

בס"ד

קובץ כל ספרי ניקור

המובהקים

חלק י"ח

שער כללי

הו"ל בחמלת ה' עלי בזכות אבותי ורבותי הקדושים זי"ע
הק' שלום יהודה גראס, אבדק"ק האלמין יצ"ו

כשרות השחיטה כהלכתה

אכילת בשר הלכה למעשה 15 חלקים

דיניו – ומנהגיו

ספר א : אכילת בשר הלכה למעשה חלק א'. - יצא לאור על ידי ישיבה וכולל בית ישעיה
"מכון להוראה בשחיטות ובדיקות" חודש אב שנת תשמ"ה לפ"ק ברוקלין נוא יארק.

ספר ב : אכילת בשר הלכה למעשה חלק א'. - יצא לאור על ידי וועד הכשרות דהתאחדות
הקהילות - הוצאה שביעית שנת תש"ס.

ספר ג : אכילת בשר הלכה למעשה חלק א'. - יצא לאור על ידי וועד הכשרות דהתאחדות
הקהילות - הוצאה שביעית שנת תש"ס.

- ספר ז** : אכילת בשר הלכה למעשה חלק א'. - יצא לאור על ידי וועד הכשרות דהתאחדות הקהילות - הוצאה שביעית שנת תש"ס.
- ספר ה** : אכילת בשר הלכה למעשה חלק א'. - יצא לאור על ידי וועד הכשרות דהתאחדות הקהילות - הוצאה שביעית שנת תש"ס.
- ספר ו** : אכילת בשר הלכה למעשה חלק א'. - יצא לאור על ידי וועד הכשרות דהתאחדות הקהילות - הוצאה שביעית שנת תש"ס.
- ספר ז** : אכילת בשר הלכה למעשה חלק א'. - יצא לאור על ידי וועד הכשרות דהתאחדות הקהילות - הוצאה שביעית שנת תש"ס.
- ספר ח** : אכילת בשר הלכה למעשה חלק א'. - יצא לאור על ידי וועד הכשרות דהתאחדות הקהילות - הוצאה שביעית שנת תש"ס.
- ספר ט** : אכילת בשר הלכה למעשה חלק א'. - יצא לאור על ידי וועד הכשרות דהתאחדות הקהילות - הוצאה שביעית שנת תש"ס.
- ספר י** : אכילת בשר הלכה למעשה חלק א'. - יצא לאור על ידי וועד הכשרות דהתאחדות הקהילות - הוצאה שביעית שנת תש"ס.
- ספר י"א** : אכילת בשר הלכה למעשה חלק א'. - יצא לאור על ידי וועד הכשרות דהתאחדות הקהילות - הוצאה שביעית שנת תש"ס.
- ספר י"ב** : אכילת בשר הלכה למעשה חלק א'. - יצא לאור על ידי וועד הכשרות דהתאחדות הקהילות - הוצאה שביעית שנת תש"ס.
- ספר י"ג** : סדר קליפת הסירכות חלק א'. - יצא לאור על ידי וועד הכשרות דהתאחדות הקהילות - הוצאה שביעית שנת תש"ס.
- ספר י"ד** : מרן הרב עובדיה יוסף. - שאלה: מהו בשר "חלק" או בשר "גלאט" והאם יש חובה מן הדין להקפיד דווקא על אכילת בשר שכזה?
- ספר ט"ו** : אכילת בשר הלכה למעשה חלק א'. - (המשך) דין בשר "חלק", והאם מותר לספרדי לאכול בשר כשר שאינו "חלק" בשמחה משפחתית וכדומה.

בעזרת השם יתברך

ספר
**אכילת בשר
הלכה למעשה**

חלק א'

יצא לאור על ידי
"וועד הכשרות דהתאחדות הקהילות"
בנשיאות הנאון הצדיק מהאלמין שליט"א

יצא לאור על ידי
הוצאת אמונה

הוצאה שביעית

שנת תשמ"ט פה ברוקלין נוא יארק

קונטרס
אכילת בשר
הלכה למעשה
 חלק א'

הקדמה

א. במבט ראשון חלק מן הקוראים בודאי יתמהו, איך זה שהולכים לכתוב על מצב השחיטה בארצות הברית? כל אחד חושב לעצמו, שבודאי בקבוץ יראים כל כך גדול כפי שיש בניו יורק עם רבנים מובהקים שוחטים המוחזקים ליראי השם, הלא גם בבית בעבר באירופה לא זכינו לשוחטים כאלו, במיוחד כשמתהלכות שמועות שבשנים האחרונות מצב השחיטה משתפר, ואם כן לעת עתה הכל נראה טוב ובסדר, אז לשם מה צריך לעשות רעש והמולה ולגלות פצעים ישנים.

ב. דוקא בשל כך, אנו חייבים להעיר את תשומת לב הצבור, שהמצב שונה בתכלית לא רק שהמצב לא השתנה רק אדרבא, במשך הזמן הכל הולך ומחמיר בשטח פרוץ זה של השחיטה.

ג. אל תשכחו רבותי! שהעצם המרכזי, היסודי, של כל מערכת הכשרות זו השחיטה, כל מיני מכשולים של כשרות בכללות, אצל המוצרים הרגילים אין כלל להשוותם מבחינת החומרא לשחיטה, היכן שיכולות להיות חס ושלום נבילות וטריפות במלוא מובן המלה.

ד. כידוע איסור אכילת נבילות וטריפות הוא מהאיסורים החמורים ביותר, שכל הקיום של כלל ישראל תלוי בו, כפי שהאדמו"ר הקדוש מצאנו זי"ע העיד בספרו שאלות ותשובות דברי חיים סימן ז' (ראה מדור שמע בני).

ה. גם ידועים דברות קדשו של ר' הלל קאלאמייער זצ"ל (בית הלל, סימן מ"ח אות ט') וז"ל:

שתדעו שהעבירה של נבילות וטריפות מאוד חמור הרבה יותר מעבירות אחרות וכו', והחכמים אומרים שהעון שבנים מתים על ידי מחלות רחמנא ליצלן באים בגלל זה שאוכלים מאכלות אסורות, ולכן תרחמו על ילדיכם ואל תאבדו אותם חס ושלום וכו' עד כאן לשונו הקדוש.

ה אכילת בשר הלכה למעשה

וכפי שידוע מובא בזהר הקדוש (פרשת שמיני) שלאכול מאכלות אסורות זה ממש כאילו שהוא היה עובד עבודה זרה ונענשים לעולם רחמנא ליצלן, ואף פעם אין זוכים לעולם הבא וכו'.

ו. מכשולים רבים קורים בעת השחיטה, וזה קורה אפילו אצל השחיטות המהודרות ביותר, ללא הבדל איזה חוג שהוא, גם בשחיטת גסות וגם בשחיטת עופות, אל תנסה לרמות את עצמך שאין הכוונה לשחיטה שלך!

ז) השוחטים צריכים לדעת שהם עוסקים במלאכת קודש וצריכים לרעוד שחלילה לא יצא מכשול מתחת ידם, ולא להאכיל מאכלות טריפות לישראל אפילו בשוגג, שהוא חטא ועון פלילי, ובעוונותינו הרבים השוחטים הפכו להיות מכונות, ועובדים על פי ציוויו של הבעל הבית, הוא מאבד את ההרגש ועוסק בעבודת הקודש, הם הופכים לפועלים פשוטים המשועבדים בגוף ונפש לבעל השור (ראה מדור מזון בהלכה), הבעל הבית הוא זה שמחלק הוראות עבודה, ובמשך הזמן השוחט הופך להיות כל כך מורגל בקלקולים עד שהוא עושה זאת בלב

שלם ובנפש חפצה, לא מאלצים אותו לעשות זאת, הוא מחפש להרויח כמה דולר נוספים.

ח. השוחט הופך להיות מכונה הוא חייב להוציא מתחת ידו כמות גדולה, ואם לא יספיק, פרנסתו חלילה מוטלת בסכנה, הבעל הבית מאיים עליו שהוא יפסיד את משרתו, ולכן הוא עושה כל מאמץ להספיק יותר.

המעביד של השוחט אינו הקהילה (כפי שהיה בבית באירופה), אלא בעל בית המשחטה המתייחס לשוחט כפי שהוא מתייחס לעובד פשוט, הוא קשור לעבודה בכל נפשו ומאודו, הגורם לתוצאות חמורות כפי שנציין להלן.

ט. בשנים האחרונים שמענו מכל מיני מקומות דברי התעוררות וזעקה שיעשו משהו נגד ההפקרות השוררת בשטח זה, אך חוץ מהבטחות דברים של ממש לא נעשו, פעם אחת לאחר סערה שלחו רבנים שיבדקו את השחיטה, והם חזרו משם מרוצים, אך לאחר שתקראו את המדריך הנוכחי בעיון, תווכחו שנסיעתם של הרבנים בשחיטות הגדולות, עשוי אך ורק בשביל להשקיט את הרוחות, כי אי אפשר לשפוט ולהכריע מביקור חטוף.

י. היות ולצבור הרחב לא ידוע מה קורה בשטח שחיטת הבשר שאנו אוכלים, מצאנו לנחוץ וראינו לעצמנו חובה לפרט את המצב בפרטות, דבר שהיו חייבים כבר לעשות מזמן, אך לא נעשה עד היום.

יא. דור הולך ודור בא, היהודים מאירופה זוכרים עוד איך נראתה בעבר השחיטה, אבל הדור הצעיר אינו יודע דבר, לכן הקדשנו את זמננו ומרצנו (ומסירות נפש כידוע ודי"ל) לחקור את הדבר עד הסוף.

יב. אנו מבינים שהדו"ח שלנו לא יוסיף כבוד, הסוחרים בצעדיהם הטרוריסטיים לא יישבו בחיבוק ידים (כידוע). כשרב כלשהו רק מזכיר את הדבר הקטן ביותר בענין המכשולים בשחיטה משתיקים אותו במהירות, בדרכים לא כשרות ולא יהודיות, לכן כמעט ולא שומעים על הנעשה במשחטות. **געוואלד!! יהודים יקרים אל תתנו שירמו אתכם, שומו שמים!!**

אנו לא שמים עוד לב שכאן בארצות הברית מפטמים יהודים בנבילות וטריפות, הכלל ישראל יורד לטמיון רחמנא ליצלן, זה קורה בגלל שגדולי ישראל שותקים בשל

העובדה שהם סובלים מטרור מכמה בעלי בתים שכוונתם רק מסחר.

יג. בוודאי אין צורך להאשים את הרבנים, אלו יודעים ומכירים את השחיטה ושותקים, הם חוששים לחייהם, במיוחד כשמתמשים בכח של תעמולה של מספר קהילות, לכן הם חוששים ואינם פותחים את פיהם.

יד. כל זה עדיין אינה סיבה מספקת בכדי שהצבור יבין ויסכים לכך, הוא אינו חייב להיכשל במאכלות אסורות, הצבור טוען תמיד הפקרות אסור שיישתק, אם באמת יש שם אי סדר, חייבים לחשוף את האמת.

טו. אנו חיים כיום בדור של תושך ואפילה שכל אחד קופץ בראש, כל מי שרוצה לעשות מסחר בנפשות אף אחד אינו מפריע לו, אדרבא הוא מקבל עוד חיזוק ועידוד מאנשים מסויימים שמקבלים בשביל זה "כסף חלוקה" האוכלים חלק כחלק בכדי לעזור לאינטרסים שלהם, לו היינו כותבים כל דבר בפרטות בכל הנעשה בתחום הכשרות, הייתם מזדעזעים, היה מוכח שאין עוד מורא שמים לרבות אצל תלמידי חכמים.

הגדולים והמנהיגים אין להם את הכוח לעמוד מול כל אלו, שרק ברחמי וחסדי השם לאחר כל כך הרבה צרות הכלל ישראל עדיין לא נכנע מבחינה פיזית ומוראלית.

טז. בעניני כשרות הדבר חמור בהרבה מאיסורים אחרים, כפי שהשלי"ה הקדוש כותב שהגוף שמתפטם במאכלות אסורות נהפך ממש לדבר טמא.

כך גם מובא באגרות הרמב"ם שמאכלות אסורות גורם שהדבר מביא למינות וכפירה ר"ל, ההשקפות נהפכות.

יז. אנו רואים בעוונותינו הרבים איך שהדור הצעיר גודל בעזות וחציפות דבר הנראה כלא מובן ולא מתקבל, הפרי חדש כותב (יו"ד סימן פ"א) שמאכלות אסורות הוא הגורם לעזות לחציפות, והגם שהמוסד וההורים משתדלים לתת את החינוך הטוב ביותר הם אינם רואים פירות מאמצייהם.

חי. גם עוררו אותנו גדולים וטובים כשטענו ושאלו מדוע אנו שותקים בענין ההפקרות בשטח השחיטה שהוא השורש פורה ראש ולענה בכל עניני הכשרות, היתכן? על כן הגענו למסקנה שאכן הטענה צודקת וחייבים לעשות בענין.

יט. בזמן האחרון התרבו אסונות רחמנא ליצלן גם ברוחניות וגם בגשמיות, תסמרנה שערות הראש, הנסתרות לשם אלקינו מה הגורם לכך יכול להיות, אבל הנגלות לנו ולבנינו כשאנו מתבוננים ומגיעים למסקנה שהכל קורה בשל המאכלות אסורות, כפי שכבר העידו גאונים וצדיקים הנ"ל.

כ. בעזר השם אנו מקוים שדו"ח זה יביא לתיקונים במצב השחיטה ואסור לאפשר למצב זה להימשך.

דו"ח זה הוא רק הראשון בסדרה, אנו נמשיך ונדפיס אותן עד שכל הדרוש תיקון יתוקן, אנו נגלה תמיד יותר ויותר, אנו לא נבהלים מטרור ואיומים, החומר שבידינו מלאים בקונטרסים, דוחו"ת, סודות, גביית עדויות, טייפים, וכן אינפורמציה רבה שאספנו בתחום זה (שכולם נמצאים בכספת סיף בבנק).

כא. לאחר שנה של ישיבות, אסיפות, דיונים עם ארגוני ההשגחה הגדולים ביותר בארצות הברית, הצלחנו שהורידו את ההכשר ממשחטה לשחיטת גסות "חלק" (זה לא יאומן מה שקורה שם בשחיטה), וכן יוסיף השם הלאה.

יא   אכילת בשר הלכה למעשה

כב. אנו מקוים שדו"ח זה יביא קידוש השם או תיקון גדול בענייני שחיטה ופועל השם בידינו תרצה, שיתרבה אצלנו קדושה וטהרה ושיתרומם אצלנו קרן התורה וישראל עד ביאת גואל צדק ומלכינו בראשנו במהרה דידן ברוב רחמיו וחסדיו אמן.

פרק א'

שחיטת גסות בארצות הברית

אנו פותחים בסדרת דיווחים על הנעשה בתוצרת הבשר בארצות הברית, הדו"ח הוא במבט כללי על הנעשה בשטח זה בכללות, זה עדיין לא דו"ח על הנעשה במשחטה מקומית מסויימת.

שחיטה בעבר

א. שוחט: בכל הדורות עד לזמן האחרון האומנות של השחיטה היתה מלאכת שמים כשכל אחד התייחס אל המקצוע בכבוד, התייחסו לשחיטה ברגשות מיוחדים בזהירות ובייחודיות, כשהנתון העיקרי למקצוע זה, היה יראת שמים (שזה היה העיקר) ורק לאחר מכן היו צריכים לדעת טוב את הלכות שחיטה, ולהיות אומן במלאכה זו (רבינו יונה בספר שערי תשובה).

השוחט קיבל את שכרו מהקהילה, ולא היה תלוי בבעל הבית, לא איפשרו לקצב לעמוד מעל ראשו של השוחט בעת בדיקת הריאה ולא איפשרו לקצב לזרז את השוחט, כי השחיטה היתה איטית אפילו אצל השחיטות הקלות ביותר (עיין בשאלות

אכילת בשר הלכה למעשה יג

ותשובות שו"מ מהד"ק ח"ב סימן מ"ח
ובטטו"ד סימן ק"ז ודע"ת ס"ק ע"א).

ב. מעשה השחיטה: היו מניחים את
הבהמה על הריצפה כשגרונה למעלה,
העוזרים היו קושרים את ארבעת הרגלים
שהבהמה לא תוכל להתנגד ברגלה, השוחט
היה שוחט מלמעלה למטה ולא מלמטה
למעלה, לאחר מכן הוא היה בודק בידיו
ובעיניו אם הוא שחט את רוב הסימנים
(העברת יד).

ג. קיימת תקנה קדומה, ששוחט ככל
שיהיה ירא שמים ביותר שלא ישחוט אם
הוא לבדו ואין אחר שיבדוק את סכיניו, את
זה קבלו כתקנה קבועה. (עיין מדור מזון
בהלכה).

ד. השוחט היה חייב להביא את הסכין
לרב לכל הפחות פעם בחודש, וזאת חוץ ממה
שהרב היה מגיע מדי פעם לשחיטה ושם היה
בודק את הסכינים וכו' (עיין שאלות
ותשובות חת"ס ח"ור"ד סימן י"ג).

ה. גם כל יהודי יכול לראות מקרוב את כל
תהליך השחיטה והבדיקה ללא כל מפריע,
אברכים ובחורים שלמדו הלכות טריפות היו

בשמחה מאפשרים להם להיכנס למקום
והראו להם את הכל.

בדיקת פנים

השוחט או בודק אחר היה מכניס לאט את ידו לגוף של הבהמה והיה בודק את הריאה. הוא היה משחיל את ידו בין הריאות בצידי הבהמה, הוא חייב היה לעשות זאת באיטיות בכדי לבדוק אם הריאה טובה, ובכדי לוודאות שאכן אין סירכה וכן שאלות אחרות שהשוחט רואה בעת הבדיקה לדוגמא (צמקה) וכו'.

אם הבודק מכניס את ידו במהירות אז סביר להניח שהוא מפריד את הריאות של הבהמה, והדבר גורם שהסירכה נקרעת והוא לא יכול להבחין בה כלל, אם היא לא חזקה מדי, קורא לעתים קרובות שהסירכה מאוד חלשה - פחותה - ובדחיפה קטנה הסירכה נפרדת ונקרעת, ולכן יש לבדוק במתינות ובישוב הדעת, אחת התכונות החשובות ביותר של הבודק הוא שיהיה מומחה להרגיש בידו, וזאת חוץ לידיעות ובקיאות בדיני בדיקת הריאה, הבדיקה הזו נקראת בדיקת פנים, כי בודקים את הריאות בתוך הבהמה.

ו. אם הבודק חש בסירכה בתוך הריאה הוא חייב להשאירה כשמסביבה שומן (שפירוש הדבר שאסור לו לקרוע את הסירכה לבדה, כי הוא חייב לראותה כולה בחוץ, ולכן הוא חייב להורידה יחד עם השומן מסביב לסירכה) שבכדי שכשיוציא את הריאה שלא יקרע את הסירכה, אם קורעים סתם את הסירכה ולא מורידים זאת יחד עם השומן קשה אחר כך למצוא את הסירכה ואי אפשר עוד לבדוק את הריאה ובהמה זו על פי ההלכה טריפה.

ז. בכל הריכוזים האורטודוקסים עשו תמיד בדיקה אפילו אם לא חשו כלום בעת בדיקת הפנים, היו מנפחים את הריאות ובודקים אותם - בדיקת חוץ.

כשהבודק משחיל את ידו לבדוק אסור לו לחשוב על נושאים אחרים, הוא מוכרח להתרכז רק על ההרגשה לחוש מה שנעשה בתוך הבהמה.

בדיקת חוץ

א. הוציאו את הריאות של הבהמה ובדקו, הסתכלו על כל הריאה מכל צדדיה, בדקו האם הסירכה תולה או דבוקה, בדקו את הבועות, וכן את כל חלקי הריאה.

ב. לאחר מכן היו מנפחים את הריאה (לראות אם אין בה חורים), והיו מורידים ממנה את הסירכה. במקומות הללו היכן שהיתה סירכה נאלצו לשפוך שם מים, בכדי לבדוק אם הסירכה עם חור או לא, אם יש במקום חור הרי שבאותו מקום יהיו אבעבועות, והמים מבצבצים.

הכל נעשה במתינות, ישוב הדעת וזהירות מירבית.

ג. הבודקים היו יראים ושלמים, חרדים לדבר השם, הם קיבלו את משכורתם מהקהילה, כשהיתה שאלה היו שואלים את המו"ץ, ראב"ד, או את רב העיר שהיה אחראי על כל מהלך השחיטה.

ד. לא היו צריכים ללכת לחפש את כל החלקים שהיו שייכים לאותה בהמה, כי בהמה אחרת לא היתה נפתחת בטרם שסיימו את הבדיקות של הבהמה הקודמת, לא היו צריכים תכניות מיוחדות של מספר חלקים על כל חלק של הבהמה.

בעזרת השם יתברך

ספר

אכילת בשר הלכה למעשה

חלק ג'

יצא לאור על ידי

"יועזר הכשרות דהתאחדות הקהילות"
בנשיאות הגאון הצדיק מהאלמין שליט"א

יצא לאור על ידי

הוצאת אמונה

שנת תש"מ פה ברוקלין נוא יארק

פרק א'

מעשה השחיטה בבהמות

א. אף שחיטה בארצות הברית אינה כפי שהיתה בעבר - כשהם שוכבים על הריצפה. קיימות שני אופני שחיטה.

1. שחיטה תלויה - הבהמה שוכבת באויר כשהרגליים קשורות בשרשרות, אחד העוזרים תופס את ראש הבהמה וסותב אותה למעלה ואז השוחט שוחט בצד החד של הסכין לכיוון העליון.

2. מטה - הבהמה נכנסת לתוך מכונה אוטומטית התופסת את הבהמה ואת ראשה, הראש מורם על ידי מכונה והשוחט שוחט מלמטה למעלה ואין זמן להעביר יד ולבדוק את הסימנים.

ב. הרבה פעמים קורה שהשוחט אינו מעביר כלל את ידו על הסימנים לבדוק אם רוב הסימנים חתוכים בגלל המהירות, (עיין שמ"ח סימן כ"ה סימן א') הבהמה מועברת לבדוק ללא כל ידיעה ברורה שרוב הסימנים נחתכו.

ג. השוחט חייב לשחוט גם בגרון ליד הראש, כי אם הוא לא יעשה זאת, הוא גורם לבעל הבית הפסד, כי זה גורם הגרמות (שהכוונה שהוא אינו שוחט במקום הנכון).

ד. ישנן מקרים אצל כבשים ועגלים, אפילו אצל השחיטה החלקה שרק שוחט אחד שוחט, לשוחט אין זמן מספיק בכדי לבדוק את הסכין, מובן שקורה שלפעמים הסכין נפגם (פעם כששחטו רק בהמה אחת באיטיות היה מספיק זמן לבדוק את הסכין וגם כך השוחט לא שחט רק אם עוד מישהו היה שם, זו היתה תקנה מקובלת אצל כל השחיטות בכל הדורות).

ה. רוב המשחטות השוחטים לשחיטה המהודרת שוחטים בערך 60 בהמות לשעה, בשחיטה המודרנית שוחטים בין 60 ל-100 בהמות לשעה.

ו. מאחר ושוחטים בהמות רבות לשעה וכל שכן במקומות ששוחטים 60 ויותר, מוכרחים לשחוט מיד אחד אחרי השני, חייבים לשמור איזה חלק שייכת לבהמה זו או האחרת, כי אם בהמה אחת נטרפת חייבים לדעת איזה חלק שייכת לאותה בהמה בכדי שחלילה לא ימכרו אותן בתור

ה אכילת בשר הלכה למעשה

כשרה, לכן המשחטות קבעו מיספור של בהמות.

ז. מדביק התוויות (בלומבעס) נאלץ להתרוצץ ממקום אחד למשנהו בכדי להדביק תוויות לצדדים, לשון, וכבד, החלקים אינם מונחים במקום אחד, קורות טעויות, הוא מסוגל בטעות להדביק תוויות על לשון אחת שהיא בעצם לשון של בהמה אחרת, קיימת סבירות רבה שזה לא כשר ואילו הוא סבור שמדובר באותו לשון בשל המספר הזה שהוא נושא.

פרק ב'

להכין ולבדוק סכינים

א. המנהג אצל השוחטים בארצות הברית ללא הבדל שלאחר שהוא שחט מספר בהמות והוא רוצה להמשיך ולשחוט (והרבה עושים זאת לאחר כל שחיטת בהמה אפילו בשחיטה חלקה) - הוא לוקח את הסכין והאבן בידיים והוא משפשף את הסכין למעלה ולמטה והוא מחדד את החלק במהירות כדי שיהיה הרבה יותר חד, ובאמצע הכנת הסכין הוא מסתכל אם הבהמה צועקת כבר ומוכנה

לשחיטה, והרבה פעמים הוא מבחין שהבהמה כבר מוכנה והעובדים צועקים על השוחט: "נו, האם אתה עדיין לא מוכן! גמור כבר" והשור ובעל השור זועקים במרה, והשוחט תופס את הסכין ובודק אותו במהירות וסומך על בדיקה זו.

ב. השוחט בעצמו יודע שהבדיקה הזו לא שווה דבר, רק הוא מוכרח לרמות את עצמו כי מאחר ולסכין לא היתה פגימה קודם והוא בדק זאת (גם במהירות) לאחר שחיטת הבהמות הקודמות, וכל ענין חידוד הסכין הוא רק כדי לעשות את הסכין חד וחלק יותר, אז הרי בטוח שלאחר שהוא שפשף את הסכין באבן הסכין נהיה טוב יותר ולא חלילה להיפך.

אבל האמת היא שונה, כי לאחר שעוברים עם הסכין על האבן, צריך הסכין שיהיה לו 12 בדיקות כמו שהיה לפני השחיטה, וזקוקים לישוב הדעת, כי ידוע שהרבה פעמים האבן מקלקל את הסכין (ועיין שמ"ח סימן י"ח סעיף י"ג ובמטה אשר ס"ק ל"ג, ובאהל יצחק סימן י"ג בזבחי תמים ד"ה ראיתי, ושפתי זהב ס"ק ה') והסכין עתה

הרבה יותר גרוע ממקודם, וצריכים הרבה מאמץ בכדי להכין סכין עד שהוא טוב וראוי.

בואו ונעשה חשבון: אם שוחטים בין 80 ל-100 בהמות לשעה על ידי שוחט אחד עומד לצידו שוחט אחר שהוא בודק את הסכינים בהולכה והובאה, ואם יש צורך הוא מתקן את החלקים (בדרך כלל אין לו יותר משנים עד שלשה סכינים).

על פי ההלכה מוכרחים תמיד לבדוק את הסכינים באיטיות, בכוונה גדולה ומתוך הרבה ישוב הדעת בכדי שיהיה להם הרגשה גם על פגימה קטנה (עיין שמ"ח סימן ח"י סעיף ז').

עתה חשוב לרגע, מה צריך להיעשות בזמן קצר כל כך שהוא פחות מדקה אחת:

א. לשטוף את הסכין,

ב. להעביר את הסכין בהולכה והובאה (קדימה ואחורה),

ג. לעבור עם הסכין על האבן,

ד. לבדוק את הסכין מכל שלשת צדדיו (החוד בקצה הסכין, וכן החוד בשני צידי הסכין), סך הכל ששה בדיקות,

ה. וכן לתקן את הסכין אם יש צורך בכך - כל זה חייב להיעשות על פי ההלכה במתינות ובישוב הדעת.

נשאלת השאלה כמה מתינות וישוב הדעת שייך להיעשות בתוך זמן קצר כל כך?
(אם שוחטים רק 50 בהמות לשעה מרויחים רק 10 שניות לכל שחיטה).

ג. הרבה פעמים השוחט נוגע במפרקת והוא אינו בודק לאחר מכן אלא רק בהולכה והובאה, ועל פי ההלכה צריך להיות י"ב בדיקות (יורה דעה סימן י"ח).

ד. בספר טיול בפרדס אות שחיטה כותב הגאון והצדיק רבה של שאמלוי זצ"ל: קורה לעתים קרובות שהסכין נוגע במפרקת ואז הסכין יוצא מחזקת כשרות.

ה. להכין הסכין באמצע השחיטה הוא מכשול גדול, מכשילים את הרבים, הוא היה יכול להכין מספיק סכינים בבית ולעשותם בישוב הדעת, ואם אחד מתקלקל הוא לוקח סכין שני, ולא להכין סכין במהירות שכזו.

כך נהגו השוחטים היראים באירופה, היה להם חוק קבוע שהם העמידו סכינים בביתם ולא במשחטה כי אין שם ישוב הדעת.

ו. בטיול בפרדס אות שחיטה הוא מזהיר שיבדקו את הסכין בעת שחיטת הבהמות לאחר כל בהמה, גם צריכים להיות זהירים שהסכין יהיה מאוד יבש וגם היד שיהיה יבש וחם, כי החוש מעיד שהיד מאבד את ההרגשה כשהיד רטוב (לקיטת יצחק סימן י"ג בזבחי תמים ד"ה ראיתי, ושפתי זהב ס"ק ה', והוא בכלל דברי הראב"ד שהעתיק הרשב"א במשה"ב מורה לזובחים סימן ג' סעיף ז').

ז. כתוב באור זרוע שלא יבדקו את הסכין מיד לאחר שהכינו אותו רק שינוח מעט זמן בכדי שהאברים שלו לא יהיו קשים מדי על השוחט בעת ההשחזה ושהוא יוכל להרגיש את הפגימות (יורה דעה סימן י"ח).

ח. מי שבדק במהירות הוא נחשב מומר לתיאבון (בית אברהם, מנח"י דרכ"ת סימן י"ח ס"ק נ"ט, ועיין בית דוד סימן י"ח ס"ק י"ב).

פרק ב'

בדיקת פנים

א. לאחר השחיטה חותכים את הבהמה כדי שהבודק יוכל להכניס את ידו לתוך הבהמה בסביבות הריאה, הבדיקה נעשית כשהבהמה שוכבת על הריצפה.

ישנן מקומות היכן שהבדיקה נעשית כשהבהמה נוסעת על גלגל נע, במקומות אלו נוסע גם הבודק על אותו גלגל, ובצורה כזו קשה מאוד לעשות בדיקה רצינית, כשנוסעים על הגלגל קשה לחוש ולבדוק את הכל.

ב. הבודק מכניס את ידו במהירות בכדי לבדוק את הבהמה אם יש בה סירכה, המתינות, ישוב הדעת, והרגשה, שזקוקים לה לפני כל בדיקה לא ניתן כלל לבצעה (עיין שמ"ח סימן ל"ט סעיף ב'). קורה שבשל המהירות של היד שחייבת לבדוק את כל צדדי הריאה, נופל סירכה קטנה והוא אינו יכול לחוש בה כלל, לבודק יש בסך הכל דקה אחת בלבד בכדי לבדוק את הבהמה.

ג. הפוסקים העוסקים בנושא בדיקת פנים מזהירים שהבודקים לא ימהרו בעת

העבודה ושלא יפחדו מאף אחד, רק לאט לאט מתוך ישוב הדעת, אנו נצטט כאן את לשונם:

התורת הזבח כותב, הבודק שיזהר שלא יבדוק במהירות, הוא צריך להיות ירא שמים גדול בדיוק כמו השוחט, וכשהוא בודק שלא יסיח את דעתו מבוראו, ושלא יחשוב כלל מחשבות זרות שאינן קשורות לבדיקה וכשהוא בודק שלא ידבר עם איש, וכשהיה במורא ובפחד בכל העת שהוא בודק את הראיה, ושלא יעניין אותו כל נושא זר, כי בנפשו דיבר וחטא הרבים תלוי בו (תורת זבח, דרכי"ת סימן ל"ט, מ"א).

ד. איננו יכולים לעלות כאן את כל החסרונות של כל בתי המטבחים בנפרד, מה שאנו מביאים כאן זו תמונה כוללת של חסרונות השייכים ברוב המקומות.

ה. אם במקום מסויים אין את כל החסרונות, ישנן שם חסרונות אחרים שלא הזכרנו כאן, ברוב השחיטות המהודרות גלאט בודקים את הבדיקות פנים כשהבהמה על הריצפה, ובמקומות הגדולים חייבת הבדיקת פנים להיעשות במהירות גבוהה מכמה סיבות.

ו. מאחר ושוחטים 60 בהמות לשעה, ברור שלבודק אין יותר מאשר דקה אחת לבדיקת בהמה, [ובהרבה מקומות שוחטים יותר ממאה ועשרים לשעה על ידי שוחט אחד] וגם אילו היו בודקים פחות, והיה לשוחט עוד חצי דקה לבדיקה, הרי שגם אז הבדיקה עדיין לא טובה.

ז. אנו נמנה כאן מה שהבודק צריך לעשות באותה דקה בודדת, ואז נבין כמה זמן נשאר לו בכלל בכדי לבדוק ולראות את הריאה וכן כמה ישוב הדעת שייך שיהיה לו.

ח. כשהבודק ניגש לבהמה הוא עדיין אינו יכול להכניס את ידו, כי עומדים לצדו שני עוזרים המורטים את עור הבהמה, כשהעוזרים כבר הספיקו להוריד חלק מהעור שעל בטן הבהמה, רק אז יכול השוחט להכניס את ידו פנימה. [ראה באריכות בספר שמירה טובה, ובספר הרידב"ז והכשרות באריכות, ותבין החורבן הגדול ביותר שקיים היום יום אצל כל השחיטות החרדיות בלי חילוק].

ט. קודם הוא צריך לבדוק את בית הכוסות אם אין שם סירכה לצד הדופן של הטרפס.

י. לאחר מכן הוא צריך לעשות שלשה חתכים בקיר הטרפס.

יא. הוא חייב להיכנס עם ידיו לשני צידי הבהמה.

יב. הוא חייב לבדוק מסביב לריאה, כל אונה וכל אומה חייבת להיתפס, כך שחמשה אונות ושני אומות הנמצאות על הריאה חייבים להיתפס ולהיבדק, וחייבים לבדוק את הוורדא.

יג. הכל חייב להיעשות מתוך זהירות גדולה ומתינות, בכדי שחס ושלום לא יקלף סירכות.

יד. כשהבודק מרגיש ובודק את הריאה חמשה עוזרים מנדנדים את הבהמה, אחד עובד בצד הראש מסביב לקנה הקשור לריאה, הגוי חותך בסכין מסביב לשומן עד לסביבת האונות, כשהרבה פעמים הוא חותך גם סירכות. (ועיין בשמ"ח סימן ל"ט סעיף נ"א ובמ"א שם אות ק"ח וז"ל: כתוב בש"ג דהוא הנהוג בירושלים תובב"א שלא יכניס הנכרי סכינו קודם הבדיקה דרך הגרון לחתך סביב הקנה והושט כדי שיהיה נוח לו להוציא הראיה דשמא יחתוך איזה סירכא באונות עליונות עד כאן.

ועיין שם עוד: השוחט צריך גם להיזהר שהסכין לא יחתוך את הידים, דבר שגורם לבלבול הדעת לבודק, שנים מפשיטים את עור הבהמה, ברור שהנדנודים באותו זמן יכולים לגרום להורדת סירכות (זה קורה רק בחלק מן המקומות).

טו. עומד עובד לצד ראש הבהמה, התפקיד שלו הוא לחתוך את בטן הבהמה במשור חשמלי גדול, הוא ממהר כי העבודה צריכה לרוץ, כשהבודק צריך לצמצם את כל כוונותיו בכדי לבדוק כמה סירכות יש והיכן הן נמצאות, באיזה פינה של אונא, אז מתחילים לעבוד עם המשור האוטומטי, הבודק חייב לגמור במהירות את הבדיקה כי אם לא, הוא עלול לחטוף עם המשור בראשו, (העוזרים הם גויים, רשעים, הם ממהרים מאוד וממהרים את הבודקים. ועיין באריכות בספר שמירה טובה).

טז. לאחר הבדיקת פנים צריך הבודק ללכת מהלך של עשרים עד ארבעים רגל בכדי לכתוב על קרטון מה הוא מצא, הוא כותב (דבר שלוקח זמן) ברמיזה איפה והיכן הוא מצא סירכות בבהמה, ובגלל מהירות הוא אינו יכול לכתוב הכל במדוייק.

יז. למשל אחד מהאונות קוראים לה מתפצלת (כי זה מתחלק ליותר חלקים) לאונא יש 6 פינות, עתה כשמוצאים סירכה על האונא כותב הבודק לא יותר מאשר שתי אותיות "מפ" שהכוונה שלה מתפצלת, אבל הוא אינו כותב היכן מתוך אותן 6 פינות של המתפצלת הוא מצא את הסירכה, שלאחר מכן הבודק אינו יכול למצוא זאת בשל הלחץ הגדול שהוא שרוי בה.

יח. כשהבודק פונה לקרטון הוא חייב להיזהר כי מעבירים אז בהמות על הגלגל הנע, זו סכנה גדולה לעמוד שם כי הבהמה יכולה חלילה ליפול על האדם, הרבה פעמים הבודק חייב לחכות כמה שניות עד שהבהמה עוברת, (בשחיטה גדולה כזו אז כל שניה חשבון גדול, כי הוא מעכב עשרות עובדים).

יט. כל זאת חייב הבודק לעשות בתוך דקה אחת, ובל נשכח בישוב הדעת ובמתינות...

בעזרת השם יתברך

ספר

אכילת בשר הלכה למעשה

חלק די

יצא לאור על ידי
"וועד הכשרות דהתאחדות הקהילות"
בנשיאות הגאון הצדיק מהאלמין שליט"א

יצא לאור על ידי
הוצאת אמונה

שנת תש"מ פה ברוקלין נוא יארק

פרק א'

חלק ולא חלק

א. בכל משחטה ישנן שני שחיטות, חלק (גלאט) ולא חלק, כל מה שהבודק משחיטת חלק אינו רוצה לקחת, לוקח זאת הבודק האחר המספק כשר אבל לא חלק.

ב. אם הבודק מוצא סירכה שלדעתו הבהמה הזו אינה ראויה לשחיטת חלק, מעבירים את הבהמה לאותו בודק של השחיטה הכשרה אבל לא חלקה, כשהבשר הכשר מיועד לצבור מודרני.

ג. בשחיטה המודרנית החלקה לא כותבים על הקרטון, רק צועקים ונותנים הוראות בפה לבודק חוץ, עד שהבהמה מגיעה לבודק חוץ הוא שוכח בכלל מה שהבודק פנים אמר לו, כי בינתיים הוא הספיק כבר לבדוק מספר בהמות.

ד. ישנן מספר קטן של בהמות שהן חלקות לגמרי, כפי שהיה בעבר, כיום קובעים את הבשר לחלק (גלאט) גם כשמורידים מהם סירכות קטנות, אין כיום ישוב הדעת, דבר החייב להיות בכדי להבחין ביניהם, וכמעט ולא שייך להגיד שכל

הבהמות הנמכרות כבשר חלק הן אכן חלקות.

ה. בבית (באירופה) בעיר שחיו בה עשרת אלפים יהודים אכלו רק כמה מאות בשר חלק, יכלו לעבור שבועות שלמים ולא היה בכל להשיג בשר חלק, ולכן אז כמעט ולא אכלו בשר, כמובן שהיהודי הפשוט לא יכל לעבור כל כך הרבה זמן בלי בשר חלק, ולכן הוא הסתפק בבשר כשר מעיקר ההלכה, כיום פשוט מרמים את הציבור כשמציגים בפניו בשר חלק כשלמעשה אין זה חלק, כיום נוצר מצב כזה, שבשחיתות המהודרות כלל אין להשיג בשר כשר לא חלק, אלא אך ורק בשר חלק, כשכל מי שמתבונן רואה איזה אבסורד הוא שבמשך חדשים ושנים לא נוצר כלל מצב של לחץ בשטח הבשר החלק, תמיד יש בשר כזה ואף פעם אין מחסור, כך מספקים ליחידים, קייטרינג, בתי אבות, מסעדות, בתי חולים, בתי מלון, מטוסים, מוסדות וכו' וכו' כל זה נמכר בתור גלאט כשר, ותהליך זה נמשך מדי שבוע בשבוע.

בדרך אגב אנו מוצאים לנכון להעיר כאן את הטעות הפאטאלית שהרבה חושבים כך,

ה אכילת בשר הלכה למעשה

שאם יודעים בביטחה שלריאה לא היתה סירכה הרי שהבהמה חלקה לכל הדעות, אנו מוצאים אבל בפוסקים שאפילו כשהשוחט או הבודק החסירו איזה הידור בעת עבודתם אי אפשר כבר לקרוא לאותה בהמה שחיטה חלקה (עיין בספר מראה ראייה בסימן ל"ט), ממילא זה שרוצה כיום להדר באמת ולאכול רק שחיטה חלקה הוא חייב לעיין בקונטרס זה בעיון ומתוך ישוב הדעת, ושיבחין מעת השחיטה עד שהוא מקבל את הבשר הביתה אם אין את כל אותן המכשולות שהזכרנו לעיל.

פרק ב'

בדיקת חוץ

א. כשהבהמה עם המספר שהבודק פנים ציין שהוא יכול להיות חלק - מגיע לבודק חוץ, הוא מנפח את הריאות (במכונה) והוא בודק בדרך מיעוד ומישמוש בבדיקת פושרין, שם היכן ששוחטים (60) בהמות לשעה אז במצב הטוב ביותר יש שתיים וחצי דקות לבדיקה, צריכים מתינות ובטחון בכדי להוריד את הסירכות, קשה מאוד לבדוק בפושרין בשיטה כזו, כשחושבים כמה עבודה צריך הבודק חוץ להכניס באותן הדקות אז ממש לא להאמין, לנפח, מיעוד ומישמוש, פושרין. ועל כולם לבחון בישוב הדעת מה שיש שם, ואיך לטפל בבהמה וכדומה.

ב. ישנן מקומות היכן ששוחטים יותר מאשר שישים בהמות לשעה, ואז לא נשאר אפילו דקה אחת לבדיקת חוץ, הבדיקה המתונה זו שמוזכרת בהלכה, התבטלה כליל בארצות הברית, המכשול שלה הוא חמור ביותר.

השחיטות שאינן חלקות מורידות אפילו סירכות גדולות. זה בכלל לא כפי שהיה בעבר שחיטה רגילה לא חלקה ודי"ל, מי יתן, והשחיטה החלקה של היום תהיה לפחות כמו השחיטה הרגילה שאינה חלקה בעבר.

בעזרת השם יתברך

ספר

אכילת בשר הלכה למעשה

חלק ה'

שחיטת כבשים ועגלים

יצא לאור על ידי

"יועזר הכשרות דהתאחדות הקהילות"

בנשיאות הנאון הצדיק מהאלמין שליט"א

יצא לאור על ידי

הוצאת אמונה

שנת תש"מ פה ברוקלין נוא יארק

פרק א'

מעשה השחיטה של הכבשים

א. בנוסף לכל הבעיות המוזכרות בשחיטת הגסות, ישנה בעיות בשחיטת הכבשים, בעיה שהיא בעצם מעשה השחיטה, ישנם הרבה שומרי תורה ומצוות המדקדקים שלא לאכול בשר כבשים (למרות שהם אוכלים מבשר החלק של השחיטה האחרת).

ענף א'

הבעיות הן כדלהלן:

ב. לכבשים יש הרבה מאוד שערות (צמר) במקום השחיטה, הדבר גורם שהסכין נפגם במהירות, כשבנוסף לכך תמיד בתוך השערות מתקבץ לכלוך רב וכן אבנים קטנות, השערות נקשרות, הדבר גורם שהסכין נפגם בשעת השחיטה.

ג. גם צריכים להיות זהירים בענין החלדה, כמו שכתוב בשולחן ערוך שמ"ח (סימן כ"ד סעיף ט' י"ב) שחייבים להיות

זהירים כששוחטים כבשים בגלל החלדה
תחת הצמר המסובך.

ד. החת"ם סופר כותב, ידוע שהסכין נפגם
כסדר מגרונותיהם של הכבשים בעת
השחיטה שהינן מלאות בעפר^א, אפילו

(א) ולחיבת הקודש אעתיק דברים הנלהבים חוצבים להבות אש
שנאמרו מפי הקדוש והטהור בעל ספר ברית מטה משה (אצל פיוט חד
גדיא) ו"ל אות באות:

הנה הואיל ואתא לידן ענין זה באתי להזכיר מעון הרע הזה שעדיין
הבשר בין שנינו שאכלנו נבילות וטריפות עד כה שהי' גודל המכשלה
הזאת בישראל שהרבה שוחטים אין להם הרגשה והרבה מהם מקילין
בדבר וממהרים לבדוק, ופשיטא לאחר שחיטה אינם בודקין הסכין רק
דרך העברה בעלמא בלי כוונת הלב **מחמת שמוכן לפניו הרבה
לשחוט ואינו בכדי שיעשה בזמן קצר והמלאכה מרובה, ופשיטא
מחמת שמייעפים ומיגעים ידם כבדים עליהם מלבדוק סכינים
יפה ושוחטים בסכין א' הרבה עד כי חדל לספור כי אין מספר
מכל התלאות ומקרה רעות שקרה עד כה וגודל עוונותם ע"י
שמחלו חכמים על כבודם והעמידו להם על חזקתם דכל ישראל
בחזקת כשרות עומדים מן הסתם (רמב"ם פ"ב מקידוש החודש ועוד)
ועכשיו שאיתרע חזקתם, ראינו למפרע שדבר זה **החריב את ביתנו
אשר עדיין לא נבנה בימינו והשכינה בגלות עדיין בעונינו**
וכאשר נמצאו כמה קלקולים אשר אין להעלות על הספור כי קצר
היריעה מלהשתרע.**

ואם יאמר האומר אם אלו יצאו מחזקתן, כל ישראל מי עומדין
בחזקת איסור מ"מ למיחש מיהו בעי מחמת שצריך להיות מתון גדול
ולדקדק היטב והמלאכה כבידה עליו כאשר מצאנו שכולם אינן מדקדקין
בעבור זה, ובפרט בשחיטת הכבשים מחמת צמרן קרוב הדבר
לפשוט ולקלקל ומחמת שיש להם לשחוט הרבה אינם

מדקדקין כ"ב וממהרים לשחוט וקרוב לוודאי שמאכילין נבילות וטריפות כאשר נתברר.

ומי שיהי' מתמה בדבר ולומר מה גבר בגוברין ומה יום מיומים ויקל בדבר הזה בוודאי מנהג ומעשה אבותיהם בידם ששוחטים את דבריהם לאמר מי יתן לנו לאכול בשר וא"ת וישטחו אלא וישטחו שהיו נתחייבו שונאיהם של ישראל כליה (יומא עה:;) על שבקשו לאכול בשר תאוה היינו בשר נחירה ואבותינו חטאו ואינם ואנחנו אם נעשה כמעשיהם לא טובים להיות נלכדים בעונם ח"ו.

ואוי לנו מיום הדין ואוי לנו מיום התוכחה ואין לנו פה לדבר ומי יוכל להגיד ולספר מה שעבר עלינו עד כה שגרמו לנו השוחטים כמה רעות ולא ידעו ששטחו לעצמם בסכין פגומה כמו כן יהי' מיתתם בכלל נבילה וטריפה, לכלב הוא הקליפה רחמנא ליצלן תשליך אותם ומוכרח להיות מגולגו בכלב, ע"כ ישימו אל לבם עונש גדול הרע הזה ויחשבו שכרם כנגד העבירה ולראות שתמיד יהי' יראתו של מקום ית' על פניהם, ומה' ומישראל יהי' ג"כ נקיים (במדבר לב-כב), ולהראות סכינים לחכמים שבדורם לפני השחיטה (חולין יח. ובראשונים וטוש"ע סי' י"ח סי"ז ובהגה), ואח"כ בכל שבוע ושבוע ואז תבא עליהם ברכת טוב ויזכו לרב טוב הצפון ליראיו, ועכשיו ת"ל שמענו שבכמה קהלות קדושות במדינת אשכנז העמידו כשרים ונאמנים בשעת שחיטה כדי לבדוק תיכף אחר השחיטה ולהראות סכינינו לפני השחיטה לחכם, גם פה ק"ק ברלין ראה הרב המופלג הישיש והזקן אב"ד ור"מ נר"ו לגדור גדר לפני צאן קדשים שלא יסתאבו את נפשם ח"ו והסר המכשילה הזאת מישראל עד כי חדל לספור כי אין מספר.

ע"כ הירא וחרד מדבר ה' ויש בידו לתקן יראה שלא יתלה אשמו בראשו ואף במי שאין בידו למחות עכ"פ הרי בידו שלא לאכול בשר כי אם עפ"י תקנה הנ"ל, ואף שלא

כשרגילים להוריד את השער ולשטוף את המקומות.

ה. בגלל כל אותן הבעיות, היה תמיד המנהג לגלח את שערות הכבשים וניקו טוב את המקום לפני השחיטה, בכדי שיהיו בהם פחות פגימות, ועם כל זאת היו פגימות, (עיין בשאלות ותשובות דברי מלכיאל ח"ג סימן מ"א, ובבינת אדם שער ר"ז סימן י"א).

ו. בשחיטה הנוכחית לא גוזזים כלל את שערות הכבשים, עושים רק שביל (מפרידים את הצמר), זה לא נכון לעשות כך לכתחילה (שמ"ח סימן כ"ד סימן י"ב). מאחר והגרון מלא בלכלוך הדבר גורם להרבה פגימות, ואין זמן לבדוק ובוודאי שלא לתקן את הסכין.

ז. חוץ מהבעיה המוזכרת, עומד עוד שוחט בשחיטת הכבשים, השחיטה מאוד

ימצא בשר לאכול אפי' בשבתות ובי"ט אל יקל בעבור זה ח"ו דקרוב לודאי הוא שיאכל דבר איסור לפעמים, ע"כ ישים אל לבו הלא זה תולע ורימה ובתכלית יהי' מרה, ע"כ אל יתבייש מפני אדם כו' ויקדש את עצמו במותר לו (יבמות ב.). ואז קדוש יאמרו לו מה קדוש לעולם קיים ויזכה בביאת ירושלים במהרה בימינו אמן סלה: עבלה"ק.

קשה בגלל הפגימות הרבות וכן בגלל עצם מעשה שחיטת הגסות שהיא קשה מאוד, כששם גם שני שוחטים אינם מספיקים למלאכה.

ח. אנו מכירים מקרה היכן שרצו להנהיג כאן בארצות הברית שחיטה של כבשים והשוחט לא רצה לשחוט בלי שהרב יבוא עמם מהמשחטה ולבדוק בעצמו את הסכין לאחר כל כבש, לאחר יום שלם של שחיטה נשאר בסך הכל כבש אחד שהרב אישר שהוא נשחט בסכין טוב, מזה לבד אתה יכול לראות כמה שוחטים עם סכינים טובים היינו צריכים לשחיטה הניו יורקית, וכך ניתן להבין באיזו בעיה אנו בשחיטת הכבשים כאן בניו יורק ששוחטים אלפים מדי שבוע.

ט. ישנן הרבה מאות סירכות בעת הבדיקות (ולא כמו שסוחרים מסויימים מנסים לספר לקונים שבכבשים ישנן קצת סירכות).

ענף ב'

ראה מדריך לכשרות מספר 40 בדבר
שערוריית השחיטה לפני מאה שנים.
באותן השנים היתה גדולה ומסועפת,
ובכדי לקבל מושג כלשהו מן הנעשה
באותה תקופה, נעתיק מספר "היהודים
והיהדות בניו יארק" שחיבר הרה"ג ר'
משה וויינבערגער ז"ל יליד אונגארן, בשנת
תרמ"ז שנה לפני שהתקבל הרה"ג ר' יעקב
יוסעף ז"ל לרב הכולל בארצות הברית, וכן
הוא כותב:

שו"ב אחד ר' חיים דוד מעיר
לעווענוורטה קאנזאס כתב להרב ר' שלום
אלחנן יפה הלוי, לאמר: אנכי נשלחתי
מהרב הכולל לבוא פה לזבח זבחים
שלמים, והנני עוד צעיר לימים, ומשכורתי
לא יותר מעשרים דולאר לחודש, ואין לי
יותר מפת לחם ומים להחיות נפשות
ב"ב... וכאשר יפלו לי ספיקות בהלכות
שו"ב אין לי פה לא רב ומורה רק בן סורר
ומורה, בהיותי נגרש מנחלת ה' מדי אמות
של הלכה. האם טוב לגבר לפשוע על פת
לחם ככה, ולשאת עליו עוונות בית ישראל

כשעיר המשתלח לעזאזל בעבור לחמו ומימו הגזול? ואל מי אפנה כעת ולמי אדבר כזאת? אם אספרה להרב הכולל נ"י הלא חולה הוא, ואם להרב מקאנזאס סיטי? הוא קטן בעיני בני עירו שהם חסידים מגליציה והוא מליטא. ואם אשאלה מרבני אירופא הלא חרפה היא לנו, כי היום לא נופלים אנחנו מאחינו אנשי אירופא, כי יש לנו ג"כ רבנים גדולים וכו'.

בין שלש השאלות ששאל (שו"ת שואל כענין) אחת אומרת: כי יש שם כבשים שעורם דק מאד ונקראים "וואלאכישע שעפסען" ושערם מסובך על צווארם. ואם ירצה השו"ב לתלוש הצמר כדת שלא יבוא לידי חלדה אזי לא ימלט שלא יקרע העור של בית השחיטה, ולפעמים יצא דם מחמת שעורם דק מאד לנוכח הסימנים, וספק בידו אי אמרינן שדינו כמו בעוף שהשוחט התולש נוצות מבית השחיטה ויצא דם לא יגמור שחיטתו דחיישינן שמא ניקב הוושט וכו'.

הרב יפה הורה להסיר השער ואין חוששין שמא יקרע העור. כי קרע ע"י אדם ולא ע"י סכין א"א שיהיה מפולש, וכן הדין גם בעוף לפי דעת בעל חמודי דניאל. עכ"ל.

פרק ב'

ענף א'

שחיטת עגלים

מאחר וידוע ששחיטת עגלים הוא מהודר יותר בגלל המספר הקטן של סירכות הקיים עליהם, אנו רוצים להביא לתשומת לב הצבור שהדבר לא נכון בארצות הברית.

א. באירופה היו שוחטים עגלים בני שלשה עד ארבעה שבועות, ולכן לא היו להם סירכא, הבהמות החלקות ביותר היו עגלים, ולכן אנשי מעשה הקפידו לאכול רק מבשר זה.

ב. כאן בארצות הברית שוחטים עגלים גדולים בני מספר חדשים, כל אחד מהם שוקל כמה מאות פאונט, והבעיות בהם גדולות בהרבה משחיטת הגסות הרגילה.

יא אכילת בשר הלכה למעשה

ג. כפי שידוע ישנו אחוז גדול של חלק בבהמות מכפי שיש בעגלים של היום.

ד. יש אחוז גדול יותר חלק בבהמות מכפי שיש בעגלים של היום.

ד. גם בעגלים קיימת הבעיה שרק שוחט אחד שוחט ולא שניים כפי שצריך להיות "ויצא העגל הזה".

ענף ב'

א'

השערורי' הגדולה בהקזת דם מצוארי עגלים קודם השחיטה

השו"ב הגאון הצדיק רבי אהרן צבי פרידמאן בספרו "חן טוב" (ניוארק 5781) בחלק טוב טעם (צד 74) כותב:

כאשר באתי פה ניוארק בעת רדתי (תרי"ד 4581) לבית המדרש מצאתי שמקיזין דם מצוארי עגלים קודם השחיטה, ושאלתי את פיהם ואמרו לי מפני שהעגלים יבואו בספינות רחוק מניוארק ועומדים כל ימי

נסעם על הספינה והשמש יתך עליהם לכן הם חולים ולא יקיצו מהם דם אינם יכולים לחיות אפילו יום אחד. ואמרו לי שהרב ר' שלמה אדלר הרב מלונדון נהג היתר להקיצו, וכן במדינת פולין מקיזים הרופאים דם הבהמות בפקודת הממשלה.

ב'

ובעת ההיא היה שו"ב בעיר סטאוויסק תחת יד הרב בעל המחבר ספר "אבני זכרון" (ר' אברהם מסטאוויסק) והתיר הדבר יען שנעשה על ידי אומן. וכדי לצאת לכל הדעות שלח השאלה לפני מפרשי הים בלבוב, וקבל תשובת הרב ר' יוסף שאול נאטאנזאהן בעל שואל ומשיב וז"ל:

לכבוד הרבנים אשני קהלת בית המדרש חפשית (בית המדרש הזה נפרד מבית המדרש שהיה שם הרב ר' אברהם יוסף אש והיה לו מחלוקת עם ר' יהודה מיטעלמאן) ובראשם הרב רחוק מעינינו וקרוב ללבנו וכו' מו"ה יודיל מיטעלמאן וכו' שלום. בדבר השאלה לענין הקזת דם כבר התירו הרב בעהמ"ח שו"ת חתם סופר יו"ד סי' כ"א והרב בעל ברית אברהם (שו"ת ר' אברהם צבי הירש אבד"ק פיטרקוב, דיהרנפורט

תקע"ט) ויפה כווננו. וגם פה במדינתנו מקיזים דם לכל הבהמות בלי פוצה פה, רק שיהיו על ידי אומן. הצעיר יוסף שאול נאטאנזאהן אבד"ק לבוב.

ג

במכתב שני שהעריך לאנשי ביהמ"ד בשנת תברך (תרכ"ז - 2681) כותב:

זה איזה שבועות הגיעני מכתב מאיש אחד לא אדע מי הוא ומכנה עצמו בשם רב (בעל פרדס, עיין בסמוך) והוא צועק בכרוכיא על הקזת העגלים סמוך לשחיטה. ולא רציתי להשיב כי נכרים הדברים כי לקנתר בא. וכבר כתבתי על הקזה להתיר וכו'. ובאמת שם (בארצות הדרום) אי אפשר בלי הקזה כי הארץ חמה מאד. בודאי אין דנין אפשר מלא אפשר. וליתר שאת ימתינו אחרי הקזה מלשחוט עד שיעברו שני ימים מעת לעת.

אמנם רואה אני כי לא זה עיקר מחלקותם כי בעוונותינו הרבים **השטן מרקד ביניהם** על כן לא תאבו ולא תשמעו לדברי מחלקותם, ותראו לעשות שלום כי שנאווי המחלוקת וגדול השלום.

מאד מאד יפלא בעיני, אחרי כי אתם בארץ מרחק וחברתכם קטנה, ורבים מעמי הארץ יבואו שם ומעטים היודעים, ולמה תריבו כלכם. יראתי מאד אולי בעבור המחלוקת חלילה תתגרשו מן הארץ ולא תוכל הארץ לשאת אתכם, ה' ירחם עליכם ויתן בלבבכם כי תהיו לאגודה אחת ותעשו שלום ותהיו לברכה בקרב בארץ.

ד'

ר' משה ב"ר אהרן (אהרנסון) מחבר ספר **פרדס החכמה** (סדילקאוו 6381) ופרדס הבינה (ב"ח דפוס קעניגסברג 5581) בספרו מטעי משה (ירושלים 8781) במאמר מגלת בית און (חלק ב' דף ט' ע"א) בתשובתו אמר:

הנה כאשר התעה אותי אלהים לבוא לעיר נויארק (תרכ"ב - 2681) **מצאתי שכל העיר אוכלים בשר עגלים המדוקרים איזה שעות קודם שחיתתם או ביום שלפני השחיטה בכדי שיהא הבשר לבן וצח ועושים כן לכל העגלים בין בחורף ובין בקיץ ויש להם כלי בהול חד ארכו כאורך שן מפתח ורחבו הוא כפלים ולו שתי פיות חדשים משני הצדדים ועוקץ בראשו וארכו א' צאל, ומכים בקורנס ברזל עם הכלי ישנו וישלשלו ומניחים לזוב**

ממנו דם רב עד שיעבור הקילוח, ומתחילה יסתמו הנקב בדבק המוכן לזה למען לא ימות העגל. וכמה מתים בשעה או שתיים אחר הדקירה והקזה, על על פנים נחלש מאד עד שצריכין להעמיד אותו ואינו אוכל אחר כך. ואחר איזה שעות או למחרת היום שוחט אותו השוחט, ואין פוצה פה ומצפצף וכו'.

ה'

בעיר באלטימור יש שם רב מומחה וחכם מופלא ר' אברהם רייס נ"י, וגם הוא אסר ההקזה לכל השומעים בקולו בסביבותיו. וגם בעיר הגדולה סיניסינטי נאסרה ההקזה על ידי רבני העיר.

ובפה נויארק פרצה המכשלה על ידי שניים דהיינו שוחט אחד הבא ממדינת פולין שהיה מלפנים שוחט בעיר סטאוויסק (ר' אהרן פרידמאן הנ"ל) ונאסרה שמה שחיתתו על ידי הרב דשם ורבני המדינה. והשני הוא איש מתחפש באדרת רבן ואיש הבינים שמו (מיטעלמאן) אשר תהלוכו ומעשיו בארצות אירופא מודעת, וגם פה שם עצמו לשר ושופט על האספסוף, וחיפש היתר לכל דבר איסור, ובעבור זה ישר הוא בעיני ההמון.

השאלה הזאת נשאלה מפה בשנת תרי"ח מחכמי ירושלים והורו לאסור וכתבו שהוא ספק נבלה. והרב הנ"ל (מיטעלמאן) הורה להם היתר בסמכו על תשובת שני רבנים בשו"ת ברית אברהם ובשו"ת חתם סופר. אבל הרב ר' משה אהרנסון לא פנה לזה באמרו כי איסור הקזת העגלים אינו דומה לנידון של הרבנים המתירים אם נעשה לרפואה לבהמה. חדא מפני רבוי הדם היוצא מהבהמה ויש לחוש שהוא דם הנפש, כדאיתא בכריתות כ"ב.

שנית חוששין לנקיבת הוושט מפני שעורק הווריד לעומתו כמבואר בחולין כ"ח בההיא בר' אוזא דאיתא כי ממסמס קועי דמא וכו' כדאיתא ברש"י שם. והכל נעשה בבית המטבחים פה בחפזון ושוחטים כמה מאות בהמות בכל יום ואינם מדקדקין כ"כ אם יקלקלו וימיתו על ידי הקזה. ועוד שלישית שאם נתיר ההקזה בדקירה יבואו אח"כ להמית הבהמה על הראש ותשתכח תורת שחיטה בארץ הזאת שהתורה מועטת והחפשית גברה מאד.

כאן מתבטל קצת טכסיסי הקצבים לעשות מעשיהם בגושפנקא דרבנן. לפנינו ששאלו

לגדול הדור בעל שו"מ זצ"ל להתיר הזריקות והתיר אותן בחושבו שהכוונה כאותן שעושין במדינתו, אולם לפנינו נתבאר כי המרחק רב ביניהם.

ו'

בתשובה על דברי העגלים (שם י"א ע"ב) מוסיף לאמר "והנה התועבה הזאת היא דראון לכל בשר אף למי שלא עמדו אבותיו על הר סיני, כי גם לפי תורת האדם אין להתנהג באכזריות עם אחד מהברואים להמית בעלי חיים בכמה פעמים, ולזאת כשהותר לבני נח אכילת הבשר נאסר להם אבר מן החי. ומה גם לאיש הישראלי אשר נצטווה בפירוש על צער בעלי חיים, כמ"ש חז"ל בחולין ז' ע"ב.

וגם הוא היזק לבריאות האדם כי דם המחיה הבהמה הוסר ממנה, והיא נבלה מחיים, ועל זה נאמר ואנשי קדש תהיו לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו וכו'. ולפי שראיתי במדינה זו אף שאין חזון האמת נפרץ והתורה לא בראש הומיות תקרא להיות לה פתחי שערים, בכל זה נמצאים פה אנשים ישרים החרדים על דבר ה' ואינם הפצים באיסור לטמא את נפשותם במרק

פגולים, רק שהם נכשלים בלא יודעים וכו' לזאת שלחתי דברי אלה לכמה מגדולי הדור במדינת אשכנז והם נודעים גם במדינה זו בתורתם וחכמתם, וכולם הסכימו אתי. ואלה הם המסכימים: הרב ר' יעקב צבי מעקלענבורג מחבר הכתב והקבלה רב בקעניגסבורג, הרב החכם דר' הירש בעל החורב ומו"ל ישרון רב בפפד"מ, הרב ר' אליעזר הלוי הורוויץ רב בוויען, הרב ר' שלמה קלוגער רב בבראדי, הרב ר' יצחק דוב הלוי מחבר מלאכת הקדש רב בוירצבורג, הרב ר' אברהם שמואל ברוסיא. הרב ר' שמואל סלנט ובית דינו בירושלים. וגם הרב ר' מרדכי עטינגער ממפרשי הים.

ז'

שו"ב אחד ר' חיים דוד מעיר לעווענוורטה קאנזאס כתב להרב ר' שלום אלחנן יפה הלוי, לאמר: אנכי נשלחתי מהרב הכולל לבוא פה לזבח זבחים שלמים, והנני עוד צעיר לימים, ומשכורתתי לא יותר מעשרים דולאר לחודש, ואין לי יותר מפת לחם ומים להחיות נפשות ב"ב... וכאשר יפלו לי ספיקות בהלכות שו"ב אין לי פה לא רב ומורה רק בן סורר ומורה, בהיותי נגרש

מנחלת ה' מד' אמות של הלכה. האם טוב לגבר לפשוע על פת לחם ככה, ולשאת עליו עוונות בית ישראל כשעיר המשתלח לעזאזל בעבור לחמו ומימו הגזול? ואל מי אפנה כעת ולמי אדבר כזאת? אם אספרה להרב הכולל נ"י הלא חולה הוא, ואם להרב מקאנזאס סיטי? הוא קטן בעיני בני עירו שהם חסידים מגליציה והוא מליטא. ואם אשאלה מרבני אירופא הלא חרפה היא לנו, כי היום לא נופלים אנחנו מאחינו אנשי אירופא, כי יש לנו ג"כ רבנים גדולים וכו'.

ח'

ובין שלש השאלות ששאל (שו"ת שואל כענין) אחת אומרת: כי יש שם כבשים שעורם דק מאד ונקראים "וואלאכישע שעפסען" ושערם מסובך על צווארם. ואם ירצה השו"ב לתלוש הצמר כדת שלא יבוא לידי חלדה אזי לא ימלט שלא יקרע העור של בית השחיטה, ולפעמים יצא דם מחמת שעורם דק מאד לנוכח הסימנים, וספק בידו אי אמרינן שדינו כמו בעוף שהשוחט התולש נוצות מבית השחיטה ויצא דם לא יגמור שחיטתו דחיישינן שמא ניקב הוושט וכו'. הרב יפה הורה להסיר השער ואין חוששין

שמה יקרע העור. כי קרע על ידי אדם ולא על ידי סכין א"א שיהיה מפולש, וכן הדין גם בעוף לפי דעת בעל חמודי דניאל. עכ"ל.

ט'

הרב יפה הנ"ל בספרו שואל כענין, כתב שאלה בענין איסור קונם שנדר שו"ב אחד שהיה לו שותפות עם שו"ב אחר, והראשון התפטר ממשרתו בפשרה שהתחייב שותפו במעמד בני קהלתו לתת לו חלקו שמגיע לו היינו מחצית הלשון מכל בהמה גסה ומחצית דמי השחיטה. ומיראתו פן לא יקיים דבריו התחכם לאסור את המחצית שמגיע לחלקו באיסור קונם לכל בני קהלתו. ואחר שלא קיים השו"ב השני את התנאי הזה רצו לאסור את הכלים שנתבשל בהם מחצית הלשון שייך להשו"ב השני, וגם המחצית ששייך להשו"ב הראשון מטעם אין ברירה. ופסק הרב יפה לאסור רק החלק המדיר לבד, ולא חלק הנדור.

הרב יפה בדברו אודות שאלות שחיטה יאמר (שואל כענין דף ע"ד) באשר פה המדינה ר"ל הפרוץ מרובה על העומד אם לא נחפש צדדי ההיתר נכונים להתיר בשר

כא   אכילת בשר הלכה למעשה

תמותה שחיטה יוכלו לבוא חלילה לידי בשר
נבילה.

”

הרב ר' משה וויינבערגער בקונטרסו
”הואיל משה” (ניוארק תרנ”ד) משיב שאלה
בנידון השו”ב פייבוש צבי גראס שחתם על
כתב שמקבל עליו בגדר ובאיסור חמור על
דעת השוחטין פה ניוארק. והם בני חברת
שו”ב הנקראת בשם מלאכת הקודש, שלא
לשחוט בשום בית מטבחים הן בפה ובן
בגליל המדינה, הן לעצמו והן לאחרים בלי
רשות כל החברה הנ”ל. ובכתב נחתם א'
דר”ח אדר שני תרנ”ד. והשוחט מודה על
חתימת ידו אבל טוען שאנוס היה וגם כי
מסר מודעה לפי עדים תחלה כי הוא חותם
מחמת אונסו והעדים מעידים כדבריו,
והורה הרב להתיר נדרו.

”א

הרב יפה הורה לאסור בסט. לואיס בשר
כשר ששכח השוחט לרשום עליו בחותמו
גושפנקא דבדילא תיבת ”כשר” אף כי היה
לו סימן על צואר הבהמה להכירה. והרב

זכריה יוסף ראזענפעלד מאותה העיר הורה
להתיר (שם).

י"ב

יזהר השוחט לקנח הצואר יפה במקום
השחיטה משום שמץ חול או טיט וכדומה
שלא יהי מלוכלך ואז לא יופגם הסכין,
ואנשי מעשה בפולין מגלחין השערות בתער
מצואר הגסות וכן בעגלים ורוחצין אח"כ
במים שם היטב במקום שרוצים לשחוט
(בית אברהם סי' ח"י ש"ס סק"ה, אהל
יצחק לקיי"צ סי' י"ב אוי' ז').

י"ג

שוחטים ב... "400 עגלים" לשעה (שלא יתכן בשום
אופן בתור כשר) - החלף (הסכין) הופך מהר לפגום
בעיר ... (היכן שגרים יהודים חרדים רבים)
היכן ששוחטים עגלים, נעים העגלים
במהירות של 400 לשעה ללא כל הגזמה. ויהי
היום הצלחתי לשכנע את השוחט המקומי
שיקח אותי עמו לשחיטה שם, אני טענתי
שאני צריך לדעת הכל, ואני מוכשר מאוד,
אין דבר שאי אפשר ללמוד, את הכל ניתן
להתלמד, מכל מלמדי וכו'.

כג   אכילת בשר הלכה למעשה

ראיתי בשחיטה שהעגלים נעות על הגלגל הנע ושוחטים, בודקים את הסכין לאחר כל 5 או 10 עגלים, ואם הסכין פגום, כורתים את אוזנו של העגל וזה הסימן שזה טרף, הוא נתן לי את הסכין שלו בכדי לשחוט 8 עגלים, 2 עשיתי הגרמות, הסכין לא היה חד ולא ניתן היה לשחוט. לא בדקתי את הסכין, אבל יודעי דבר אומרים שזה לא טוב, וכי אם אותו שוחט רוצה הוא יכול להכין סכין כפי שצריך. כפי ששמעתי לפני חמישים שנה הרב מ... זי"ע אכל עוד מהשחיטה של אותו שוחט הש"י. ניתן אולי להמליץ טוב ולומר שאולי אז הוא היה שוחט טוב. עוד הוא סיפר לי ששחיטת העגלים זו שחיטה קלה, אך שחיטת כבשים 400 לשעה זה קונץ רח"ל, כשאני הייתי שם לא שחטו כבשים, וחבל. (קול השחיטה).

קהל מחזיקי הדת דחסידי בעלזא - בארצות הברית

לרבים השואלים

בעזרהי"ת המטהרינו ויתעלה המקדשינו בקדושת המאכלים, זכינו ת"ל זה יותר מארבע שנה לסדר ולהתקין שחיטה מוהודרת של "קהל מחזיקי הדת דחסידי בעלזא" בארה"ב "בשר חלק" "גלאט כשר" עם כל החומרות וההידורים והמנהגים, הן בשחיטה, והן בבדיקה, מליחה, וניקור, המבוארים בשו"ע ובספרי הפוסקים הראשונים והאחרונים, והמסורים לנו מדורי דורות, ולאור ההצלחה הרבה אשר ת"ל נתפרסם בכל רחבי היהדות החרדית בארה"ב שמה הטוב של שחיטתינו המהודרת, נתבקשנו ע"י אנשים חרדים לדבר ה' אם אפשר להנהיג ג"כ בשחיטתינו המהודרת את הבשר הנקרא "ווייסע קעלבעלעך" (עגלים לבנים).

הגשנו הדבר אל הגה"צ שליט"א רבני קהילתינו הק', ולאחר בירור הענין על

כח אכילת בשר הלכה למעשה

בוריו בחקריה ודרישה היטב נוכחו לדעת
כי:

הבשר של "העגלים לבנים" (ווייסע
קעלבעלעד), יש בו חששות רבות על אופן
פיטומה וגידולה, וחששות רבות של
טריפות הריאה, וטריפות שאר האברים
הפנימיים.

לאור כל זאת:

אנו נמנעים מלהכניס בשר "העגלים
לבנים" בשחיתותינו דקהל מחזיקי הדת
דחסידי בעלזא.

נציין מאמרו של רבינו השל"ה הק' בשער
האותיות אות ק' שבו מפליג בחומרת
איסור מאכלות אשר יש בו צד איסור
וז"ל:

"התורה הזהירה במאכלות אסורות
ומותרות והתקדשתם והייתם קדושים,
ולא תשקצו את נפשותיכם, ופירשו בזוהר
בענין הזה כי המאכלות הטמאים
שהזהירה לנו התורה בהם שורה עליהם
רוח חיצונית וטמא, ולכן האוכל מאותן
הדברים מטמא את נפשו ומראה את עצמו

שאין לו חלק בקדושה ולא באלקי ישראל,
כי הדבר הטמא נעשה חלק אבר בעצם
האדם והנפש מתלבשת שם וכו'. ומסיים
השל"ה הק': "שלא לאכול מדבר שיש בו
מחלוקות... ואל תהיו אחרי רבים לרעות
מאחר שהוא מצד הדין" עכ"ל.

הכו"ח למען כבוד התורה וקדושת
המאכלים וטהרת הכשרות

מחלקת השחיטה דקהל מחזיקי הדת בארה"ב

בעזרת השם יתברך

ספר

אכילת בשר הלכה למעשה

חלק ו'

יעא לאור על ידי

"וועד הכשרות דהתאחדות הקהילות"
בנשיאות הנאון הצדיק מהאלמין שליט"א

יעא לאור על ידי

הוצאת אמונה

שנת תש"מ פה ברוקלין נוא יארק

פרק א'

תויות (פלאמבעס)

א. מאחר ושוחטים בהמות אחד אחרי השני, עובדים הפועלים על הרבה בהמות יחד, ועוד לפני שקובעים בבירור על ידי הבודק חוץ שהבהמה כשרה כבר חילקו את הראש וחלקים אחרים לפועלים בכדי לעבוד עליהן.

ב. מוכרחים לשמור ולאחוז חשבון בכדי לוודאות איזה לשון שייך לאיזה ראש, ואיזה ראש שייך לאיזה איברים, כשהבודק חוץ כותב על הלוח שהסירכה של בהמה מסויימת טריפה, או שהיא אינה חלקה, אז חייב מדביק התויות לבדוק איזה ראש שייך לאותה בהמה וכן לחפש את החלקים על מנת להוציא אותה ממעגל הכשרים או החלקים, ולהטריף אותן.

ג. בגלל ההמולה והרעש הגדול השורר במשחטה ניתן למשל למצוא לשון שמצויין עליה טריפה, כשחלקים אחרים של אותה בהמה מצויין עליהן כשרה.

ד. מדביק התויות הוא זה האחראי שרק הכשרות או החלקות יודבק עליהם התויות וזאת רק לאחר שהבודק אישר לו שהבהמה חלקה או כשרה אז הוא מדביק את התויות, וכאן קיימת בעיה גדולה מאחר ומדביק התויות הוא אדם קל והדבר גורם לבעיה נוספת.

בחלק מן המקומות מדביקי התויות הינם גויים, ברוב השחיטות החלקות שומרי התורה ומצוות הינם אלו שמניחים את התויות.

ה. אין בכלל שום פיקוח על מדביקי התויות, הרב המכשיר והמשגיח שלו אינם נושאים בכל אחריות על התויות, לא מנהלים חשבון כמה יש, בכמה השתמשו, וכמה נשארו, הבעל הבית לבדו מזמין את התויות, הוא שומר עליהן במשרדו הפקר, זה שמניח את התויות (שלכאורה צריך להיקרא המשגיח ולדאבוננו הוא עובד פשוט) הוא לוקח כמה שהוא רוצה ומתי שהוא רוצה, ידוע שהבעלי בתים בעצמם שמים את התויות מתי שהם רוצים ועל

ה אכילת בשר הלכה למעשה

מה שהם רוצים, וישנם גם קצבים רבים שיש להם תוויות.

ו. בכמה מקומות מונחות התוויות בצורה מופקרת במשחטה, זה חפשי לכל מי שרוצה לקחת, נדמה שהתוויות מיועדות רק למראית עין כשעליהן פיקוח מתרשל.

ז. כשמעמיסים את הבשר על המשאיות למשלוח, אין שם אף אחד בכדי שיבדוק וישמור שמעמיסים רק את הבשר שנשחט ונקבע ככשרה.

ח. אין להתרשם מתעמולה שונה הקוראת לאכול בשר כשר, ושהבשר הינו "גלאט כשר למהדרין מן המהדרין", על הציבור לדעת שזו רק תעמולה מסחרית בכדי לסנוור את ההמון, כי מי שמכיר את תבנית המשחטה יודע שבאותה שיטה שוחטים כל סוגי הבשרים.

ידוע שעל מודעות בעיתונות אין לסמוך כלל כי הם מלאות בשקרים, ומנוצלים לאינטרסים של ביזנס, כי בשביל כסף ניתן היום לפרסם הכל (וכלל גדול אמרו

בהלכות מודעות "כל המרבה לשלם הרי זה משובח".

פרק ב'

בקירור (פריזידער)

לאחר שמניחים את התוית על הבהמה מכניסים אותה לקירור ל-21 עד 42 שעות, את הבהמה עוטפים במטפחת ענקית, סביר להניח שהמטפחת סופגת בתוכה הרבה מלח הגורמת לשאלה של נמלח ללא הדחה, רוב השחיטות חלק מקפידים שהמטפחת לא תוכל לספוג מלח.

פרק ג' הובלה (דעליווערי)

הבשר מגיע לסוחר או לאטליו כשעדיין אינו מלוח, בעל האיטליו מכשיר בעצמו את הבשר, רוב הבשר החלק מגיע לאטליוזים תוך שלשה ימים.

אך ישנן גם שחיטות חלקות שהעברה מהמשחטה לאטליוזים לוקחת יותר משלשה ימים, וזאת בגלל המרחק בין המשחטות לאיטליוזים או לסוחרים, או בגלל סיבות אחרות, ואז כבר לא עוזרת המליחה (שו"ע יו"ד סימן ס"ט סעיף י"ב) ולדאבונינו ככה זה נמכר.

פרק ד'

שיווק

א. לא כל הסוחרים הם שומרי תורה ומצוות, אין להם בכלל נאמנות.

ב. ישנן סוחרים שומרי תורה ומצוות כאלו שמוכרים בשר טריפה ר"ל.

ג. ישנן שוחרים שומרי תורה ומצוות כאלו שעוסקים בבשר חלק וגם עם כאלו שאינן נחשבים לחלק הקוראים לעצמם "כשר", הם טוענים שהבשר שאינו חלק נמכר אך ורק בשביל כאלו שאינם מדקדקים לבשר החלק. לסוחר אין כל נאמנות על הבשר, הוכח לנו ממקרים רבים שאפילו בעלי אטליזים המוכרים רק חלק קיבלו בשר בלי חתימת חלק, הבשר הוחלף אצל הסוחר.

ד. אפילו אלו שעוסקים אך ורק בבשר חלק מוכרים (כולם ללא הבדל) מספר סוגי בשר חלק, הקונים המהדרים על שחיטה מיוחדת או משחיטה של קהילה מיוחדת, אינם יודעים שהבשר שהם מקבלים יתכן

והיא משחיטה אחרת, ולא מהשחיטה שהם מיחלים לה.

ה. כבר תפסו מספר סותרים שמוכרים ממש בשר טריפה בתור כשרה, על סוחר כזה אין שום נאמנות (יור"ד סימן קי"ט סימן י"ט).

פרק ה' אטליזים

א. ישנן אטליזים שאין להם השגחה, וחייבים לסמוך על הבעל הבית הנקרא שומר תורה ומצוות.

ב. אלו שיש להן השגחה של רב אין להן השגחה תמידית בכדי לבדוק את הסחורה המגיעה מהיכן היא מגיעה, וכן איך מכשירים שם את הבשר וכן איך מנהלים את האטליז.

ג. אותן האטליזים שיש להם השגחה תמידית, הבעל הבית הוא זה שמשלם למשגיח, וממילא הוא לגמרי תלוי בו בגלל

פרנסתו. הקהילה היא זו שחייבת לשלם למשגיח מקופת הקהילה ועליהם להיות הבעלי בתים שלו. הקהילה אסור לה שתהיה שותפה בבית המסחר של הבשר.

ד. אם רואים על האיטליז מודעה שבה נאמר שלאטליז זה ישנה השגחה של רב פלוני אין הכוונה שהרב הוא זה שנותן את ההשגחה על השחיטה, הרב בוודאי אף פעם לא היה במשחטה, ואינו יודע כלל איך נראית השחיטה כאן בארצות הברית (ראה בשאלות ותשובות באריכות). ההשגחה היא רק על המליחה, ניקור, וכדומה, ברוב המקרים זו רק הודעה שהוא מכיר את הבעל הבית, ושהבעל הבית הוא זה ששואל אותו שאלות בענין הניקור והמליחה וכדומה, הוכחה יש לכם שההשגחה היא רק על ההכשרה, מהעובדה שחלקם הגדול של הרבנים המכשירים בעצמם אינם אוכלים מאותן האטליזים, הם שוחטים לעצמם ואינם סומכים על בעלי האטליזים (זה לבד זורק צל כבד על כשרות השחיטה).

יא   אכילת בשר הלכה למעשה

ה. הרבה פעמים שולח בעל האטליז את הבשר לקונה דרך גוי, במקרה זה זקוקים לחותם בתוך חותם, וכידוע אף אחד אינו שומר על כך.

ו. קורה שהבעל הבית משאיר את הגוי לבד באטליז, במיוחד בלילה אחרי שהבעל הבית הולך הביתה והסחורה עדיין לא מוכנה עבור הקונים, הבעל הבית מוסר את המפתחות לגוי זה ששולח את הסחורה (דעליווערי).

גם מביאים בהרבה בתי עסק את הבשר לפנות בוקר (והמפתח נמצא אצל הגויים), הם מכניסים את הבשר למקרר, ששם יש בשר ללא חותמות.

הרבה פעמים שולחים בשר לאטליזים ללא חותמות ברורות, והיכן שלא קיימת השגחה אין מי שיסתכל על הסחורה.

על כל החסרונות שהזכרתי קודם קיים האיסור של בשר שנתעלם מן העין, שהוא אסור על פי שו"ע סימן ס"ג.

א. גלוי וידוע לכל בן תורה שאיסור חלב בבשר בהמה הרבה יותר חמור מנבילות וטריפות, שהוא באיסור כרת ר"ל.

ב. לכן בדור העבר דקדקו מאוד ופקחו עין על כל מי שמינו אותו למלאכת הניקור, שהוא יהיה ירא שמים גדול ובקי במלאכה וכפי שמאריך החפץ חיים בספרו (נדחי ישראל פרק ל').

ג. הרבי ר' יונתן (כרתי סימן ס"ה ס"ק ט"ז) כותב שלא יסמכו בניקור רק על בקי וירא שמים מרבים ומיום שלמדתי הלכות ניקור לא סמכתי על מנקר רק על מה שאני בעצמי ניקרתי "ורק ממעשה ידי אכלתי".

ד. היסוד ושורש העבודה כותב: ובמיוחד צריך להיות זהיר במקום שהוא אינו יודע ואינו מכיר את המנקר אם הוא ירא ה' מרבים, ובקי טוב בהלכות ניקור כי המכשול הזה הולך וגדל, עכ"ל.

ה. המנקר היה חייב לעמוד למבחן ולקבל כתב הסמכה שהוא יודע ומכיר וראוי להיות מנקר, והיה חייב להיות רגיל, והיו

בודקים אחריו אם הוא אינו משאיר חוט או קרום, כי מלבד החלב שיש עליו איסור כרת יש חלב שעל הקרב והכסלים וחלב שעל הכליות וכו', וכן יש חלב שהוא אסור מן התורה חלב שעל הקיבה או על הדקין, וכן עוד קרומים או חוטים שהם אסורים בשל איסור חלב.

ו. אם מצאו לאחר הניקור חלב בגודל של שעורה היו מעבירים אותו, ואם היו מוצאים כזית של חלב היו מכין אותו מכת מרדות והעבירו אותו וזאת גם אם הדבר נעשה בשוגג (יו"ד סימן ס"ד).

ז. האיסור של חלב הוא הרבה יותר חמור מאזהרות אחרות הנאמרות בתורה כי באיסור חלב אז גם בשיעור שהוא קטן מכזית שההנאה שלה הוא לדקה אחת בלבד הדבר גורם לפגימות שכאלו שהוא נקרע מהשורש הנשמות שלו רח"ל והוא וילדיו נענשים על כך.

ח. כיום מרבית המנקרים הם אנשים פשוטים מגולחים (המתגלחים אולי בתער), עמי ארצים ובורים, כשאין להם כלל כתב קבלה על הניקור, ואין להם

מושג בהלכות ניקור, על כן על כל אחד להיזהר מאוד שאפילו בשר שהוא יודע שהוא כשר, עליו לוודא קודם מי היה המנקר של אותו הבשר, והאם סדר הניקור של הבשר היה כהוגן - (כי חלב הוא כל כך חמור כמו חמץ בפסח ואכילה ביום הכיפורים).

ט. כיום בארצות הברית לדאבוננו הכל הפקר, המנקרים, הסוחרים וכו', אין שום פיקוח וביקורת.

בעזרת השם יתברך

ספר

אכילת בשר הלכה למעשה

חלק ז'

יצא לאור על ידי

"יועזר הכשרות דהתאחדות הקהילות"

בנשיאות הנאון הצדיק מהאלמין שליט"א

יצא לאור על ידי

הוצאת אמונה

שנת תש"מ פה ברוקלין נוא יארק

פרק א'

יסוד כללי

אנו חשים חובה גדולה ואחריות להזכיר שוב לכל יהודי שנפשו ונפשות בני ביתו יקרים וחשובים לו והוא אינו רוצה שהם חלילה יזרקו בין שתי העולמות, שלא יילך שולל אחרי תירוצים שונים כגון אלו:

1. כל החששות אצלנו לא קיימים, זה רק היה פעם (שתזכרו לא אכשיר דרא)
2. כבר תיקנו את הכל (או חלק מהם)
3. שוחטים חרדים כפי שיש היום, לא היה גם בעבר בבית באירופה, (ראה שאלות ותשובות).
4. הכל בהכשר של גדולי הרבנים, (ראה שאלות ותשובות).
5. איך יתכן שכל העיר יאכל נבילות וטריפות? (ראה שאלות ותשובות).

6. כיום חסר לבריאות הגוף, ולכן אי אפשר כל כך להחמיר, (אל תשכח שכאן לא מדובר באיזה חומרה רק בעיקר ההלכה שאי אפשר להתיר רק במקום סכנה). (ראה מדור שמע בני).

פרק ב'

שימו לב

שחיטת עופות בארה"ב

שוחט

א. כפי שידוע כיום הבעיה המרכזית של השחיטה היא בכמות הגדולה של השחיטה, שוחטים במשחטה אחת עשרות אלפי עופות בשבוע, ובמספר מקומות שוחטים מדי שבוע קרוב למאה אלף עופות ויותר, גם קיימת משחטה הקוראת לעצמה גלאט כשר היכן ששוחטים 300 עופות לשבוע בערך, השחיטה מבוססת כולה על כמות.

ה אכילת בשר הלכה למעשה

ב. הבעלי בתים של המשחטות הם אנשי מסחר, מטרתם היחידה הוא להפיק רווחים גדולים ככל האפשר, בעצם אין בכך עוול, כי הלא זה דרך המסחר, אך הבעיה היא שבכדי להרוויח את הכסף, הורסים את מערכת כשרות השחיטה.

ג. ישנם שוחטים שרואים בקושי ללא משקפיים, אך אינם יכולים לאפשר לעצמם לשחוט עם משקפיים, כי בגלל האבק הרב המצטבר במקום, הלכלוך, והדם השורר בעת השחיטה, המשקפיים מתלכלכות, הזמן הקצר העומד לרשותם אינו מאפשר להם לנקות את המשקפיים באמצע עבודת השחיטה (עיי דרכי תשובה סימן יא).

ד. מתחת לכל שוחט עובדים בערך 05 עובדים על העופות השחוטות, ברור שהשוחט אינו יכול לזוז ממקומו, אפילו אם צריך לנקביו, או שהוא חש שהוא זקוק לכמה דקות מנוחה, הוא אינו יכול לאפשר לעצמו את הלוקסוס הזה, כי הוא מעכב אז 05 איש מהעבודה.

ה. קורה לעתים מאוד קרובות שהשוחט מאבד את הרגשתו, ולכן אינו יכול לבדוק את הסכין, בגלל הכאבים בידיים הוא אינו יכול להרגיש, ובכל זאת הוא נאלץ להמשיך לעבוד ולהספיק את אותה כמות.

ישנם שוחטים שמתאמצים מעבר ליכולת הפיזית שלהם, הם נאלצים להספיק כמות גדולה של שחיטת עופות, כי אם לא יספיקו הם עלולים לאבד את מקור פרנסתם, מי שאינו מספיק כמות גדולה הוא בעיני הבעל הבית פועל עצל, הוא גם מתבייש מפני השוחטים האחרים המספיקים יותר, המכנים אותו בתואר "בטלן!"

ו. ישנם זמנים כשהשוחטים נאלצים לנסוע שעות ארוכות עד שהם מגיעים למשחטות בשעות הבוקר המוקדמות, ולא מאפשרים להם לנוח כלל, הם נאלצים להתחיל את העבודה כשהם סחוטים ועייפים מהדרך הארוכה, (וזאת ללא כל התחשבות, אפילו אם הוא מאבד את הרגשתו).

פרק ג'

מעשה השחיטה

א. במספר מקומות שוחט כל שוחט בין אלף לאלף חמש מאות עופות לשעה (בערך 71-52 עופות לדקה).

במקומות אחרים טובים יותר שוחטים שם בין שבע מאות לתשע מאות עופות לשעה כל שוחט (בערך 21-51 עופות לדקה) כן ישנם גם מקומות איטיים יותר ששוחטים שם בסביבות שש מאות לשעה.

ב. ברוב המקומות הסדר הוא כדלהלן:

ארגזי העופות נזרקים מהמשאיות על הרצפה, כשהזריקה הוא בגובה יותר מעשרה טפחים, שעל פי ההלכה קיימת שאלה וחשש של ריסוק אברים, שאז חייבים לבדוק כל עוף בנפרד, וזאת לא עושים גם בשחיטות האיטיות ביותר.

ג. הארגזים עם העופות נוסעים על גלגל נע לכיוון השוחט, גוי מוציא את העוף מהארגז ומוסר אותו לגוי השני האוחז את העוף בעת שהשוחט שוחט.

ישנם מקומות שבהן תולים את העוף על שרשרת שנעה לכיוון השוחט.

ד. לאחר השחיטה תופס את העוף גוי שלישי, והוא תולה זאת על שרשרת אוטומטית הנוסעת לכיון מכוונות מריטת הנוצות ועריפת הראש מהעוף.

ה. השרשרת נעה במהירות כפי שמכוונים אותה, בדרך כלל מכוונים אותו בהתאם למספר השוחטים העובדים במשחטה, המהירות בנויה שבכל שעה יגיעו לפחות אלף עופות לכל שוחט, כך שכשוחטים חמשה שוחטים, מריצים על השרשרת חמשת אלפי עופות בשעה.

פרק ד'

להלן מספר המכשולים שהם תוצאה מהמהירות הגבוהה של השחיטה

א. בכל יום מוצאים נוצות בוושט של העוף, הסיבה לכך היא, שמאחר והעופות מגיעים ממרחק רב, ואינם אוכלים בינתיים, ובשל הרעב הם אוכלים את הנוצות של העופות האחרים). אם מוצאים

לאחר השחיטה נוצות בתוך העוף עפ"י ההלכה העוף טריפה לכתחילה, כי היתה שהי באמצע מעשה השחיטה (דרכ"ת סימן כ"ג ס"ק מ"ו). השוחטים מחמת המהירות שלהם אינם שמים לב לנוצות, אם הוא היה שוחט באיטיות הוא היה מוצא למעלה ממאה עופות שהם טריפה בגלל הנוצות (שמ"ח סימן כ"ג סעיף ו', ואחרונים).

הוכח שבמשחטה ששוחטים שם קרוב לאלף עופות לשעה לכל שוחט מטריפים בס"ה (מכל השחיטה) 10 עופות בערך בגלל הנוצות או בגלל שאלות אחרות שהיו על אותן העופות (כפי שנציין להלן). מספר זה של טריפות אפשר למצוא במשחטה קטנה ביותר ששם שוחטים בערך בין 500 ל-600 עופות ליום שלם. עובדא זו זועקת לשמים!.

ב. קורה גם פעמים רבות שהעופות נושכים אחד את השני, והם מדממים בראש ובגרון, וכשה מתייבש הדם מתקרב וזה נקרא גרר יבש, ואסור להשתמש בעופות כאלו ללא בדיקה, (עיין

שמ"ח סימן כ"ג סעיף י"ג). ברור שבגלל המהירות הגדולה השוחט כלל אינו יכול להבחין בעוף בעיה כזו.

ג. קורה הרבה פעמים שהעוף מתורר בגרונו וכן במפרקתו והשוחט כלל אינו רואה זאת.

ד. הרבה פעמים כשהגוי מוסר את העוף לשוחט והעוף נותן לו דקירה בחרטומו הגוי נותן לעוף מכה חזקה בראשו, והעוף מת מהמכה והשוחט כלל לא שם לב ושוחט פגר, מבלי שהוא שם כלל לב שהוא שחט נבילה, כי הרבה פעמים ראשו של העוף עדיין חם.

ה. ישנן מאות עופות שהן מתפגרות בשל הקור העז ששורר בחדשי החורף, או בגלל החום הקשה הפוקד אותן באמצע הקיץ, וכן בגלל גשמים גדולים, ובגלל המהירות הגדולה קורה לעתים תכופות שהשוחט כלל לא שם לב שהוא בעצם שחט פגר או מסוכנת שעל פי ההלכה היא חייבת פירכוס (יו"ד סימן י"ז).

ו. כשהשוחט כבר עייף והוא עלול לעשות דרסה (הוא לוחץ עם הסכין על הסימנים שעל פי ההלכה העוף נבילה), אף אחד אינו יודע על כך אפילו לא השוחט וזאת בגלל המהירות.

ז. בשחיטות הגדולות נופלות על הסכין הרבה לכלוך, אבק או נוצות, הסכין גם מותז בדם, ובגלל המהירות הגדולה אין לו זמן לשטוף את הסכין, ועל פי הפוסקים קיים חשש רציני של חלדה (דעת קדושים סימן כ"ד ס"ק ט').

ח. השוחטים שוחטים את העופות עמוק מאוד בכדי שייצא הרבה דם ככל שאפשר, (זאת מבקש הבעל הבית), בכדי שהעופות לא יהפכו לאדומות, דבר הגורם שהסכין נוגע הרבה פעמים במפרקת.

ט. השוחטים משתמשים בסכינים מאוד חדים דבר שגורם שלא יוכלו כלל לבדוק את הסכין, ואפילו כשהוא בודק אין לזה כל ערך, (עייין דע"ק סימן י"ח ס"ק ו, מנחת הזבח כלל י" סימן ז', טעמי זבחים

סימן י"ח אות ה', בית דוד שם, ודרכ"ת (שם).

י. חלק מן השוחטים כלל אינם מקפידים בבדיקת הסימנים לאחר השחיטה, (ועיין יו"ד סימן כ"ה).

יא. ברוב המשחטות היכן שהשוחט שוחט בחורף מאוד קר, כלל לא שייך לשוחט תהיה הרגשה (עיין שמ"ח ודרכ"ת סימן ח"י, אהל יצחק סימן י"ג, בית דוד סימן ח"י).

יב. קורה לעתים קרובות שהגוי תולה על השרשרת עוף שעדיין חי (השוחט בגלל שהוא עסוק כל כך הוא כלל אינו שם לב מה שהגוי עשה) וכשהעוף עדיין חי הוא נכנס לתוך מכונת מריטת הנוצות, והראש נערף, ואז כלל לא ניתן להבחין ולהכיר את אותו עוף הנראה כמו אלו שנשחטו, הוא מתערבב עם כל יתר העופות והעוף נמכר ליהודים יראים וחרדים.

יג. אם שוחט בודק את הסכין ומוצא חס ושלום פגימה הוא חושש לגלות כי באותן כמה דקות מאז שהוא מצא את הפגימה

כבר תלו על השרשרת מאות עופות, ובגלל הפגימה שלו הכל הופך לספק נבילה, כי כל העופות של כל השוחטים נתלים על אותו שרשרת המובילה לחדר מריטת הנוצות, השוחט אין לו את האומץ להטריף כמה מאות עופות ולגרום להפסד גדול כל כך לבעל הבית, כי הבעל הבית יפטר אותו בשל דבר כזה, וכך הוא שותק ומאכיל את היהודים היראים והחרדים בנבילות וטריפות רח"ל.

יד. ישנן מקומות כשעושים שם טריפה בשל פגימה הם סומכים על ביטול, זורקים רק כמות קטנה של עופות שבאמת נטרפו, זהו היתר דחוק, ובודאי שאי אפשר לקרוא לעופות אלו "גלאט כשר"!!!

טו. ישנם שוחטים שבגלל המהירות הם שוחטים את העופות כשהם זורקים את עצמם מצד לצד - שאז יש לאותן העופות חשש דרסא.

טז. ישנן מקומות ששם לא ניתן בשום אופן להוריד את הנוצות ממקום השחיטה בגלל המהירות הגדולה - חשש שהי',

חלדה, פגימת הסכין), שמ"ח סימן כ"ד
 סעיף י"ב, מ"א סימן כ"ג ס"ק י"ט, מנח"י
 בלק"י ס"ק מ"ו ובביאורים ס"ק מ"ו,
 שו"מ, דרכ"ת).

יז. חלק מהשוחטים שוחטים בהובאה
 בלבד, כי הם ממהרים מאוד, הגם
 שבדיעבד מותר בהולכה או בהובאה לבד,
 אך זאת הוא רק בדיעבד אם קורה דבר
 כזה, אך בוודאי שאסור לשחוט כך
 בקביעות, כי אז זה אסור (דע"ת, דרכ"ת,
 מט"א סימן י"ח). גם גורם שזה נדפק
 לתוך המפרקת והסכין נפגם מהר.

חי. לשוחטים אין זמן כלל לבדוק את
 הסכין ביישוב הדעת. עפ"י ההלכה חייבים
 לבדוק את הסכין בתדירות גבוהה,
 וחייבים שתהיה להם הרגשה להבחין בכל
 פגימה (עיין שמ"ח סימן ח"י סעיף ז'). זה
 לא שייך כלל להיעשות בשחיטות
 הגדולות, ובגלל חוסר הרגשה קורים
 מכשולים גדולים רח"ל.

יט. ישנן שאלות רבות בענין בני מעיים,
 צומת הגידין, שבירת עצמות, וישנם מספר

קטן מאוד של משגיחים שיוכלו לבחון שאלות אלו הקורים תמידין כסדרן, העיניים מתעייפות כשהמשגיחים צריכים לבדוק כל אחד כמות גדולה כל כך.

בעזרת השם יתברך

ספר

**אכילת בשר
הלכה למעשה**

חלק ח'

יצא לאור על ידי

**"זועד הכשרות דהתאחדות הקהילות"
בנשיאות הגאון הצדיק מהאלמין שליט"א**

יצא לאור על ידי

הוצאת אמונה

שנת תש"מ פה ברוקלין נוא יארק

פרק א'

כשרות והשגחה על נקנקיות

א. מצאנו בכמה מקומות שהכינו שם נקניק בלי שהיה שם משגיח שישמור על החששות הגדולים שיש בהכנת הנקניק, כגון ניקור, חלב, דם, (וזאת בנוסף לכל אותן חששות שצייננו למעלה כמו שחיטה, בדיקה, מליחה וכו'), כפי שידוע מכניסים לנקניק שומן בנוסף לבשר, שם מכניסים בדרך כלל את כל שאריות הבשר הנשארות לאחר שחתכו וניקו את השמנים מהבשר, (חוץ ממה שזה נעשה מכל הפסולת של הבשר באטליזים, סוחרים, קייטרינג ועוד, וכפי שהרופאים הזהירו לא אחת שזה מזיק מאוד לבריאות האדם), ומי שם לב בכלל אם מדובר בחלב או בשומן רגיל.

ב. בארץ ישראל וגם כאן בארה"ב תפסו שהכניסו לתוך הנקניק בשר של חמורים וסוסים, כפי שהדבר פורסם בעיתונות.

ג. תפסו באר"י יהודי שהבריה מהערבים מעיים ונקניקים, לדאבוננו תפסה את זה המשטרה ולא הרבנים כפי שהיה צריך להיות.

ד. מצאו גם בנקניקים אבקת ביצים, ואבקת חלב, ואת זאת מכרו בתור "גלאט כשר למהדרין".

ה. על כן על כל יהודי להזהר כשהוא קונה נקניק, כי החששות בעשייתן גדולה עד מאוד.

ו. אנו רוצים למנות מספר דברים שהמשגיח צריך לדעת בכדי שיוכל לפקח על כשרות הנקניק:

כמה היה ההספק של השבוע.

כמה בהמות שחטו השבוע.

ממה עושים את ההאלטערס את מעיים של הנקניק: (א) ממעיים של הבהמות? (ב) מנייר? (ג) מפלעסטיק? (ד) ממעיים של צאן?

מה אורכו של המעיים.

כמה מטר יוצא מבהמה אחת.

ה אכילת בשר הלכה למעשה

כמה בשר וכמה שומן מוציאה בהמה אחת.

כמה קילו של נקניק יצא מבית החרושת.
מה אחוז הבשר שהכניסו (בערך 58 אחוז).

האם הבשר מנוקד כמו שצריך.

חומרים אחרים שמכניסים לנקניק, למשל דם הזבובים שמערבבים בכדי לצבוע את הנקניק לצבע אדום וכו' (ראה מדור שאלות ותשובות).

כמה שומן (בערך 30 אחוז).

המשגיח צריך גם לדעת ולהכיר את החלקים כל השמות של הבשרים וכן של הצבע של הבשר, כפי שידוע בשר גמל טעמו וצבעו שונה מבשר חמורים וסוסים, כפי שידוע תפסו כבר כמה פעמים באטליזים ידועים שמכרו שם בשר סוסים וגמלים.

הוא חייב גם להכיר ולהבחין אם לא הכניסו מחלק אחוריים וכו'.

ז. כפי שידוע ישנן רמאויות גדולות במעיים של הבהמות כי את זה מביאים ישירות מהמשחטה לבית החרושת ששם מנקים זאת, ואם אין חותמת אפשר בקלות גדולה להעביר לשם בני מעיים מבהמות שאינן כשרות, לכן חייב שיהיה עליהם חותם מתוך השגחה מיוחדת שכפי הידוע ההשגחה על כך חלשה ביותר.

ח. כפי שידוע ישנם נקניקיות של בשר בהמה, כבשים, שיים, עופות, תרנגולי הודו, וכו' וכו' בין 10 ל-15 סוגים שונים וההשגחה על כך קשה.

ט. לדוגמא, המשגיח חייב להכיר את השמנים המכניסים לתוך הנקניקיות כפי שהזכרנו קודם, בערך 40 אחוז מכניסים לתוך הנקניק, ומומחה יכול להכיר זאת בעינו, או במשמוש בידיים, שמנים אינם נמסים בין האצבעות, ואי אפשר להורידן בידיים, וחלב רך מאוד ונמס בין האצבעות ולכן ניתן להבחין זאת בידיים, רק השמנים שמסביבות הלב דומים לחלב של הכליות, לכן צריך להישמר שלא לתת להכניס שומן

הבא מן הלב, רק אם זה בא ביחד עם חלק מהקנה שאז ברור שמדובר בשומן.

ט. גם יש יוצא מן הכלל בבהמה שמנה שיסחבו יחד החלב של הכליות עם הקנה, וצריכים להיות זהירים מאוד בכך.

י. אותו דבר יכול לקרות אצל כבש שמן כיוצא מן הכלל והשומנים של המעיים שהם ליד הכרכשתא הוא גם דומה לחלב של הכליות, לכן חייבים בכך להיזהר במשנה זהירות ולהשתמש רק אם זה מחובר לחלק מן המעיים.

יא. כשבית החרושת לנקניק קונה בשר ושומנים מהסוחר או מהמשחטה חייב לבוא יחד עם הבשר או השומן כתב של המשגית, (ברור שקודם חייב להיות לפחות בבית מסחר אחד משגית, דבר שעד כה לא הקפידו על כך, ואין שם משגיחים).

יב. על ידי זה שהמשגית יערוך חישוב מדוייק הבעל הבית יחשוש להעביר בשר או שומן שאינו כשר, אותן הוא לוקח ממקומות אחרים, אך אנחנו חייבים להוסיף שהמשגית חייב להיות הבעל הבית

על כל עניני ההשגחה בכדי שיהיה לכך ערך, ולכן חשוב מאוד שהמשגיח לא יקבל את משכורתו מבית החרושת (שעד היום זה לא קורה פרט למקומות בודדים).

יג. בענין המעיים הממולאים ראה במדור הלכה.

פרק ב'

משגיחים

א. בבתי המלון, קייטרינג, אטליזים, מסעדות, בתי חולים, בתי אבות, ומוסדות, חייבים למנות משגיחים שיהיו מומחים גדולים שיוכלו להבחין נכונה איזה בשר כשר, להבחין בשמות ובמשקל, כי לכל חלק יש שם אחר ומשקל אחר, ועל ידי זה שהוא ינהל חישוב מדוייק מה נכנס ומה יוצא הוא יוכל לפקח נכונה.

ב. ועיקר העיקרים שהמשגיח צריך לדעת מאיזה מקום הוא קונה, ואפילו כשיש לזה השגחה שזה יהיה באמת כשר, הוא חייב להתעניין במקום שהוא קונה מהיכן מביאים את הסחורה, האם קיימת שם

ט   אכילת בשר הלכה למעשה

השגחה מעולה, כי אם אין שם השגחה טובה הוא לא הועיל דבר כשהוא קונה מאטליז המוכר ככשר, כי הסחורה המיובאת אינה טובה.

בעזרת השם יתברך

ספר

**אכילת בשר
הלכה למעשה**

חלק ט"ו

יצא לאור על ידי

"זועד הכשרות דהתאחדות הקהילות"

בנשיאות הנאון הצדיק מהאלמין שליט"א

יצא לאור על ידי

הוצאת אמונה

שנת תשמ"מ פה ברוקלין נוא יארק

פרק א'**שאלות ותשובות****בענין השחיטה בארצות הברית****שאלה?**

**מדוע כל כך קשה לפעול שישחטו
כמות קטנה יותר של עופות וגסות
בכל שעה?**

תשובה!**נשיב קודם על העופות.**

א. בשנת תשל"ז, הרויח כל שוחט בערך \$350 לשבוע, לכל שוחט יש 3 עוזרים, כל אחד מהעוזרים הרוויח \$150 לשבוע, יוצא שכל שוחט עם עוזריו עלו לבעל הבית בערך \$800 לשבוע.

ב. אם במשחטת עופות הנהיגו לשחוט בערך 1000 לשעה, ויש לו 6 שוחטים, עלה

לו דמי השחיטה בסביבות \$4800 לשבוע (השוחט ועוזריו).

אם היו שוחטים רק 500 לשעה (שגם זה מספר לא קטן) הוא היה חייב להכניס למשחטה כמות כפולה של שוחטים ועוזרים, ואז ההוצאה שלו על אותה כמות עופות היתה כפולה.

ג. עתה בנעשה בשחיטת הגסות. לדוגמא, כשלב על הבית 4 שוחטים ובודקים עם מדביק תוויות (בלומבע), ומשלם לכל אחד בנפרד \$250 בערך, סך הכל \$1.250 והם שוחטים במשך השבוע בסביבות 1000 בהמות כנ"ל, יוצא שעולה לו \$1.25 לשחיטת כל בהמה.

עתה אם ישחטו כמות קטנה יותר כפי שצריך להיות, למשל במקום ששוחטים 300 בהמות לשבוע, היו צריכים לפחות 3 שוחטים ובודקים עבור 300 בהמות, היה עולה לו השחיטה \$750 לשבוע, ואז יוצא לו \$2.50 לשחיטת כל בהמה, כפול מהשחיטות הגדולות, ובמשך שבוע לבד זה יוצא הון רב, האם הם יכולים להרשות

ה אכילת בשר הלכה למעשה

לעצמם מחיר כזה? להזיק בידיים?. עתה, עתה ברור מדוע שלבעל הבית אין אינטרס להכניס עוד שוחטים, ובשל כך מעמידים בסכנה את כל מערכת הכשרות של השחיטה, ולכן מפטרים כל שוחט שהוא איטי מעבודתו.

עתה נתבונן לרגע, האם בשל מסחר של כמה סוחרים עלינו ועל ילדינו להתפטם עם ספק נבילות וטריפות במשך כל החיים, ובידים לאבד את שתי העולמות, די' ישמרנו.

ב

שאלה?

**מדוע לא עלה בדעתו של קצב בעבר
באיירופה להקים שחיטת ענק
ולהפיק מכך רווחים גדולים?**

תשובה!

א. הציבור לא היה רגיל לאכול הרבה בשר, לא היו להוטים אחרי בשר כמו שלהוטים כאן בארצות הברית, ולא היו

אז כל כך הרבה מסעדות ומאות בתי מלון, קייטערערס כשנאלצים לספק כמויות של מליוני קילו [פאנט] של בשר חלק.

ב. השחיטה היתה בידיה של הקהילה, הרב היה מנהל את הכל בתקיפות וביד חזקה, (והרב לא היה מקבל כל תשלום מן השחיטה, הוא רק קיבל שכר מסויים מהקהילה עבור הרבנות, שבשל כך היה האחראיות על הרב בכל עניני הקהילה, למשל לפסוק שאלות, מקוה, וגם שחיטה, ולכן לא נעשו כל שינויים ללא הסכמתו.

ג. המשגיחים קיבלו את שכרם על ידי הקהילה ובכלל לא היו עובדי הקצב, לא היתה להם כל אפשרות להקים שחיטה מהירה שחייבת היתה לגרום למכשולים גדולים.

ד. השוחטים בעבר היו יראי שמים באמת שהיו יראים מנדנוד של חטא, הוצאת הלעז הקטן ביותר על שוחט שהוא אינו מספיק ירא וחרד, היה גורם למהומה בקהילה היהודית, לעיתים קרובות היו נזעקים על שוחט כשמדובר היה בדברים

קטנטנים ופעוטים שהשוחט לא הידר בהם כראוי, למשל כשהוציא ספר מבית המדרש (בכדי לבדק שאלה קשה) בלי רשות הגבאי (עייין שאלות ותשובות דברי חיים), **שוחט שדיבר בעת קריאת הש"ץ, כשהוא דיבר על מישהו מילה רעה, השמיע ניוול פה, ליצנות, שקרים, (וכן עוד הרבה דברים כגון אלו ראה בשאלות ותשובות חת"ס חו"מ קע"ו, דע"ת סימן ב', שאלות ותשובות יד אלעזר פ"ה, שאלות ותשובות מהרי"א יו"ד סימן ו', תשובות בית הלל פ"ו, פ"ז).** השוחטים לא היו מסכימים אף פעם לשחוט באופן שכזה כפי ששוחטים כיום כאן במדינתנו.

ה. הקצב לא היה יכול להקים שחיטה מהירה וזאת רק בטקטיקה משונה, על ידי הפעלת טרור ולחיצה על הקהילה, רבנים, משגיחים וכדומה, שבכלל לא היה שייך בעבר באירופה, (הנהגה כזו שייכת רק בארצות הברית).

ו. בלונדון רצו להנהיג שחיטת כמויות גדולות בנוסח ארצות הברית, ואז אפילו השוחטים הפשוטים לא רק אלו ששוחטים

"גלאט" חלק, לא רצו כלל לשמוע על כך
והתנגדו, וכיום קיימת שחיטה בלונדון
ובאנטוורפן שאנו כאן בארצות הברית
צריכים להתבייש מהם.

ג

שאלה?

הסוחרים טוענים שהשחיטה כיום
 בארצות הברית היא הרבה יותר טובה
 מכפי שהיתה באירופה, כשהם
 מחזקים את טענתם בכך: באירופה
 אם עשו כמה בהמות טריפה בפני
 הקצב אותו הקצב היה נשאר ללא
 פרנסה (חוץ מכך שבגלל שהטריפו את
 הבשר לא היה כלל להשיג בעיר בשר כשר),
 כאן בארצות הברית אפשר להטריף
 כמה שרוצים, ולקצב אין כל היזק
 מכך, כי את זה הוא מוכר לסוחרים
 הקונים טריפה, וממילא אין לאיש
 הפסד מכך. האם טענה זו הכן נכונה?

תשובה!

א. הוכח לנו מעל לכל ספק שטענה זו
 היא שקרית, כי כפי שבאירופה היה תלוי
 פרנסתו של הקצב בבהמות, כך גם היום

כל המסחר של המשחטה תלויה בעובדה אחת, מהי כמות השחיטה הכשרה!

ב. נסביר זאת יותר:

הבהמות הנשחטות באזורים של ניו יורק וניו ג'רסי מתפתחים במערב (במרחק של קרוב ל-1000 מייל) משם מביאים זאת לשחיטה, כך שאם הבהמה נטרפת במשחטה יש לבעל הבית הפסד והוא אינו יכול להוציא אפילו את הקרן, כי בשביל למכור זאת לטריפה הרבה יותר בזול להרוג את הבהמה במערב.

בכלל לא משתלם להביא בהמה למשחטה כשהיא בחיים, חלק גדול מההוצאות מיותרות. כפי שתראו:

1. ההעברה! במשאית שניתן להכניס בה מקסימום 40 בהמות חיות, כשברור שבכדי להביא בהמות הרוגות ניתן להביא באותו משאית כמות הגדולה פי ארבעה.

2. בדרך כשמביאים את הבהמות חיות היא מפסידה הרבה משקל, דבר

יא אכילת בשר הלכה למעשה

שניתן לשמור אם הורגים אותה שם.

3. בדרך ובטרם השחיטה חייבים להאכיל את הבהמות.

4. שכר העובדים באזור הרבה יותר יקר מאשר במערב.

5. מסים מיותרים.

6. אחזקה.

ג. העובדות הן, שבמרוצת 25 השנים האחרונות נסגרו יותר מ-100 משחטות של הגויים בניו ג'רסי, וזאת כשפיתחו בשנים האחרונות יותר ויותר את הצריכה לבשר, ובכל זאת לא הצליחו לשמור על רווחיות, כך שהדבר מוכיח שבשר המטריפים באיזור הוא יקר בהרבה.

ד. כל בעל הבית מאוד מעוניין שיעשו יותר ויותר כשר, ועוד יותר שיהיו גלאט כשר, כי הרווח על גלאט הוא הרבה יותר מכשר רגיל.

ד

שאלה?

**מדוע השחיטה אינה טובה, הלא
השוחטים יהודים דתיים?**

תשובה!

א. כפי שכבר הזכרנו קודם חייבים השוחטים לעבוד במהירות גבוהה, והם תמיד בלחץ של הבעל הבית שבכך תלויה פרנסתם, ולכן הם חייבים למצוא תירוצים שונים לכל העיוותים שבשחיטה, שהם חייבים לעשותם בשל לחץ הפרנסה.

ב. כי הבעל בית לוחץ יותר על השוחטים שיאכילו את הציבור בנבילות וטריפות חס ושלום (חתם סופר סימן ר"ב), ובגלל שהוא אינו ירא שמים באמת הוא מכשיל אחרים (תבו"ש). והרבה יהודים דתיים התקלקלו כשהפכו לשוחטים. אכילת נבילות וטריפות גרמה לכך שמדינות שלימות ירדו מדרך היהדות (שאלות ותשובות ד"ח) (ראה מדור שמע בני).

בפרט כיום כשאוכלים שחוטי חוץ (שחיטת בשר מחוץ לעיר), ביכולת השוחט להאכיל טריפות את כל המדינה, במיוחד כששוחט אחד שוחט כיום עשרות אלפי עופות בשבוע, והכל כשעליהם תוית של מהדרין מן המהדרין.

ג. בזה תבין טוב מדוע הבעל דבר (יצר הרע) הוא כל כך מעוניין לתפוס דוקא את השוחט ברשתו, כי בכך יש לו את כל העולם בכיסו (עיין ספר הקדוש תולדות יעקב יוסף פרשת נשא ד"ה העולה).

ה

שאלה?

א. האם שייך לומר שהשחיטה כלל אינה בסדר במקום שיש להם הכשר של רבנים?

ב. הייתכן שהרבנים משתיקים את הנעשה שם?

תשובה!

א. כשהרבנים נוסעים למשחטה לבדוק את השחיטה שוחטים השוחטים בכוונה באיטיות, והם מראים סכינים יפים במיוחד שהם משתמשים בהם רק בכדי לאחוז עיני הרבנים, "כי השוח"ט יעור עיני חכמים".

ב. מעסיקים במיוחד את הרבנים בכדי שלא יוכלו להבחין במה שהבעל אינו רוצה שיבחינו, למשל אם בדרך כלל בודקים 4 או 5 ריאות בתוך 5 דקות, אז עתה בודקים רק אחד, ואת הנותרים הוא משאיר לשוחטים של האינם חרדים, יש

להם דרכים שונות איך לטשטש את הרבנים ולמנוע מהם שיראו את התכנית היומיומית של עבודת המשחטה (כפי שאנו מקוים לדווח במדריכים שייצאו בעתיד באריכות). וכך הרב רואה שלשוחט יש מספיק זמן ואינו יודע מה המצב לאמיתו.

חוץ מבדיקת פנים שרק הקדוש ברוך הוא יודע מה השוחט עושה, כי אפי' כשהרב עומד שם ומסתכל השוחט יכול לקלוף את הסירכות [בפנים בבטן הבהמה] מבלי שהרב יוכל לראות זאת, הוא אינו יכול לראות לתוך בטן הבהמה.

כשהקימו מהומה בשחיטה מאוד מהודרת וחרדית ששחטו שם 1200 עופות לשעה כל שוחט, שלחו אז משלחת של שלשה רבנים, כל הקצבים והשוחטים ידעו מתי הרבנים יגיעו למשחטה, הרבנים חזרו מהשחיטה כשהם מרוצים מאוד, כי כשהם היו שם שחטו רק 300 לשעה.

השוחטים סיפרו אחר כך שהרבנים הגיעו בסוף היום, היו מזמן כבר גומרים את השחיטה, השאירו מספר קטן של

עופות לשחוט, בכדי להראות לרבנים, את השרשרת הנע כיוונו שיסע לאט מאוד, אף אחד לא העובדים ולא הבעל הבית הודיעו לרבנים שהכמות הזו שהם רואים אינה הכמות הרגילה היומיומית ששוחטים שם.

ג. אנחנו התמקדנו על שחיטת עופות שכמה רבנים אמרו שלא יכולים לשחוט שם יותר מאשר 600 עופות לשעה לכל שוחט, והוכח ששוחטים שם כיום קרוב ל-1000 עופות לשעה, ממילא עתה לאחר שקראת את אותן השורות, כשתשמעו שהרבנים נסעו למקום ובדקו ומספרים שעשו תיקונים שם שתדעו איזה ערך יש לאותן הביקורים, במיוחד כשהכל נע מסביב לדבר אחד - מסחר.

ד. הרבנים לוקחים כסף עבור השגחתם, (לא בתור חלק מרבנותם, רק תשלום מיוחד עבור ההשגחה על השחיטה [וכידוע שמקבלים סכום של מיליאן דולר לשנה]), וממילא יש לרבנים נגיעה חזקה בענין, וכשיש למישהו נגיעה הוא אינו מבחין בחסרונות.

[וכדאי לציין דברי הצדיק הקדוש הרב משאפראן זצוקללה"ה, אמר זאת ברבים בבית המדרש דקהל ייטב לב סאטמאר בויליאמסבורג, וזה לשון קדשו: בעוונותינו הרבים היום, אם הרב המכשיר הוא בעל יראת שמים, כשהולך לראות המקום שנותן ההכשר הוא רואה רק באחת מעיניו, (ובעין השני הוא סומא), ואם הוא אינו ירא שמים, נכנס למקום והוא סומא בב' עיניו, עד כאן לשון קדשו]

ה. הרבנים היודעים את האמת מה שקורה בעת השחיטה לא אוכלים מהשחיטה בארצות הברית, תשעים אחוז של הרבנים החרדים לא אוכלים משחיטה גסה כאן בארצות הברית, חלק מהרבנים הנותנים הכשר לאטליזים הם אינם אוכלים מבשר שנשחט במשחטות בארצות הברית, ומשיבים למשפחתם ולכל מי ששואל אותם שיימנעו מאכילת הבשר.

ו. כל זאת אומרים הרבנים רק בשקט ללא המולה ורעש גדול, אין להם את האומץ לצאת ברבים ולציין את החסרונות ולגלות את הסודות, וזאת בגלל:

1. הלחץ של קהילות מסויימות.

2. הטרור של הבעלי בתים והשותפים וכו' של בעלי המשחטות איטליזים והשוחטים והמשגיחים וכו' המאיימים עליהם שיגרמו להם צרות ובזיונות בדרכים שונות, לא יאומן כי יסופר.

3. בגלל סיבות פיזיות.

4. הדבר יכול לעלות לו בפרנסתו.

ז. ישנם רבנים שמאז שהם נמצאים בארצות הברית במשך שלשים השנים האחרונות מעולם לא דרכו על מפתן של משחטה כשלהי, כי האמינו שהכל מתנהל כשורה ולא ידעו כלל מה שקורה באמת. (ולענין חיוב מחאה עיין מדור מזון בהלכה).

ח. חלק מהרבנים כלל אינם מבינים בבדיקת סכינים (עיין בספר לב העברי באריכות ועיין בשאלות ותשובות בית הלל בסימן מ"ז באריכות דברים קלורין לעינים).

ט. בכדי שרב יוכל לדעת בדיוק הלכות שחיטה חייב הרב להיות שם לכל הפחות 3 חדשים רצופים מדי יום ביומו, וגם אז הוא זקוק להרבה סייעתא דשמיא, (עיין ספר שמירה טובה).

שאלה?

ישנם רבנים חרדים הנותנים השגחות על שחיטות שונות, ואם כן איך יתכן שישנן כל כך הרבה טענות שהשחיטות אינן טובות?

תשובה?

א. הרבנים בעלי המכשירים אינם נמצאים מדי יום בשחיטה על מנת לבדוק ולראות איך מתנהלת שם השחיטה, מזמן

לזמן כשהרבנים מגיעים למשחטה אז עובדים באיטיות רבה, שוחטים ובודקים בצורה איטית וטובה יותר, למשל כשבודקים בכל ימות השנה 4 או 5 ריאות במשך דקה, כשהרבנים מגיעים בודקים רק ריאה אחת לדקה, ואת היתר משאירים לשחיטת הבשר כשר לא חלק, מתייחסים בכבוד לרבנים מראים להם הכל (פרט לבדיקת פנים שרק הקדוש ברוך הוא יכול לדעת מה הבודק עושה בתוך בטן הבהמה) ממילא רואה הרב שיש מספיק זמן לכל הדרוש לבדיקת כל הבשר (בערך חמש דקות לכל ריאה), יש להם גם דרכים שונות איך למנוע מהרבנים לדעת מה קורה שם כשהם אינם שם.

(אגב, בכדי להוכיח שעובדה זו נכונה, שלחו פעם משלחת של שלשה רבנים לשחיטה חרדית מהודרת, וזאת לאחר שהקימו מהומה גדולה ששוחטים 1200 לשעה על ידי שוחט אחד, הרבנים חזרו משם כשהם מרוצים מאוד, והעידו שכשהם היו שם שחטו רק 400 עופות לשעה.

אחר כך נודע על ידי אחד העובדים שהשיב לשאלה: "היתכן ששחטתם רק 400 לשעה כשהרבנים היו שם"? - השיב שהסיבה לכך היתה שכבר היה סוף היום וכבר לא היו הרבה עופות. על השאלה האם הודיעו לרבנים שבדרך כלל שוחטים הרבה יותר, הודה העובד שלא סיפרו להם זאת.

זו דוגמא, שאפילו שוחטים בגלל פרנסתם וגם הבעל הבית בגלל מסחרם מרמין את הרבנים בעלי המכשירים).

ג. אנחנו בדקנו משחטת עופות ששם הרבנים אמרו שלא ניתן לשחוט שם יותר מ-600 לשעה כל שוחט, שבאמת שוחטים שם כיום קרוב ל-1000 עופות כל שעה, ממילא עתה לאחר קריאת השורות כשתשמעו שהרבנים נסעו וחזרו ואמרו שעשו תיקונים שם תדעו שאין לזה כל ערך, ובמיוחד כשמדובר באנשים שכל מאווים הוא מסחר בלבד.

ד. הרבנים לוקחים כסף עבור השגחתם, (לא בתור חלק מרבנותם, רק תשלום

מיוחד עבור ההשגחה על השחיטה), וממילא יש לרבנים נגיעה בענין, וכשיש למישהו נגיעה הוא אינו מבחין בחסרונות.

ה. מובא בספרים בכדי שרב יוכל לדעת בדיוק תהלוכות השחיטה חייב הרב להיות שם לכל הפחות 3 חדשים רצופים מדי יום ביומו, ואפילו אם לקוראים נדמה שזה קצת יותר מדי, אבל כל אחד מודה שאם הוא נוסע למשחטה רק פעם אחת בשנה (או אפילו פעם אחת בחודש) זה לא מספיק בכדי להבחין בנעשה במשחטה.

ו. הסיפור המובא להלן זורק אור על מצב השחיטה כיום:

בעיר בארדיטשוב (עיר של יראים ושלמים, גרו שם עשרים נפשות יהודיות), קיבלו שוחט על פי ציווים של גדולי הצדיקים באותו דור, (הוא היה מקובל אצל כולם כקדוש עליון). הראב"ד ר' משולם נתן זצ"ל זעק שאותו שוחט הוא מאכיל נבילות וטריפות. ואז לא נתנו לו (לר' משולם נתן) ללכת למשחטה.

מינו אז דיינים אחרים שהם יילכו לבדוק איך שהשוחט שוחט, שבעה רבנים מערים אחרות ודיינים אחרים מבארדיטשוב אמרו אז שהכל מתנהל כשורה, ואין בכלל מקום לחשוש על אותו שוחט.

סוף דבר, הביאו את ר' שלמה קלוגער זצ"ל לבארדיטשוב, לאחר שהוא בדק שלשה פעמים את שחיטתו של השוחט, הוא אסר את השחיטה שם, הוא זעק שהשוחט מאכיל טריפות. (שתי הגדולים שהתירו את אותו שוחט ביקשו לאחר מכן מחילה ממהרש"ק) (עיין היטב בטוב טעם ודעת חלק א').

תתארו לעצמכם, אותו שוחט האכיל במשך שנים נבילות וטריפות, ושבעה רבנים מובהקים כלל לא ראו, זה מראה שאפשר להיות רב ודיין טוב, תלמיד חכם ומורה הוראה ובכל זאת לא להבין בתהליך של שחיטה ובדיקה, ומכל שכן כיום כשהשחיטה היא מאוד מסובכת בוודאי שאי אפשר לראות ולהבחין בבירור כפי שצריכים לראות.

ז. **בחזרה לשאלה**: צריכים לשאול את אותה שאלה בצורה הפוכה. היתכם שישנם כל כך הרבה רבנים חרדים ומורה הוראות שבכלל אינם אוכלים בשר מהשחיטה המקובלת בארצות הברית (באירופה כל אותם הרבנים אכלו בשר), חלק מאותם הרבנים הודיעו לאחר שביקרו באותן המשחטות שם כל הרבנים היו מבקרים במשחטות הם גם לא היו אוכלים בשר. חלקם שכלל לא היו במשחטות אומרים גם לכל מי ששואל אותם בצורה פרטית, שהרבה יותר טוב אם לא אוכלים כלל את הבשר, וחלקם אומרים שאסור לאכול את הבשר.

ח. אפילו הרבנים בעלי המכשירים שנותנים השגחות על חנויות הבשר, חלק גדול מהם כלל אינו אוכל מהבשר.

ט. כל זה חייב לעורר את ההמון שמשהו כאן לא כשורה, הרבה שוחטים מפורסמים, לא בטלנים רק מפורסמים במלאכתם מלאכת השחיטה הפסיקו לשחוט כשהם הגיעו לארצות הברית,

כה אכילת בשר הלכה למעשה

בטענה שזה לא טוב כי ממהרים את השוחטים.

ה

שאלה?

**איך יתכן שהשחיטה אינה טובה
הרבה מן השוחטים הרי יהודים
חרדים?**

תשובה!

א. השוחטים עובדים על פי הוראות הבעל הבית, הוא מחלק את העבודה, השוחטים משועבדים לו בגלל פרנסתם, אינה יוצאת אם שאיפתו של הבעל הבית אינה יוצאת אל הפועל, השוחט עלול לאבד את פרנסתו, וכך ניתן להבין שכל העיוותים של השחיטה מזיזים הצידה ומוצאים להם תירוצים.

ידוע שכשהשוחטים הגיעו מאירופה לארצות הברית הם התלוננו שממהרים אותם מאוד בעת השחיטה, ובגלל שהיו זהירים מאוד רצו להפסיק את מלאכת

השחיטה, אך מאחר ובאותן הזמים לא היה בנמצא עבורם מקצוע שיתאים להם, נאלצו להישאר בשחיטה, אך בכל הזמן הם התלוננו שהמהירות גבוהה מדי, אך במשך הזמן התרגלו למצב החדש והפסיקו להתלונן על כך, והגיעו למצב כזה שכששוחטים באיטיות הם טוענים שמשחקים ולא עובדים.

חשוב מאוד לציין את העובדה שהמכשירים השיבו על השאלה כמה עופות מותר לשחט לשחוט בשעה? התשובה היתה שכל שוחט מותר לו לשחוט כמה שהוא יכול.

בזה ניתן להבין את הבעיה המרכזית של השחיטה הענקית, בכל משחטה יש בסביבות ששה או שמונה, ובמקומות אחרים 12 שוחטים, ואם אחד או שניים מאותם השוחטים טוענים שהם יכולים לשחוט 1000 או 1200 לשעה אז הבעל הבית ממהר את השרשרת הנע, כך שכל השוחטים נאלצים להספיק את אותה כמות, כך חייבים לעשות על פי דעת הבעל הבית.

בעיני הבעל הבית אין הבדל בין שוחט צעיר בגיל 30 או שוחט מבוגר בגיל 50 או 70 ויותר, אין חילוק בין שוחט שהוא בטבע זריז לבין שוחט שבטבעו הוא מתון, לבעל הבית גם לא משנה מה השעה, האם השעה שמונה בבוקר כשהשוחט עדיין במלוא כוחו וחושיו, לבין שלש אחר הצהריים כשהשוחט עייף ותשוש, תמיד חייבים להספיק את הכמות שהבעל הבית הכין.

לסיכום, השוחט חייב לשחוט את הכמות שהכין לו הבעל הבית, ואין כל התחשבות ביכולת של השוחט.

ברור שאותו שוחט שכל פרנסתו תלויה בשחיטה, הוא לא יודה (ובודאי לא ברבים) שהשחיטה אינה טובה, אך לדאבונו זהו המצב.

ו

שאלה?

מה החסרון בשחיטה המהירה?

תשובה!

כשתקראו את כל הקונטרס אז תקבלו
בעצמכם את התשובה לשאלה!

ז

שאלה?

**האם ניתן להסתכל מקרוב ולראות את
השחיטה, ולהיווכח שהכל
נעשה כדת וכדין?**

תשובה!

א. המשחטה נמצאת במרחק רב, כמה
שעות נסיעה מהעיר, כך שליחיד הדבר
קשה מאוד.

ב. במשחטות הגדולות הבעל הבית כלל
אינו מאפשר ליחידים להיכנס לשם, אפילו
בחורים ואברכים הלומדים הלכות

טריפות, ורצים לראות בעיניהם את השחיטה, הבעל אינו מאפשר זאת מחשש שיתגלו חסרונות המקום.

ג. בכדי להבחין ולקבל תמונה שלימה חייבים לדעת:

1. הלכות שחיטה.

2. אומנות השחיטה.

3. לאט וברור לבחון את תהליך השחיטה, דהיינו הוא חייב לדעת בדיוק כמה משאיות נכנסות למקום במשך היום, כמה ארגזים יש במשאית, וכמה עופות ישנן בכל ארגז (בין 12 ל-15 בערך) (בסך הכל יש בכל משאית בין 5 ל-7 אלפים עופות בערך).

4. חייבים לפקח בזהירות רבה כמה משאיות מגיעים, ואז יש לחשב את שעות השחיטה, ואז תחלקו זאת על פי מספר השוחטים במקום

ניתן לבחון זאת בדרך נוספת, הבעל הבית מכוון את מהירות הגלגל הנע על פי מספר השוחטים, כשישנם יותר שוחטים השרשרת נעה במהירות גבוהה יותר

בכדי לדעת את הכמות חייבים לדעת כמה עופות שחוטים נוסעים על השרשרת בכל דקה, ולדעת כמה שוחטים ישנם במקום, כך הוא יוכל בעצמו לעשות את החשבון כמה כל שוחט מספיק לשעה. זאת ועוד בכדי לברר את כל החששות הקיימות בשחיטה הוא חייב לשהות במקום מספר שבועות, בכדי שלא יוכלו לרמותו.

ח

שאלה?

אפשר לסמוך על כל בעל אטליז?

תשובה!

א. זה תלוי במהימנותו של בעל האטליז, כי אם הוא לא אמין הוא יכול בקלות למכור גם טריפה בתור כשרה (עיין סנהדרין כה, וברא"ש

לא אכילת בשר הלכה למעשה

שם, ירושלמי תרומות פ"ח ה"ג,
מעשה בטבח בציפורין וכו', ויקרא
רבה ה', ילקוט שמעוני משפטים
רמז שני"ב, ובשבט מוסר פרק ל"ו,
חכ"ש או"ח סימן שיי"א).

ב. כבר הונהג מאז ומקדם שלא
להאמין לשום טבח רק אם
ההשגחה כהוגן, ועיין שו"ע יו"ד
סי"ח סעי"ח, (אבל שם מדובר
שהטבח הוא השוחט).

ב. חייבים גם לדעת אם הבשר אצל בעל
האיטליז אין לו את החששות המוזכרות

ט

שאלה?

**מה הכוונה ששוחט צריך להיות ירא
שמים מרבים?**

תשובה!

על פי רש"י הכוונה "מרבים", מימים
רבים, האבן יחייא אומר, יותר מכל שאר
הרבים והגדולים שבישראל. הדעת

קדושים מפרש, שיהא מפורסם ברבים שיחזיקו אותו לירא שמים.

שאלה?

**האם קיים חשש גדול יותר על לשון,
כבוד, וחלקים אחרים מאשר
על בשר הבהמה?**

תשובה!

לבהמה יש לשון אחת וכבוד אחד, ובית המטבחים שולחים זאת ומוכרים בכל ארצות הברית לאיטליזים, קייטרינג, בתי אבות, מסעדות ועוד, שלא יתכן במציאות שיהיה גלאט כשר "חלק".

יא

שאלה?

אם יש לי קרוב או ידיד שיש לו
אטליז, האם מותר לי לקנות אצלו?
האם התירוץ הזה יתקבל בבית דין
של מעלה?

תשובה!

דוד המלך עליו השלום אומר בתהלים,
אח לא פדה יפדה איש וגו', הכוונה
שהקרוב לא יוכל להוציא אותו משאול
תחתית.

יב

שאלה?

האם מותר בשל לחץ כשלהו (באיזה אופן שיהי) לאכול בשר שהוא עצמו לא בטוח שזה נקי מכל החששות המוזכרות לעיל?

תשובה!

תתארו לעצמכם אם לוחצים מישהו מכס שהוא יאפשר לסמס אותו ולאחר מכן להקפיא את גופו האם הוא יעשה זאת? בוודאי שלא!!!

המסילת ישרים (פרק י"א) **כותב שמאכלות אסורות הוא סם ממש.**

החפץ חיים (בספרו נדחי ישראל פרק כ"ח) **כותב שלאחר מאה ועשרים שנה יעשו ניתוח קשה מאוד להוציא את הלא טוב (שקרה בדרך אכילת הטריפות) מכל אבר שבגוף ומכל שערה אפילו**

לה אכילת בשר הלכה למעשה

**שערות עינו, נו, האם כדאי לעבור את
העינוי הזה בגלל איזה לחץ אנושי?**

יג

שאלה?

**אני קונה עופות אצל שוחט פרטי ששוחט
במשחטה גדולה, האם אני יכול לדעת
בבירור שהעופות הם אכן
עופות שהוא שחט?**

תשובה!

כפי שהזכרנו, במשחטה שוחטים מספר שוחטים יחד, כשהעופות נועים על גלגל נע, ולאחר השחיטה העופות מגיעים לחדר מריטת הנוצות שם מתערבבים כל העופות, כך שבשום אופן לא ניתן לדעת בבירור מי הוא השוחט, ובעל הבית של אותה משחטה מוכר את העופות לאותו שוחט, ואותו דבר בבשר בהמה, תמיד בודק מישהו אחר, בזמן שהשוחט שוחט, כך שגם בתהליך זה יש מספר שוחטים ובודקים, וקשה מאוד לקבוע בבירור מי שחט את הבשר שאותו שוחט מוכר.

יד

שאלה?

מדוע צבע הנקניק אדום ולא צבע בשר
הבהמה? , במיוחד כשמערבבים 40 אחוז
שומן לתוך הנקניק (שהוא לבן)?

תשובה!

הצבע אינו צבע טבעי אלא סינטטי, ידוע
השאלה של הצבע שעושים זאת מדם
זבובים (עייין שאלות ותשובות מנחת
יצחק).

טו

שאלה?

האם יתכן כלל שעיר מלאה בחכמים
וסופרים אוכלים דברים האסורים?

תשובה!

א. ידוע סיפור המעשה מהעיר הגדולה
קראקא בזמן המגלה עמוקות, כשכל העיר
אכלה טריפות עשרות שנים, ואף אחד לא

לז אכילת בשר הלכה למעשה

תפס זאת, עד שהקצבים בעצמם הודו והפכו לבעלי תשובה.

ב. רבי נתן אדלר זצוק"ל רצה לאסור את השוחטים מפראנקפורט, כשהוא טען שהם מעכבים את הגאולה כי הם מאכילים טריפות לישראל, (עיין שמרו משפט מבעל לב העברי זצ"ל), וכן זה מוזכר בהרבה ספרי שאלות ותשובות מעשיות וספורים של שוחטים שהודו לפני פטירתם שהם האכילו נבילות וטריפות בכל חייהם.

טז

שאלה?

האם צריכים משגיח שיבדוק כל הזמן את סכיניו של השוחט?

תשובה!

א. ראה באריכות במזון בהלכה, מערכת בדיקת הסכין.

ב. בירושלים הנהיגו משגיח מיוחד לבדיקת הסכין.

יז

שאלה?

**האם מותר לאכול בשר בשמחת
נשואין, כשידוע שבעל השמחה הוא
אדם המדקדק, ובביתו הכל מאה אחוז
כשורה ועל טהרת הקודש?**

תשובה!

בעלי השמחות שבביתם הם נזהרים
מאוד שלא להשתמש אלא אך ורק
במוצרים כשרים למהדרין, כמעט כולם
אינם משתמשים בשמחות באותו הבשר
שהם משתמשים בו, אלא סומכים על בעל
האולם, לכל היותר הוא מדקדק לקחת
מקייטרינג שיש לו הכשר והוא מכירו
שהוא אדם אמין, אך כל זאת עדיין אינה
הוכחה שאכן הבשר כשר.

יח

שאלה?

**האם שייך בכלל לתקן את כל
המכשולים או קלקולים? מה היא
התקנה?**

תשובה!

א. התקנה יכולה להיות כשינהיגו שחיטה איטית עם תקנות והידורים, ולכל קהילה שתהיה שחיטה נפרדת ואטליז פרטי וכו', כשהרב מפקח חזק, וכשהרב המנקר והמשגיח יקבלו את משכרותם מהקהילה כפי שהיה נהוג בעבר באירופה, (ראה באריכות מה שכתבנו בשחיטה בגסות).

ב. עצם העובדה שהשחיטה תתחלק להרבה יותר חלקים הדבר יעזור למצב הכשרות, המונופול על השחיטה יישמט מידיהם של סוחרים, ואז גם תופסק ההפקרות, אז יוכלו לפקח טוב על השחיטה.

ג. חשוב לציין שבמשך שלשים השנים האחרונות מרבית הקהילות הצליחו לארגן את עצמן בכל המישורים ברוחניות ובגשמיות, לכל קהילה בית כנסת משלה, מקוה, ישיבה, תלמוד תורה, מחנות קיץ, בתי ספר לבנות, כוללים, מוסדות צדקה וחסד ועוד, הדבר נשתנה ברוך השם לטובה, אך דוקא בענין זה של השחיטה שהוא החשוב מכל דוקא כאן קיימת אזלת יד, המוסדות ממומנות בתקציבי ענק על ידי יהודים שומרי תורה ומצוות, אם כן מדוע שלא יוכלו לממן שחיטה כשרה למהדרין.

ד. אנו פונים ומבקשים מכל קהילה שתקים לעצמה מערכת שחיטה עצמאית.

ה. אנו מוכנים לעזור (ללא כל תשלום) לרבנים, קהילות, שוחטים חרדים להנהיג תיקונים עם כל ההידורים למשל:

1. ללמד איך להכין סכינים.

2. ללמד הלכות שחיטה.

3. שימוש.

4. סידורים טכניים.

ו. כשאנו מסיימים פרק זה אנו רוצים להזכיר שוב לקוראים שאנו נוטלים על עצמנו את מלוא האחריות על כל מה שכתבנו, אנו מוכנים לכל יהודי רציני שרוצה לדעת את האמת על כל מה שכתבנו בקונטרס זה.

(נדפס במדריך לכשרות מספר 14 י"ל בשנת תשל"ז לפ"ק, ובספר נפש ישעיה חלק ד')

בעזרת השם יתברך

ספר

אכילת בשר הלכה למעשה

חלק י'

יצא לאור על ידי

"וועד הכשרות דהתאחדות הקהילות"
בנשיאות הנאון הצדיק מהאלמין שליט"א

יצא לאור על ידי

הוצאת אמונה

שנת תשמ"מ פה ברוקלין נוא יארק

פרק א'

שאלות ותשובות

בענין השחיטה בארצות הברית

פרק א'

שימו לב

...מתוך זהירות ואחריות רבה אנו פונים אליכם בשורות אלו בכדי להעלות בפניכם את בעיות ההשגחה בארגוני הכשרות הגדולים כמו האָ יוּ UO ואנו רוצים להבהיר שכשאנו מזכירים את האָ יוּ UO כוונתינו אך ורק לארגון הכשרות שלה.

אנו מביאים בזאת את השתלשלות הדברים שהניעו אותנו להעלות שורות אלו, ניסינו בכל מיני השתדלויות לתקן את החסרונות אצל האָ יוּ UO, וזאת בשקט וללא המולה בכדי שהרחוב לא יידע על כך, אך כפי שנציין להלן לא עלה הדבר בידינו.

ה אכילת בשר הלכה למעשה

בלית ברירה נאלצנו להביא את העובדות בפני הצבור כדי שהם ילחצו עליהם על מנת לתקן את הדרוש תיקון.

ניהלנו מו"מ דרך אישים שונים, בישיבות עם עובדי האדמיניסטרציה, וגם עם מנהלי האָ יו UO, הצלחנו להוכיח להם שטענותינו צודקות, אך הוברר לנו שהאנשים שם אינם חזקים דיים בכדי שיוכלו להשפיע במסגרת האָ יו UO.

במדריך הכשרות מספר 6 הדפסנו מכתב גלוי למנהיגי האָ יו UO בענין תיקון בעת ההשגחה (מודפס מחדש במדריך), בקיץ תשמ"ה שלחנו עוד פעם מכתב למשרדי האָ יו UO והעתקים שלחנו לרבנים וגאונים.

כל הנסיונות לא העלו תוצאות של ממש, ולא הביאו כל תועלת ושינויים במסגרת הארגונית.

בגלל זה המפקח שלנו שליטי"א, במדריך מספר 9, על דעת עצמו העלה את דעתו נגד האָ יו UO (אנו מציינים שזה היה אישי, אנו רצינו לצאת בצורה רחבה נגדם אך

הזמן לא איפשר לנו לעשות זאת באותו זמן).

בזמן האחרון ניסינו להעמיד את ראשי האָ יוּ UO על העובדות דרך הסתדרות הרבנים שהוא הממונה האחראי מעל האָ יוּ UO. הרב שרגא שאנפעלד, שהיה אז יו"ר הסתדרות הרבנים, הוכיח שיש לו אינטרס בענין, והתעניין בנעשה בכל הקשור למבנה הכשרות באָ יוּ UO.

אך ככל הנראה גם להסתדרות הרבנים אין פיקוח על האָ יוּ UO, ולכן כל המכשולים עדיין נשארו ולא תוקנו.

בקיץ תשל"ו זימננו אסיפה יחד עם המנהלים של הארגונים הגדולים שיש להם אולי השפעה על האָ יוּ UO, העלינו שם את טענותינו, הם נדהמו כששמעו זאת, לאסיפה הזמננו גם את נתן גראס שהוא יו"ר ועד הכשרות ואת העראלד גייקוב, שהוא נשיא היאנג איזראעל, אך שני אלו לא באו לאסיפה.

המשתתפים מהארגונים הציעו שבינתיים לא ייצאו לרחוב נגד האָ יוּ UO,

הם ביקשו שיתנו להם זמן שינסו בעצמם לתקן את הדברים, ובמשך שנתיים וחצי ששתקנו עדיין לא נעשו התיקונים הדרושים בכל הנוכע לכשרות.

כפי שהקוראים יכולים לראות ניסינו לתקן קודם כל בדרכים שקטות, ניסינו להידבר מאחורי הפרגוד, אישים מבפנים ומבחוץ כאלו שיכולים להשפיע - אך פועל יוצא לא יצא מכל הענין.

ובכן, מתוך אחריות רבה והמשא הכבד הרובץ על כתפנו, אנו חייבים להביע את עמדתנו בגלוי, ואנו נעלה כאן חלק מן העובדות המוכיחות עד כמה המצב לא טוב בארגוני הכשרות.

ברשימה זו לא ציינו את מרבית שמות בתי החרושת והעדים שהעידו בפנינו, בגלל הנזק שהם עלולים להינזק, במיוחד העדים הנאמנים (שחלקם עובדי ה אָ יו UO), וכן מפעלים החוששים מנזקים כבדים אם יודע ששיתפו פעולה וכדומה.

ברור שכל מה שאנו נעלה להלן יש לנו מסמכים המאשרים את העובדות, ואסור

לשכוח שישנן עובדות רבות שאינן ידועות לנו עדיין.

לפני שנביא בפניכם את העובדות כפי שהן אנו נביא בפניכם מבט כללי על מבנה וארגון הֶאָ יוּ UO, בכדי שתבינו איך קורה שבמקום כזה יש כל כך הרבה מכשולים.

תמונת הרכב הארגון:

הארגון הרשמי שהיא אמורה להיות האחראית על הֶאָ יוּ UO זו הסתדרות הרבנים בארצות הברית - ראה מדור "המתרחש בעולם הכשרות", הללו הקימו ועדת כשרות גדולה שלה ועדות משנה נוספות שלכל אחת מהן תפקידים וחייבים לטפל בהלכות, שיטות, ועוד. ועדת הכשרות מורכבת מעשרים רבנים של הסתדרות הרבנים שחייבים להיות הדוברים של הכשרות וקובעי ההלכה שם.

איחוד הקהילות דאמעריקא, הידוע כֶּאָ יוּ UO, רשמית הם תחת השפעת הסתדרות הרבנים, מחלקת הכשרות שלה הם אלו המבצעים למעשה את עבודת הכשרות בכל הקשור להשגחה, בירורים,

קביעת ההכשרים, מינוי משגיחים, תיקונים, חתימת חוזים, גביית תשלומים, ודואגים לכך שהכל יתנהל כשורה.

מאחר ומחלקת הכשרות של האָ יוּ UO עסוק בעיקר בנושאים ארגוניים, כמו גביית כספים, משלוחים ועוד, לכן הם שכרו מנהל ארגוני הממונה על כל הפרטים בקשור בכשרות, הוא נוסע למפעלים, הוא מזמין וממנה משגיחים וכדומה. לאותו מנהל יש עוזר אחד ועוד אחד שעוזר לשניהם, זהו פחות או יותר המבנה הארגוני של מחלקת הכשרות של הסתדרות הרבנים שבמילים אחרות מערכת הכשרות של האָ יוּ UO.

אם לקורא איך עדיין תמונה ברורה על מערכת הכשרות של האָ יוּ UO, כי הדבר מסובך, ראה את מאמרנו בענין הסתדרות הרבנים והדברים יובנו יותר.

על הנייר חייב הכל להיות כשורה על פי תקנות מערכת הכשרות, אך במציאות שורה שם תמונה שונה בתכלית.

הבעיות הן כדלהלן:

השלשה המנהלים את מערכת הכשרות של האָ יוּ UO הם היחידים היודעים באמת מה נעשה במערכת זו, הם בכלל לא אחראים או נכנעים לוועדת הכשרות, רשמית מקיימת ועדת הכשרות של הסתדרות הרבנים ישיבה עם ראשי מערכת הכשרות של האָ יוּ UO, שם חייבים ראשי האָ יוּ UO למסור דו"ח על פעילותם, אך במציאות מדברים שם על בעיות כלליות ולא ספציפיות, הם עוסקים בעיקר בנוהלי קבלת משגיחים וכדומה, לא עוסקים שם אפ"י במילה אחת בבעיות כשרות הקיימות בהשגחה.

בגלל סיבות פוליטיות קשות שבין האָ יוּ UO והסתדרות הרבנים לא מסכים אף אחד מן הצדדים למסור דו"ח על הנעשה באמת במערכת הכשרות של האָ יוּ UO.

כשהעלינו עובדות בפני חלק מן הרבנים, החברים בארגון הכשרות של הסתדרות הרבנים (שהם למעשה הרבנים המכשירים הרשמיים), אז הוכח להם שמצב הכשרות

של האָ יוּ UO הוא באמת טראגי והם אינם יודעים כלל על הנעשה בהשגחה, הם הוסיפו ואמרו שאין באפשרותם כל דרך של פיקוח שיוכלו לתקן את המצב, כבר הרבה פעמים העלו בפניהם והוכיחו שהמצב לא טוב, כן העלו זאת בפני הועדה כולה וכן ליחידים העוסקים שם בנושא, ולעתים רבות הם בעצמם נוכחו לדעת שהמצב לא טוב והם לא עשו דבר על מנת לתקן.

הסיבה לכך היא כי לאדמיניסטרציה של האָ יוּ UO כלל חזק שאינו מאפשר בשום אופן לאף אחד לחפש ולבדוק במפעלים שתחת השגחתם, וזאת לא רק לאנשים מבחוץ, אלא גם הרבנים חברי ועדת הכשרות של הסתדרות הרבנים אינם יכולים לבא ולבדוק, את ההכשר, וחותרת הכשרות הוא אך ורק בידי המשגיחים הפועלים מטעם האָ יוּ UO בכל מפעל.

חלק מהרבנים בעלי המכשירים התחננו וביקשו שיאפשרו להם לנסוע ולבדוק את הנעשה במפעלים ובמיוחד במשחטות, אך תמיד דוחים אותם בתירוצים שונים.

גם כשמעלים בפניהם מסמכים ועובדות קשות נגד האָ יוּ UO, ראשי האָ יוּ UO מכחישים את העובדות, הם מומחים בתירוצים והכחשות, ומאחר והרבה פעמים קשה מאוד להוכיח את העובדות ליד שולחן הדיונים וחייבים להביא את הרבנים למפעלים הם אינם מאפשרים לבא לשם וכך הם תמיד נשארים הצודקים.

הרחבת רשת הכשרות שלה על ידי שיתוף ה"ר. סי. עיי. "לא הצליחה, ועובדה היא שמצב הכשרות שם המשיך להיות כפי שהיה בעבר.

פרק ב'

קובעי ההלכה של האָ יוּ UO

...כפי שציינו כבר לעיל ועדת הכשרות של הסתדרות הרבנים היא זו האחראית רשמית על מערכת הכשרות של האָ יוּ UO.

במשך תקופה היו רבנים בהסתדרות הרבנים שנטו לכיוון המורדניזציה, גם היום חברים בהסתדרות הרבנים כאלו

רבנים שהם גם חברים ב"באָרד אָף ראָבייס", שכידוע ראשיה הם רבנים רפורמיים, קונסרבטיבים, וגם אורטודוקסים.

כידוע ה"באָרד אָף ראָבייס" נאסר על ידי ראשי הישיבות בארצות הברית, כמו ר' אהרן קאטלער זצ"ל ויבלח"ט הגר"מ פיינשטיין שליט"א [זצ"ל] וכן רבנים אחרים.

לכן הסמכות ההלכתית של הסתדרות הרבנים במציאות איבדה את חשיבותה בעיני בני הישיבות, עובדה זו הביאה שהאָ יו UO נאלצה לחפש סמכות הלכתית (אך במציאות רשמית נשאר הסמכות בידי הסתדרות הרבנים).

מאחר וראשי האָ יו UO הם אישים ידועים בעולם הישיבות ויש להם גישה לראשי ישיבות ורבנים אורטודוקסים, הם פתחו במירוץ אחר רבנים שלעולם הישיבות יש אימון בהם, רבנים כאלו שהם קיוו שיפסקו על פי רצונם של ראשי האָ יו UO, ניהלו משא של קניית פסקים

ורבנים, עם הפסקים הללו מפטמים את דעת הקהל, ובזאת מתרצים לבני התורה השואלים שאלות.

מאחר וההכשרים של האָ יוּ UO מתרחבים יותר ויותר, ונאלצו להגיע להתירים בהיקף גדול בהרבה, נוצר מצב שאותם הרבנים כבר לא יכלו להתיר הרבה מן הדברים (ובמיוחד לא יכלו להשיג זאת מרבנים ידועים), ומאחר וחייבים להמשיך בעבודה, פתחו בדרכים שקריות, החלו לספר על התירים שקיבלו מרבנים שהם כבר בעולם האמת, וכן סיפרו בשמם של רבנים החיים עדיין אך מעולם לא אמרו זאת, וכך טימטמו יהודים תמימים שלא חקרו מהיכן הגיעו והיאך בכלל הגיעו אותם הפסקים, מאחר ומציינים פסק בשם גדול בתורה מקובל, כבר האמינו וסיפק אותם.

פרק ג'

דוגמאות

...א. כששאלנו את הרב ש. שאנפעלד (שכיהן אז כנשיא הסתדרות הרבנים -

וכיום מכהן כנשיא מערכת הכשרות), על איזה סמך נותנת האָ יו UO הכשר לפת שנלושה בחלב, שעל פי שו"ע אסור לאפותה (יור"ד סי' צ"ז), הוא השיב, שהגר"א קוטלר זצ"ל התיר לו זאת. בהזדמנות אחרת (כשהוא שכח כבר מה שהשיב בפעם הקודמת) הוא השיב, שהגר"מ פיינשטיין שליט"א התיר זאת. על פי האינפורמציה שבידינו שני הסיפורים אינם אמת, ידוע שמי שהתיר זאת הוא הגרי"ד סולוויציק מבוסטון, ההיתר שלו מוגבל ביותר, כשחייבים לציין על אותת פת את המילים "דעירי", והאָ יו UO כותב על הפת רק את המילה (די) ולא דעירי, זאת נעשה ללא כל פסק הלכה או פוסק כלשהו, ומה שחמור פה הוא שהם מספרים שזה נעשה בהיתר של רבנים גדולים מעולם הישיבות שבכלל לא התירו זאת.

ב. כששוחנו עם הר"ש שאנפעלד על בעיות השחיטה בנעברעסקא (שחיטת סנאפלאער), אז הוא סיפר לנו שראש ישיבה ידוע ביקר שם והיה מאוד מרוצה

מהשחיטה שם, עוד הוא הוסיף שהוא שלח מכתב שבו הוא מציין את שביעות רצונו, הוכח לאחר מכן שהרמ"ג שליט"א לא ביקר אף פעם בשחיטה וממילא אף פעם לא ציין את שביעות רצונו ולא כתב כל מכתב בענין.

כהנה וכהנה הם סיפורי מנהלי האָ יו UO, מאחר ואין להם גדולים משלהם כאלו שהינם רבנים ידועים בפסקי ההלכה שלהם שיהיו אחראים על כשרות האָ יו UO לכן מתבוננים מסביב וקונים פסקים, וכשאין אפשרות לקנות פסקים פוסקים בעצמם, ומציינים עליהם את שמותיהם של רבנים גדולי תורה שמעולם לא נתנו את ידם לכך.

פרק ג'

העובדות מכוסות ונעלמות

...הבעיה של האָ יו UO היא העלמת מידע מהציבור, באמת לא היה בכך כל עוול לו היה להם על מי לסמוך, גם אם הם היו פוסקים בעצמם לא היה בכך עוול - אבל זאת אם הם היו אומרים בגלוי

לציבור שהם מכשירים על סמך פסקים אלו, ויסמוך על כך מי שרוצה בכך.

לדאבון כולנו, לא רק שהעובדות מכוסות מעין הציבור, הָאָ יוּ UO מפטמת את הציבור באנפורמציה בדויה.

פרק ד'

דוגמאות

...א. קיימות חילוקי דיעות בענין הפירות המגיעים מארץ ישראל בתוך ארגזים לחוץ לארץ, לגבי הפרשת תרומת ומעשרות, ישנם כאלו הסוברים שפירות כאלו שהם בתוך קופסאות שימורים אינן צריכות להפרשה, ומאחר ולא כל בני הישיבות סומכים על אותו היתר, שואלים את משרדי הָאָ יוּ UO האם הם מאפשרים למפעליהם להשתמש באותן הפירות ללא הפרשת תרומות ומעשרות, תשובתם ברורה שהם מפרישים תרומות ומעשרות.

העובדה היא, שמשתמשים אצל שירותי הקייטרינג פירות מארץ ישראל ללא הפרשת תרומות ומעשרות (כי הרב

המשגיח סבור שמותר לעשות זאת, הוא אינו מכחיש זאת), הָאָּ יוּ UO מכחישים את העובדה שהם סומכים על ההיתר מאילו המבקשים לדעת את האמת.

(ב) ישנם הרבה הסומכים על הָאָּ יוּ UO, אך לא על ההשגחות של הבשר החלק (ראה להלן בדו"ח זה מה הסיבה), לכן הרבה שואלים את מנהלי הָאָּ יוּ UO או במשרדם על מסעדות וקייטרינג שונים, באיזה בשר הם משתמשים, הרי על פי הצדק הם צריכים לקבל תשובה ברורה בענין, אך לדאבונו אף פעם לא מספרים את האמת. על השאלה מהיכן מקבל ווילטאן קייטערעס בספרינג וואלי (הרבה פעמים הם מכינים אוכל למטוסים ובתי החולים) את הבשר, השיבו משרדי הָאָּ יוּ UO, שהם משתמשים משחיתת סאטמאר וצעהלים. העובדים (שהם ברי סמכא) סיפרו שמשתמשים בבשר חלק של האחים קראס או משחיתת סנאפלאער.

ג. כששאלנו את האדמיניסטרציה של הָאָּ יוּ UO האם יש להם משגיח תמידי בעוגיות של ברעמנער, השיבו שיש שם

משגיח תמידי, בית החרושת אישר לאחר מכן בכתב שהמשגיח מבקר במפעל רק פעם אחת בשבוע.

ד. חברת שמן ידועה מספקת שמן כשרה וטריפה. באותו מפעל כמויות ענקיות של תוצרת וקשה מאוד לפקח שם בכדי להבחין שלא יתערבבו הכשרה עם הטריפה, המנהל הקודם של האָ יו UO הרב ראזענבערג עליו השלום ביקר בבית החרושת והודיע שאי אפשר בשום אופן לפקח בין השמן הכשר לבין השמן הטרף, ולכן הוא הורה לכל מי שיש לו הכשר של האָ יו UO שלא ישתמשו באותו השמן.

המנהלים הנוכחיים טוענים שגם הם אינם משתמשים באותו שמן, אך הוכח שאותו מפעל שולח שמן למפעלים שלהם הכשר של האָ יו UO, והאָ יו UO טוען שהוא אינו משתמש באותו שמן.

ה. בחלק מבתי המלון שבהכשר האָ יו UO נותנים בפסח בלילה הראשון בשעת הסדר מצה עשירה, האנשים המאכסנים בבית המלון מרביתם אינם חולים או

זקנים, הם היו אוכלים מצה שמורה, המציאות היא שאיש אינו מודיע להם שזו מצה עשירה ושלא יאכלו אותה.

ו. כששאלנו את הרב שאנפעלד מי הוא המשגיח בשחיטת סאנפאלר הודיע שהרב ... הוא המשגיח וכי הוא מבקר במשחטה לפחות פעם בשבועיים, אך הוכח לאחר שיחה עם הרב ... שלא היו דברים מעולם, הוא אינו מבקר במשחטה אחת לשבועיים, הוא כלל אינו משגיח שם, הוא היה שם רק כשהָּ יוּ UO קיבל על עצמו את ההשגחה שם, והוא אינו יודע אפילו אם תיקנו את התיקונים שהוא הורה עליהם בעת שהיה שם.

ז. כששאלו את הָּ יוּ UO על מסעדה שתחת פיקוחם אם הם נזהרים בבישול עכו"ם, השיבו שהמשגיח נכנס למקום כל בוקר ומדליק את התנור, אותו משגיח אמר לנו שהוא אינו נכנס כלל בבוקר להדליק את התנור.

ח. כשביקרנו בבית חרושת "ביטש נאט" לפני כשנתיים ומסרנו למנהל הָּ יוּ UO

(בישיבה שקיימנו בביתו של האדמו"ר מנאוואמינסק זצ"ל) את הבעיה שמתמשים שם בתוצרת של מפעל המוכר טריפה כשאין כלל הכשר על התוצרת המגיעה למפעל, אז הוא הכחיש זאת וטען שזה לא אמת. כשהוכח שהעובדות היו נכונות, אז הוא הודיע שהדבר יתוקן, אך מאז הם לא איפשרו לנו יותר להיכנס למפעל לבדוק את הנעשה שם, ואנו לא יכולים לבדוק ולהיווכח האם באמת תיקנו את הטעון תיקון. (אגב, באותו ביקור העלילו ראשי הָּ יוּ UO שמטרתינו בביקורים הוא להוציא מידיהם את ההשגחה, הם בכלל לא ידעו שאנו כלל לא נותנים הכשרים).

ט. לפני זמן הודענו לָּ יוּ UO ש"ציפס לבן" משתמשים בזה בשמן המגיע מבית חרושת המוכר טריפה ושאין להם הכשר, ואז הודיע המנהל שהעובדה אינה נכונה, הוא עוד הוסיף שהוא הורה למשגיח לשמור על כך, באותו זמן ביקרנו באותו בית חרושת העושה זאת ומצאנו שהם משתמשים באותו שמן, יש לנו אישור על

כך גם ממכתב שקיבלנו מבית חרושת המאשר את השימוש באותו שמן.

פרק ה'

משתיקים את הכל

... הצרכן הרגיל הנוהר בכשרות נאלץ לסמוך על המכשירים (קשה מאוד לעשות את הכל לבד בבית מבלי לקנות חומרים שלא נעשו בבית), לכן כל יהודי מאמין לבעל המכשיר ומקוה וסומך (בדלית ברירה) עליו. הדבר המינימלי שהמשגיח חייב לעשות הוא להוכיח שהוא אכן עוסק במלאכתו בכובד ראש וכי הוא שומר שהכל יהיה כשורה, הקשר אינו יכול להיות חד צדדי (מהקונה לבעל המכשיר), הוא חייב להיות חופף (גם מהמכשיר לצרכן).

אם נודע לבעל המכשיר שיצא מכשול בדרך השגחתו ברור שהוא חייב מיד להודיע שלא לאכול את התוצרת של אותו מאכל.

אם הבעל המכשיר מתיר לכתחילה מוצר מסויים שהוא כשר רק בשעת הדחק,

משום הפסד מרובה וכדומה, הוא חייב להודיע כדי שמי שרוצה להיזהר בתכלית ולא לסמוך על כך שתהיה לו האפשרות להימנע מלהשתמש באותה תוצרת (עיי פתחי תשובה סימן ל"א ס"ק ב'). אפילו המקילים כשהם מתירים פעם אחת אינם מתכוונים שיתירו זאת תמיד.

ארגוני האָ יו UO משתיקים את כל העיוותים אפילו אילו שהם מוצאים בעצמם.

פרק ו'

דוגמאות

א... היינו וועגיטעריען ביענס" היה להם תוית של האָ יו UO, וזאת על אף שצויין על החומר המכיל דג טרף, השתיקו את הענין בכדי שהציבור לא יידע על כך.

ב. עוגיות המצויינות עליהם במילה "פארווע" כשעליהם תוית של האָ יו UO, הם באמת חלביים, לא היתה כל מודעה בעיתונות על הטעות שעשו וכך נכשל הציבור.

ג. עוגיות שיש בהם ג'לטין (תוכן החומר המכיל נמסר לָאָּ יוּ UO) גם לא מסרו לציבור על מנת שיהיו זהירים.

ד. משתמשים במיץ ענבים (סתם יינם) בתוצרת על ידי התירים שונים, מבלי שהם מודיעים לציבור הרוצה להישמר מתוצרת כזו.

ה. כשמסרנו ערימת טענות להר"ש שאנפעלד, הוא הבטיח שהוא יעלה זאת בישיבה הקרובה של ועדת הכשרות המתכנסת יחד עם מנהלי הָּאָּ יוּ UO, בכדי לברר את האמת.

התעניינו לאחר מכן אצל חברים בוועדת הכשרות של הָּאָּ יוּ UO, שהשתתפו באותה ישיבה, והם אמרו לנו מאן דכר שמ"י, שלא הזכירו כלל אפ"י במילה אחת את כל אשר העלינו בפני הרב שאנפעלד.

בישיבה שניה שהיה לנו עם הרב שאנפעלד הוא אמר לנו, שהוא בעצמו בדק את טענותנו אחת לאחד עם ראשי הָּאָּ יוּ UO - נראה שלא רק שלא מספרים כלום

לציבור גם לוعدת הכשרות אין מספרים על כך, ומסתירים גם מהם את האמת.

ו. חברה שיש לה את ההכשר של האָ יו UO על מוצריהם, הופיעה עם מוצר חדש. המוצר החדש היה בתוך אריזה ועטיפה מיוחדת על מנת שכל הקונים יבחינו במוצר החדש, אך הם עשו אותו דבר גם באריזה קטנה הדומה לאחרים. המוצר החדש באריזה הקטנה היה טריפה בעין. לאריזה הגדולה היה עליו חותמת של הכשר האָ יו UO, וכך טשטשו את הציבור שלא ידעו שבאריזה הקטנה יש שומן בשר טריפה וחשבו שזה טוב.

גם לאחר שראשי האָ יו UO נוכחו לדעת איזה מכשול נוצר כאן בשל אותו טעות, הם בכל זאת לא מצאו לנכון להודיע לציבור דרך העיתונות שיהיו זהירים יותר ולא יקנו זאת.

ז. ישנה תוצרת שהיא חלבית, הקונה אינו יכול לדעת על כך גם כשהוא בודק מה מכיל המוצר, ראשית הוא אינו יודע מה יש בתוך אותם מוצרים שהמוצר מכיל,

האם הם חלבים, ואולי אפילו שאינם חלביים אך נעשו בתוך כלים חלביים, הָאָ יוּ UO אינו מודיע על התוית עם התוצרת חלבית.

ח. ישנם מאכלים שבישלו אותם בכלים בשריים, ואף אחד אינו יודע על כך בכדי שיוכלו להיזהר שלא לאכול אותם מאכלים. מספר מוצרים, ביניהם "בארניעס טשאי מיין וועגיטעיבעלס", העובדה היא שמבשלים זאת בכלים בשריים, והָאָ יוּ UO אינו מודיע כלל שזה בשרי.

ט. העלינו עוד עובדה מצערת בישיבות הללו עם ראשי הָאָ יוּ UO, הם אינם מודיעים כלל לציבור את ההבדל בין ההשגחות.

על פי דברי הָאָ יוּ UO הכל בתכלית הכשרות. כפי שידוע לנו ישנן הרבה דרגות בהשגחה שלהם, ישנם מוצרים שהם אסורים על פי שיטות רבות, ישנם מוצרים שהם רק מותרים בדיעבד, וישנן מוצרים שהינם טובים גם ללא ההשגחה שלהם.

הצרכן אינו מקבל דיווח דרך האָ יוּ UO איזה מאכל שייך לאיזה סוג ודרגה בכשרות, לכן אין לו עצה והוא משתמש בכל.

פרק ז'

"יתקנו"

...במילים אלו אפשר לכסות הכל. מבטיחים לחזור בתשובה וכל מה שניתן לתקן יתקנו, אך לדאבוננו הכל מסתיים במילים, יותר מאשר המילים שום דבר לא נעשה.

אפילו כשמנהלי האָ יוּ UO מכירים בעובדה שחייבים לתקן לא עושים דבר.

כשהאָ יוּ UO מכניסים משגיחים אינם מקבלים המשגיחים את מלוא הסמכויות על מנת שיוכלו לבצע את מלאכתם, הם אינם בכח לתקן תיקונים.

כשהמשגיחים תובעים מראשי האָ יוּ UO לתקן, הדבר לא יוצא אל הפועל, כשהמשגיחים טוענים שהם זקוקים ליותר משגיחים, מבטלים את הטענה.

פרק ח'

דוגמאות

...א. בבית חרושת שמעשנים שם גבינות כשרות ולא כשרות, (בגבינות לא רק שקיימת השאלה של חלב ישראל אלא גם שאלת גבינת עכו"ם וטריפות), שם מעשנים גם גבינות בשביל בית חרושת שבהכשר הָאָ יוּ UO, העובדים באותו בית חרושת סיפרו לנו שבמשך חמש עשרה השנים האחרונות כלל לא ביקרו במקום ראשי הָאָ יוּ UO.

כשמסרנו את האינפורמציה הזו למנל הָאָ יוּ UO (באסיפה שהתקיימה בביתו של האדמו"ר מנאוואמינסק), הוא הבטיח שהוא יבדוק את הדבר ויבדוק מדוע באמת לא ביקרו במשך כל הזמן באותו בית חרושת.

מאז אותו דיווח עברה כבר שנה ועדיין לא ביקרו באותו בית חרושת, ההבטחה נשארה בגדר מילים בלבד.

ב. ל אָ יוּ UO יש פריציפ שסימן ההכשר שלה חייב להיות מודפס ביחד עם תוית המוצר ולא כהדפס נפרד.

בגלל הסיבה הזו נוצר מצב שמייצרים מוצרים שעליהם מתנוסס ההכשר של האָ יוּ UO וכך מכשילים את הציבור באכילת איסורים, הבעל הבית יכול להדביק את תוית המוצר על כל מוצריו ולהכשיל את הרבים.

וכן מאכלים שיש להם רק חותמת כל אחד יכול לעשות לעצמו חותמת ולחתום את התוצרת ככל שירצה.

דיברנו עם האָ יוּ UO כענין זה, הבטיחו לתקן את הדבר אך עד כה לא עשו דבר.

ג. במשחטה תחת השגחת האָ יוּ UO ששם מייצרים נקניקיות ואווזים מפותמים כשרות וטריפות, התלונן המשגיח לשעבר של האָ יוּ UO שאי אפשר לפקח טוב שלא יתערבבו אלו באלו, לכן הוא הציע מספר תיקונים, ולחילופין לשלוח משגיח נוסף. האָ יוּ UO דחתה את בקשתו, המשגיח הודיע שאצלו כמעט

בטוח שהבעל הבית מערבב טריפה בכשרה כשהוא עוזב את המקום לדקה. (יש לציין באהדה את המשגיח החדש, שביוזמה פרטית שלו הוא הצליח להכניס שם שינויים לטובה).

ד. המשחטה של ביוטאני פודס, מייצרים כשר וטריפה באותו מקום הסירים והחומרים אחד ליד השני.

המשגיח ציין בפנינו את העובדות כדלהלן:

1. תוויות ההכשר תמיד היו מונחות בהפקר (עוד לפני שהגיע למקום). בעלי החברה יכלו להשתמש בהן כאוות נפשם ולהדביקן על התוצרת שאינה כשרה.

2. בשום פנים ואופן לא יכול משגיח אחד לבדו לפקח על הנעשה שם בגלל גודלו והיקפו.

3. אי אפשר לעזוב את המקום שמבשלים אפילו לא לרגע אחד (גם כשנאלצים לצאת לצרכים אישיים).

לא אכילת בשר הלכה למעשה

המשגיח תבע מהאָ יוּ UO שיעמידו לרשותו משגיח נוסף, וכמו תמיד גם הפעם דחו את בקשתו.

(כדאי לציין שגילוי עובדה זו היה על ידי דברי המשגיח, הוא גילה שמרק ביוטיני ובשר טריפה נשאו עליהן את התוויות עם ההכשר של האָ יוּ UO זה ככל הנראה קרה בשל העובדה שאף משגיח לא היה כשהדביקו תוויות על התוצרת, כי אין שם מספיק משגיחים שיוכלו לפקח על כל מהלך התוצרת).

פרק ט'

משגיחים

...הבעיה הקשה ביותר ואולי זו גם שורש הבעיה, הם המשגיחים, אלו שמתמשים בהם ראשי האָ יוּ UO.

בשנים הראשונות של הכשרי האָ יוּ UO היה להם מספר קטן של הכשרים וגם לא היו אלו במקומות מרוחקים, כל שיכלו יותר לפקח, הם יכלו לבחור לעצמם

משגיחים טובים ודאגו שהכל יתנהל כשורה.

על פי הסדר כל משגיח חייב לשלוח פרוטיכל (דו"ח) על כל ביקור שלו במפעלים, פעם היה למנהיגי האָ יוּ UO זמן להתעניין ולבדוק כל פרטיכל, ומזמן לזמן היו מבקרים במפעלים.

הבעיה החלה כשהם התפתחו והתרחבו בצורה רחבה ביותר שאינם יכולים עוד להשתלט על כך.

1. אי אפשר עוד לבחור משגיחים ככל שירצו, הם חייבים לקבל לידם מכל הבא ליד.

2. אם לבית החרושת היה בעבר רב בעל מכשיר בטרם שהאָ יוּ UO קיבל את ההשגחה, הלה נשאר במקומו, אפילו אם הוא אינו מתאים עוד לתפקיד.

3. הם חייבים לקחת משגיחים שגרים קרוב למפעלים, אין מבחר גדול בכל הפינות הנידחות שבהן אינם גרים שומרי תורה ומצוות. רוב המשגיחים שם אינם

יראים וחרדים, וספק גדול אם אפשר לסמוך על הפרטיכל שלהם.

4. המנהיגים אינם יכולים לבדוק אם המשגיחים אכן מבקרים במפעלים, הם אינם יכולים אפילו לפקח האם המשגיחים שולחים פרטיכלים כפי שהם חייבים לעשות.

5. את הפרטיכל חייבים לקבל כפי שהוא, כי אין להם ברירה אחרת, לא ניתן ללכת לבקר בכל המקומות.

6. בדרך כלל מבקרים מנהיגי האָ יוּ UO במפעל בטרם הם נותנים לו את ההכשר, לאחר מכן נאלצים לסמוך על נאמנותו של המשגיח (מי שלא יהיה), השגחות ישנות יצאו כבר מזמן ממסגרת הפיקוח של האָ יוּ UO.

הם תמיד עסוקים בקבלת השגחות חדשות ומשגיחים חדשים ולכן נותנים לישנים לרוץ, כאילו הכל היה הולך מעצמו.

מאחר ולראשי הַאָּ יוּ UO אין כל פיקוח על הנעשה בבית חרושת, לכן עושה המשגיח ככל שהוא מבין וזאת על אף שהאחריות על כך הוא של הַאָּ יוּ UO (הוא אינו חושש, מי בכלל מתעניין בנעשה שם).

פרק י'

דוגמאות

א... משרדי הַאָּ יוּ UO מודיעים שבמקום מסויים ישנה השגחה תמידית, בינתיים נודע שהמשגיח נכנס למקום רק אחת לשבוע.

ב. כשהמשגיח הולך לחופש הוא לא מודיע למשרדי הַאָּ יוּ UO, הוא אינו משאיר ממלא מקום, וגם כשהוא משתדל ומביא ממלא מקום, הוא אינו מודיע על כך למשרדי הַאָּ יוּ UO, והללו אינם בודקים אם ממלא המקום הוא אכן מתאים להשגחה, אולי הממלא מקום הוא אדם לא אמין.

אכילת בשר הלכה למעשה לה

ג. במסעדות משתמשים במרגרינה וחמאה דבר שאסור על פי תקנות האָ יו UO.

האָ יו UO משתמש במשגיחים שאין להם חזקת כשרות.

פרק י"א

דוגמאות

א... הם מפעילים משגיח שהוא רב בבית הכנסת שאין שם כלל מחיצה (על פי תקנות האָ יו UO מקפידים שלא לקבל משגיחים כאלו).

ב. רב שהוא גם הרב המכשיר במפעל לעוגיות שבו אופים בשמן מסויים ושומן טריפה, הרב המכשיר אף פעם לא נמצא בעת אפיית הטריפה, ואז ברור שהוא אינו יכול להיות בר סמכא וגם כך הוא מועסק על ידי האָ יו UO כמשגיח.

ג. רב שנותן השגחות למאפיות של מחללי שבת, מועסק על ידי האָ יו UO כמשגיח.

ד. רב שהינו משגיח בבית חרושת שבו זקוקים למשגיח תמידי, ומצויין שיש כזה, נוסע לחופש ואינו מכין כלל ממלא מקום.

פרק י"ב

שחיטת האַ יוּ UO

...ברשימה זו אנו לא מביאים את כל הבעיות הקיימות במערכת השחיטה, אנו מציינים כאן רק את הבעיות המיוחדות הבולטות במערכת ההשגחה של האַ יוּ UO.

ישנן הבדלים משמעותיים בין השגחות רגילות, לבין ההשגחה אצל השחיטה.

1. בבית חרושת רגיל יכול הרב בעל המכשיר להכין תכנית עבודה ושהכל יתנהל כשורה, על המשגיח מוטל התפקיד לדאוג לכך ששום דבר לא יחרוג מהמסגרת שנקבעה לעבודת בית חרושת, וכן שלא ישנו את התוצרת המאושרת לאותן המוצרים, אין צורך לבדוק כל ארגז או קופסה, אבל בשחיטה לא מספיק רק לקבוע סדר עבודה. כל בהמה חייבת

להישחט על פי שוי"ע כל ריאה חייבת להיבדק בנפרד, כל חלק מן הבהמה חייב להיחתם בתוית כשרה, בקיצור כל בהמה הוא מפעל לעצמו.

2. ההשגחה בשחיטה היא קשה וחמורה, ישנן שם בעיות מסובכות בהרבה מתוצרת רגילה אחרת, וחייבים להיזהר שם הרבה יותר.

3. בשחיטות מעסיקים הרבה שוחטים, בודקים, משגיחים וכודמה, שחייבים שיהיה להם נסיון במלאכה, כשמנגד בבית חרושת רגיל יש בסך הכול משגיח אחד, הוא חייב לשמור על הוראות בעל המכשיר, ואינו זקוק לתבונה מיוחדת.

4. שחיטה וההשגחות עליהן מתמקדות מסביב להרבה איסורי דאורייתא (איסורים בעין), כשמנגד בבית חרושת המייצר תוצרת פשוטה ישנם הרבה פחות איסורים, כי מדובר שם רק בתערובת.

(חלק מחברי ועדת הכשרות של הסתדרות הרבנים תבעו אז שלא יתנו הכשרים על השחיטות בגלל כל הבעיות המסובכות הקשורות בכך).

לכן צריך הרב המכשיר להתמסר כולו ולפקח על השחיטה, עינו ולבו חייבים להיות שם תמיד.

פרק י"ג

מבט קצר על השחיטות

...לפני שהקימו את ההכשר של האָ יוּ UO לפני כמה שנים, היו בארצות הברית שני ארגוני שחיטה.

1. בשר כשר, שכפי שידוע שהוא כלל לא היה ראוי לשאת את השם הזה.

2. גלאט כשר, שהוקים מיד עם הגיעם של יהודי אירופה לארצות הברית בזמן של מלחמת העולם השנייה.

האָ יוּ UO שהחל לתת השגחות לבתי מלון בתנופה גדולה יצאו נגד אותן השחיטות, אך בתי המלון לא רצו לשלם

אז את המחיר הגבוה של השחיטה החלקה, ולכן הקימו ראשי האָ יוּ UO שחיטת גלאט בארצות הברית.

אסור לשכוח שצורכי הבשר החלק הם בני התורה וכן היהודים החרדים האורטודוקסיים הרגילים לראות שוחט שהוא ירא וחרד לדבר ד' כשחזותו מעידה שהוא יהודי עם זקן ופיאות וביתו מתנהל על פי השו"ע.

הכל תלוי בשוחט, אף אחד לא יכול לדעת אם השוחט עשה שהי' דרסה, סומכים על נאמנותו שהוא יודע אם הבהמה טריפה.

אנו יודעים שהקורא יכול לרמות את עצמו ולומר שסוף כל סוף על פי שולחן ערוך כשר אפילו שחיטה של מומר אוכל נבילות לתיאבון ר"ל, אנו רוצים להבהיר כאן שהטענה הזאת אינה נכונה, כפי שנציין להלן:

1. הפסק של השו"ע מוגבל מאוד, והוא רק אם עומד שם יהודי שיש לו מומחיות הבודק את הסכין לפני

שהמומר שחט, כי הוא אינו נאמן על בדיקת הסכין.

2. במצב הטוב ביותר שחיטת מומר הוא רק כשר, ואינו יכול להיות גלאט, ומי שמחפש גלאט כשר בודאי שאינו יכול להשתמש באותו בשר, אלו שמחפשים בשר חלק אינם מסתפקים רק בעובדה שאין מורידים את הסירכות מן הריאה (אלא עד שלשה רירין), שזה הפירוש "גלאט", הם תובעים גם להיזהר ביתר הנושאים הקשורים בשחיטה, כגון שוחטים יראים וחרדים, איזה יהודי אורטודוקסי יאכל משוחט שהוא אינו שומר תורה ומצוות?

3. באמת קיבלו על עצמם היהודים מכל הדורות את פסק ההלכה של התבואות שור בשמלה חדשה, ששוחט צריך להיות ירא שמים מרבים. היהודים לא יקבלו שוחט שאינו מקובל על פי המסורת.

אנו מעתיקים כאן תשובה של הדברי מלכיאל ח"ו מה"ג:

וע"ד אם מותר לשו"ב ללכת לבתי תיאטראות, תמהני הלא לכל ישראל הוא אסור כמפורש בע"ז י"ח ע"ב דהוי מושב לצים וכל ספרי מוסר מלאים מזה, אך בעונותינו הרבים נעשה זה כהיתר לנשים עמי הארץ, אבל שו"ב שצריך להיות בן תורה וירא שמים, חלילה לו לעשות כן, ואם רגיל בכך צריך להעבירו משו"ב כי זה אות שאין יראת ד' בלבו.

אבל לדאבוננו, אצל שחיטת האָ יו UO השוחטים שהם קלים ורחוקים מאוד מלהיות יראים וחרדים לדבר ד', כשהציבור הסומך עליהם היה יודע מי הם ואיך הם נראים, הם לא היו אוכלים מהשחיטה שלהם.

ישנם שוחטים שהם:

חשודים על חילולי שבת (קלא דלא פסק)

שוחים בתערובת ר"ל.

חברים במועדוני לילה ר"ל

מסתפרים בימי הספירה.

שורפים את זמנם בהסכלות בטלביזיה.

קשורים לטלביזיה אפילו בשבת קודש.

דוגמאות מי הם שוחטי האָ יוּ UO

(א... א) "קראס בראדערס" (האחים קראס), מאחר וזו היתה שחיטת הגסות הראשונה שהָ יוּ UO קיבל על עצמו שם הם דאגו לתקן תיקונים שונים.

על פי מקורות אמינים עדיים ישנם שם שוחטים שאינם מתאימים כלל לשחיטה.

כששאלנו על שוחט שהיה עליו קלא דלא פסק שהוא חשוד בחילול שבת, השיבו לנו ממשרדי האָ יוּ UO שהוא אינו שוחט עוד, אבל הוברר שהוא המשיך לשחוט.

אנו רוצים לציין כאן מובאה על מנת להביא הוראה פסוקה לגבי אותה מעשה השחיטה:

מסר לנו אדם מומחה ומנוסה בשחיטות (המוכר באָ יוּ UO), שהוא ביקר במשחטה של הקראס בראדערס, וזאת לאחר שערכו

שם ריאורגאניזאציה, אז הוא הפך שם את הסדר על פי הוראה של אחד מגדולי מורה ההוראות שבדורנו. אותו גדול בתורה פסק שבשום פנים ואופן זה לא יכול להיות כשר כפי שהם עובדים (במיוחד, כשחותכים את צדדי הבהמה עוד לפני הבדיקות פנים).

(בענין החסרונות הנוספים בשחיטה, זקוקים לידיעה בתבנית השחיטה ובעזר השם עוד נבאר באריכות).

ב. "סאנפאלער שחיטה" (שחיטת סאנפאלער) בנעברעסקא, האָ יו UO לא מצא שם לנחוץ לתקן שום תיקון של ממש, לכן המצב שם איום ונורא.

1. מהשוחטים חלקם חשודים על חילול שבת, חלקם קשורים לטלוויזיה אפילו בשבת קודש, וחלקם חברים במועדונים ושוחים בתערובת ר"ל.

2. השחיטה מהירה מאוד, בערך 80 - 100 בהמות לשעה.

3. הבשר המגיע משם לנו יורק לוקח לעיתים יותר משלשה ימים, ולכן הבשר הופך להיות בשר ששהה ג' ימים בלא הדחה.

4. מכל מבנה השחיטה לא כדאי אפילו לטרוח על מנת להביא את כל הפרטים, מספיק רק אם נציין שאחד המנהלים הראשיים של ועדת הכשרות של הסתדרות הרבנים הודה שהועדה ציוותה לעשות 22 תיקונים באותה שחיטה והם לא נעשו.

5. "פאללס טשיקען", כשהאָ יוּ UO נאבק נגד אותו בית חרושת היא דיווחה שהיא אינה יכולה להכיר בשחיטה ככשרה, כי הוא במצב ירוד ביותר.

כשהאָ יוּ UO קיבל בסופו של דבר את ההשגחה במקום, הם רק עשו שני תיקונים.

מה אכילת בשר הלכה למעשה

1. שלא ישטפו את העופות במים חמים לפני המליחה.

2. 2. שלא ישחטו את העופות על הגלגל הנע.

אבל - השוחטים ששחטו עד כה על הגלגל הנע כשהעוף נסע נשארו במעמדם והמשיכו לשחוט כך. האָ יוּ UO תבע שיעבירו את אותם השוחטים, אך איגוד השוחטים לא איפשר זאת וממילא נשארו אותם השוחטים במקומם תחת השגחת האָ יוּ UO.

פרק י"ד

אין להרהר אחריהם

...מנהיגי האָ יוּ UO אחזו בעמדתם שלא להכניס אף אחד רק לחקור מה נעשה אצלם או בבתי החרושת שלהם.

לפי שיטתם ושיחתם, השגחתם היא היחידה שהיא טובה, הם דוחים את כל יתר ההשגחות ללא כל סיבה.

לאף אחד אסור לדשדש בנעשה אצלהם, כל הערה או חשש המעבירים על כשרות מפעליהם הוא לא לכבודם בכלל לענות עליהם.

הנסיון הוכיח שלא נעשה כל שינוי לטובה על ידי הָאָ יוּ UO, ואינם מתחשבים אפילו ברבנים גדולים או באישים מכובדים המעלים הצעות מועילות.

גם כשהם עונים על מכתב, הרי שזה רק לדחוי בעלמא, לתשובותיהם אין כל ערך.

זהו אחד הסיבות שהביא לכך שמצב הכשרות של הָאָ יוּ UO הוא במצב כזה.

העיתונות האמריקאית היתה דשה בנושאים שכאלו, והיו עושים מבעיות אלו רעש והמולה.

פרק ט"ו

כבר הגיע הזמן

...לאף אחד לא נותנת מנוחה השאלה,
היתכן? שארגון שצריך למלאות את החלל
בנושאי הכשרות שכך יכשל?

ברור כשמתפרסים יותר מן הכוחות
האפשריים בסופו של דבר נופלים, מאות
ההשגחות יצאו מזמן מהמסגרת, לא יתכן
בשום אופן לפקח כהוגן על כמות כזו על
ידי שלשה מנהלים בלבד.

לא נמנעים מלקבל השגחות חדשות,
כשמשלמים הרבה כסף עבור ההשגחה
(במיוחד בבשר) או בהכשרים מפוזרים
(שהוצאות ההשגחה קטנות והרווחים
גדולים), את כל זאת עושים בתירוץ של
מוסדות ללא רווחים, הפזמון הזה מוזכר
בכל המקומות גם בהשגחות אחרות, וכך
שהכל לכאורה צריך להיעשות לשם שמים
בלי שום פניי.

אבל, מאחר שצריך לכסות את ההוצאות
של המזכירות, וכל ההוצאות המשרדיות

השוונות, ועל כולם השכירות של האדמיניסטרציה, לכן המחיר בנוי בשיטת התוצרת, כשמשלמים אחוז מסויים מן ההכנסות.

ברור שרק אם ישנה הכנסה גדולה אז ניתן להתחשב בתביעות העובדים, ואף אחד אינו בוחל בקבלת תשלומים נוספים.

וכשרודפים אחרי כסף מאיזה טעם שיהי אין לכך גבול ואפילו כשמדובר על חשבון הכשרות - שהוא מלאכת שמים!.

מטרתנו בשורות אלו אינה לפגוע בִּאָיֵנו UO, אנו גם לא מתעלמים מהעבודה החשובה והטובה שהם עושים, ובודאי שלא לפגוע ביכולתם.

אנו תובעים רק בשם צבור הצרכנים, שיכניסו תיקונים במסגרת הִאָיֵנו UO, ושיהיה לו את הברק שהיה צריך שיהיה.

בלית ברירה ובלב כבד, יצאנו בגלוי בענין זה, אנו ידועים כארגון קונסטרוקטיבי.

אנו ניסינו עד כמה שידינו מגעת, לתקן בדרך שקטה, ומאחר שתוצאות מכל

השיחות והדיונים במשך השנתיים האחרונות לא העלו דבר, חשנו בתור ארגון הפועל לטובת הכלל חובה לצאת לצבור על מנת שהוא יפעיל את הלחץ הדרוש לתקן את כל שהזכרנו לעיל.

מהימנות העובדות כפי שציינו לעיל - אנו יכולים להוכיח זאת בעובדות ומסמכים!

(נדפס במדריך לכשרות מספר י"ד ט"ו ט"ז, ועוד, ראה נפש ישעיה חלק ג' וחלק ד', ראה עוד ספר שחיטת ואכילת בשר חלק א' וחלק ב', הבשר הכשר? (הסיפור שהיה בטוויין טאויערס), קול השחיטה, בעיר קראקא, פנינים יקרים, מדריך לכשרות חלקים 30 - 40, שמירה טוה, הרידב"ז והכשרות, ועוד).

פרק ט"ז

אזהרת הועד

אטליזים

...אנו חוזרים שוב על האזהרה שפורסם במדריך מספר 4 (דף קט"ו), בענין האיטליזים, אפילו כשיש לאטליז השגחה, הדבר לא אומר שההשגחה הוא השחיטה והבדיקה, ההשגחה על האיטליז מתחילה רק מאז שמביאים את הבשר לאטליז (בעניני ניקור, מליחה, וכדומה).

ישנם אילטיזים המכניסים לחנותם כל סוגי הבשרים מכמה משחטות, ובכדי למשוך קונים הם מדווחים שיש להם בשר חלק משחיטה זו או אחרת המקובלת על אותם החוגים.

אבל כל זה אינו נכון, כי הקונה אינו יכול לדעת מאיזה שחיטה הגיעה אותו בשר או אותו עוף שהוא קונה, מרמים את הקונה כשהוא חושב שהוא קונה עופות או בשר משחיטה מסויימת שהוא תמיד מהדר בה,

עליכם להיות מאוד זהירים ולבדוק היטב מהיכן הגיע הבשר.

אנו נביא בפניכם דוגמאות של שני אטליזים גדולים בבארא פארק; גלאט פאק, ואיזראעל מיעטס (שניהם בשדרה ה-31), שם מוכרים בשר מכמה שחיטות שנשחטו במשחטות של האָ יוּ UO, כמו לדוגמא הקראסס בראדערס, וגם בשר שנשחטה תחת ההשגחה של עדת ישורון (וואשינגטאן הייטס).

ישנם יהודים רבים שרוצים דוקא משחיטה מסויימת, קונה מסויים שונה רק בשר של שחיטת עדת ישורון, ובאמת באותן החנויות לא ניתן כלל להכיר מאיזה מקום הגיע הבשר, ולכן חייבים להיות זהירים מאוד כשקונים בשר על מנת לוודא שהם מקבלים אכן את הבשר מהיכן שהם מהדרים לקנות, תתבעו מבעלי האיטליזים שידווחו מהיכן הם קונים הבשר.

בעזרת השם יתברך

סדר קליפת הסירות

יצא לאור על ידי
"יועזר הכשרות דהתאחדות הקהילות"
בנשיאות הנאון הצדיק מהאלמין שליט"א

יצא לאור על ידי
הוצאת אמונה

שנת תש"ס פה ברוקלין נוא יארק

מעשה קליפת הסירכות

א. מאחר שהמנהג היום לקלף את הסירכות מהריאה, אנו מוצאים לחובה להביא את דעתם של הגאונים והצדיקים מהדורות הקודמים בנושא זה.

ב. המנהג החל בזמנו של הבעל שבות יעקב זצ"ל. קם אז בודק מהעיר פראג שהוא החל להנהיג לקלוף את הסירכות, והגם שמספר גאונים התירו זאת אז, אבל רובא דרובא של הרבנים (כמעט כולם) הרעישו עולמות נגד מעשה זה וטענו שאסור לעשות זאת, ואם עושים זאת הרי שאותו בשר הוא ספק טריפות.

בשל חשיבות הענין נצטט כאן דברי
מספר גאונים שאסרו זאת

בספר יד אליהו (ס"ק מ"ג) כתוב, שהוא בעצמו שמע מהגאון רבי חיים מוואלאזין זצ"ל, שאז כשהבודק הנהיג זאת קמה מהומה גדולה אצל גדולי הדור ורצו להעביר את אותו שוחט, אך בעוונותינו הרבים הצליח מעשה שטן והשוחט הצליח להישאר במשרתו, אלו תמצית דבריו של רבי חיים מוואלאזין זצ"ל.

ד. הגאון הצדיק רבי יונתן זצ"ל כותב בספרו (פּלתי סימן ל"ט) בענין הסיפור מאותו השוחט, בפאלענד, קמה אז מהומה גדולה בפראג נגד אותם השוחטים שקולפים, אך בעוונותינו הרבים התחזקה אז החנופה, כמה מהחכמים דאז התחנפו לשוחטים, ובכח הממשלה דאז הצליחו לגבור על היהודים היראים שהתנגדו לכך, ולא איפשרו עוד למחות נגד מעשה זה.

ה. עוד מוסיף לסיפור זה הרב רבי יונתן בספרו שאפילו הגאון בעל שבות יעקב שעמד אז לצידם של השוחטים בענין והדפיס לאחר מכן את ההיתר בספרו שבות יעקב הודה שהפירצה היתה גדולה, רק לא היתה אז את

האפשרות למחות נגד המהרסים והמחריבים, אבל באמת מסיים בעל השבות יעקב, שכל מי שירא וחרד שישמור את נפשו מאכילת אותו בשר כי הוא מסכן את נפשו.

ו. הפרי מגדים כותב, שאותם השוחטים הנוהגים לקלוף את הסירכות מאכילים את כלל ישראל בטריפות ממש.

ז. החתם סופר הקדוש כותב בספרו (סימן ל"ט), שמי שרוצה לשמור על נפשו, שיתרחק מאכילת בשר כזה.

ח. בספר תורת יקותיאל כותב, השוחטים הקולפים סירכות, מאכילים את עם ישראל בטריפות, ואסור לאכול שום מאכל שנתבשל בסירים שבהם בישלו בשר שנקלף ממנו הסירכות.

ט. בעל התניא זכר צדיק וקדוש לברכה כותב בחריפות במכתבו לדיין של בארדיטשוב כשהוא חשד בו שהוא רצה להתיר לקלוף את הסירכות, כי אף פעם לא עלה דעתו אפילו להקל בכך, ושיידעו שאסור בשום אופן להקל בענין זה.

י. גם הצמח צדק הקדוש כותב (יורה דעה סימן ק"ד), שאסור להקל ראש בענין זה.

יא. הבעל ישמח משה זכר צדיק וקדוש לברכה כותב בספרו (השיב משה יורה דעה סימן כ"ח), שכל ההיתר מקורו ויסודו בטעות.

יב. רבה של צאנז זכר צדיק וקדוש לברכה כותב בספרו (שאלות ותשובות דברי חיים חלק ב' יורה דעה סימן כ"ג וסוף סימן כ"ה), בענין זה, שפלא הדבר איך שיכלו הדורות הבאים להקל בענין ולחלוק על הגאונים והצדיקים מהדורות הקודמים, וגם אם אליהו הנביא יבוא ויתיר את הדבר אסור לשמוע לו, ודבר כזה שבכל תפוצות ישראל נזהרו ונשמרו לאסור זאת, במילא לא כדאי בכלל לדבר על ההיתר - מסיים הדברי חיים את דבריו בענין.

יג. הגאון בעל ישועות יעקב כותב (יורה דעה סימן ל"ט), שהוא התפלפל בהלכה עם הגאון מווילנא שרצה להתיר זאת, וטען בפניו שאי אפשר כלל להתיר זאת, ולכן הוא מסיים אסור כלל להקל בענין.

יד. הראש יוסף כותב (חידושים ס"ק ר"מ), [בעירו היה מאוד פרוץ נושא זה של

קליפת הסירות

קליפת הסירות], שאם הוא היה מוצא שוחט שלא קולף את הסירות הוא היה עושה הכל על מנת לגדלו ולכבדו בכל מה דאפשר, והקדוש ברוך הוא יעזור לעמו שהשוחטים ילמדו שלא לקלף את הסירות.

ט"ו. הגר"א (ביאור הגר"א סימן ל"ט סעיף קטן כ"ו), מחמיר מאוד בהלכה של קליפת הסירות.

מִרְן הָרֵב עֹבְדֵיהָ יוֹסֵף שְׁלִיט"א

שאלה: מהו בשר "חלק" או בשר "גלאט" והאם יש חובה מן הדין להקפיד דווקא על אכילת בשר שכזה ?

תשובה: אחר שחיטת הבהמה או העוף, נערכות על ידי בודקים מומחים בדיקות בכמה מאיברי הבהמה או העוף, כי יש מקומות בבהמה או בעוף שאם נמצא בהם נקב או בועה או חולי אחר, הרי הבהמה או העוף טרפים ואסורים באכילה. אולם בדרך כלל מתברר שחוב העופות והבהמות יוצאים כשרים מבדיקות אלו, חוץ מבדיקת הריאה של הבהמה מן הסרקות, (דהיינו כעין חוטים הנמשכים בריאה מצד לצד), שבבדיקה זו במקומות רבים רוב הבהמות נמצאות שיש בהן סירקות, ומדובר בהפסד גדול, שכן מחיר הבהמה שמתברר שהיא טריפה הוא נמוך יחסית.

ודנו הפוסקים, בסירכא שנמעכת בקלות על ידי העברת היד ומשמוש בסירכא, ואז מתנתקת הסירכא, שיש אומרים שאין לסירכא כזו דין סירכא כלל, משום שאומרים שסירכא זו אינה אלא ריר הנמשך מצד לצד בריאה, ורק סירכא שאינה נקרעת אפילו בהעברת היד, דין סירכא יש לה. וכך נשאל רבינו הרשב"א, האם יש להקל בסירכות כאלו או לא, והשיב לשואלים בזו הלשון: גם זה, אחד מן הדברים שצריכים אתם להתרחק ממנו הרבה, ואנו גערנו הרבה במי שעושה כן (שממעך סירכות בידו) ואם יעשה (שוחט ובודק) אחד בינים כזה, אחר התראה (אחרי שנתרה בו פעם אחת) נסלק אותו. לפי שזה העניין (היתר העברת היד ומעיכת הסירכות, בטענה שאין אלא רירין), לא מצאנוהו בשום מקום בתלמוד ולא ידענו לו עיקר, וכי אין סירכא אלא אם היא כעבות העגלה שמושכין בה ואינה יכולה להתנתק? (דהיינו, וכי לא נחשבת הסירכא, סירכא כדי להטריף את הבהמה, אלא אם היא עבה כמו החבלים שמושכים בהם את הסוסים), סוף דבר אל תשמעו להקל בדבר זה בשום צד כלל. עד כאן דבריו.

ורבינו הרשב"ץ (רבי שמעון בר צמח) כתב, שכל העושה כן, למעוך הסירכות בידו, כאילו מאכיל טריפות לישראל. וכן פסק מן רבינו יוסף קארו זלה"ה, בשולחן ערוך (חלק יורה דעה סימן ט"ל סעיף י). שכל מקום שאסרו סירכות הריאה, אין הפרש בין שתהיה הסירכא דקה כחוט השערה, בין שתהיה עבה וחזקה מאד, ולא כאותם שממעכים ביד ואם נתמעכה תולים להקל, וכל הנהג כן, כאילו מאכיל טריפות לישראל.

אולם הרמ"א (בסעיף יג.) כתב בזו הלשון: ויש מתירין למשמש בסירכות ולמעך בהם, ואומרים שסירכא (שאוסרת, דהיינו שאינה סתם ריר), אפילו אם ימעך בה אדם כל היום, לא תנתק, ולכן כל מקום שיתמעך תולין להקל, ואומרים שאינו סירכא אלא ריר, ואף על פי שהוא קולא גדולה, כבר נהגו כל בני מדינות אלו, ואין למחות בידם מאחר שיש להם על מה שיסמוכו. עד כאן לשונו. ומה שכתב שיש להם על מה שיסמוכו, כוונתו לרבינו הרא"ש, שהזכיר שכך הוא מנהג אשכנז, למעך הסירכות ביד, וכך לבדוק אם מדובר בסירכא או בריר בעלמא. וכן פסק להקל המהרש"ל והש"ך ועוד רבים. ובשר כזה שאין בו סירכות כלל נקרא בשר "חלק", ובשר שנמצאו בו סירכות שנמעכות ביד נקרא "כשר", ואם אין נמעכות אפילו ביד, הבשר מוגדר "טרף".

ומכל מקום הדבר בחר, שהספרדים ובני עדות המזרח, אשר קבלו עליהם הוראות מן הבית יוסף, מחויבים ליזהר מאד בדבר זה, להחמיר שלא לאכול מבהמה שנמצאו בריאתה סירכות ואפילו אם הם דקות כחוט השערה. ורבותינו הספרדים החמירו בזה מאד.

ולפני כחמישים שנה, בעת ישיבת מועצת הרבנות הראשית לישראל, היו שהציעו למען אחדות קהילות הספרדים והאשכנזים בירושלים (שהיו ביניהם סכסוכים רבים בענייני השחיטה והשוחטים), לאחד את השחיטות, ולהנהיג בירושלים את כל השחיטה על פי מנהג האשכנזים, ובכלל זה גם ההיתר הנ"ל בעניין מעיכת הסירכות, והגאון הצדיק הראשון לציון רבי בן ציון מאיר חי עוזיאל זצ"ל, שהיה מפורסם במידותיו התרומיות, הסכים להצעה זו בחפצו להרבות אהבה ושלום בין הקהילות השונות בירושלים, אף על פי שעל פי הצעה זו גם הספרדים יאכלו מבשר שיש בו סירכות הנמנעות ביד. וכשראה כן רבה של ירושלים מופת הדור הגאון רבי צבי פסח פראנק זצ"ל (שהיה אשכנזי) קם על מקומו והודיע שאם תבטל השחיטה הספרדית בירושלים, יקום הוא ויקים גוף שיקפיד על ענייני השחיטה כדעת מן ומנהגי הספרדים. ולכן תהילות לאל יתברך ירדה הצעה זו לטמיון. וכיום ניתן להשיג בשפע בשר כשר "חלק" אף לדעת מן השולחן ערוך, וכפי שיבאר [בהלכה הבאה](#).

מרן הרב עובדיה יוסף שליט"א

(המשך) דין בשר "חלק", והאם מותר לספרדי לאכול בשר כשר שאינו "חלק" בשמחה
משפחתית וכדומה

בהלכה הקודמת ביארנו מהו בשר חלק, ושלדעת מרן השולחן ערוך חובה להחמיר לאכול דווקא בשר חלק, ושהרמ"א כתב שאף על פי שזוהי קולא גדולה, מכל מקום מנהג רבים מן האשכנזים להקל בזה.

והנה יש לדעת שלא בכל מקום שמפרסמים שהבשר הוא "חלק" או "גלאט" או "שיטת בית יוסף" אמנם כך הוא הדבר, ולדאבון הלב, ישנם גופי כשרות מפורסמים שמוצאים לעצמם היתרים שונים ומפוקפקים מאד למכור בשר שאינו חלק, ולכתוב עליו שהוא חלק, (וכמו שמוכח בשו"ת תשובות והנהגות חלק ד. שבהכשר בד"ץ מסוים הטוען שהבשר שנמכר תחת השגחתו הוא "חלק", הדבר אינו כן כלל) ולכן אין לספרדים ובני עדות המזרח, וההולכים על פי דעת מרן לקנות בשר אלא אם הוא נמצא תחת השגחה מוכרת שסומכים עליה גדולי הדור הספרדים, הבקיאים ומצויים במנהגי הספרדים על פי דעת מרן הבית יוסף.

ועתה נבאר אם אדם נמצא בסעודת מצוה, כגון שמחת נישואין, ומוגש לפניו בשר כשר שאינו "חלק", האם יכול להקל לאכול מבשר זה.

והנה בשו"ת דבר שמואל (להגאון רבי שמואל אבוהב, מגדולי חכמי הספרדים באיטליה, לפני כארבע מאות שנה, והיה אב בית הדין בוונציה, והיה מראשי הלוחמים במשיח השקר שבתאי צבי שר"י, וכל חכמי דורו מריצים לפניו את שאלותיהם), נשאל, אודות ספרדים שהולכים לערי אשכנז, אם יכולים לאכול משחיטתם, או מאחר שהספרדים מחמירים בבדיקת הריאה יש להם להחמיר שלא לאכול בשר. והשיב, שאם לא ידוע בבירור שהייתה סירכא בריאה שמעכו אותה כמנהג האשכנזים, יש להקל לאכול מאותו הבשר, כיוון שיש לתלות שמא הייתה הבהמה כשירה, ושמא הלכה כהמיקלים, ולכן אף שמנהג הספרדים להחמיר בזה מאד, מכל מקום במקום שמתארח יכול להקל לאכול מבשר זה, וכן פסק מרן הרב עובדיה יוסף שליט"א, שמותר לספרדי לאכול בשר אצל אשכנזי כשמתארח אצלו. והמחמיר תבוא עליו הברכה. ובפרט יש להקל בזה בסעודת מצוה.